

KONTRA

**Τελευταίοι λεονταρισμοί
πριν πέσουν οι υπογραφές**
ΣΕΛΙΔΑ 16

Τρεις εργάτες τραυματίες από έκρηξη
στον Ασπρόπυργο

Ιδού η τρομοκρατία
ΣΕΛΙΔΑ 9

Τραυματισμός Λ. Παπαδήμου

Ξεχείλισε το λαϊκό μίσος
ΣΕΛΙΔΑ 3

Σκάνδαλο Δασικών Χαρτών

**Το ΣτΕ ευθυγραμμίζεται
με τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ**
ΣΕΛΙΔΑ 9

Κατάθεση του σκηνοθέτη Κ. Γεωργίου

**Οι νεοναζί καμάρωναν
που κατέγραφε τις
απόψεις και τη δράση τους**
ΣΕΛΙΔΑ 8

Μετά από διαπραγματεύσεις και
συμφωνία με τις σιωνιστικές Αρχές

**Σταμάτησαν την
απεργία πείνας οι
παλαιστίνιοι πολιτικοί
κρατούμενοι**
ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

21ος χρόνος - αρ. φύλλου 918 - 3 Ιούνη 2017

www.eksegersi.gr

**Ξαναπαίζουν το θέατρο της «σκληρής
διαπραγμάτευσης», ενώ έχουν συμφωνήσει σε
Μνημόνιο κινεζοποίησης μέχρι το 2060**

Scripta... Verba...

Η κυβέρνηση Παπαδήμου είναι πολιτική χούντα για την επιβολή δημοσιονομικής πειθαρχίας και σαν τέτοια πρέπει να αντιμετωπιστεί.

ΣΥΡΙΖΑ (17.11.2011)

Περασμένα, ξεχασμένα... (ή, αλλιώς, η χυδαία δημαγωγία-ψηφοθηρία ενός αστικού κόμματος).

Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης συνέβαλε αποφασιστικά στην εμπέδωση της δημοκρατίας και της ευρωπαϊκής πορείας της χώρας μας.

Αλέξης Τσίπρας

Οι τομείς «αποφασιστικής συμβολής» του Μητσοτάκη δεν επιλέχτηκαν τυχαία.

Ποιούς εξυπηρετεί η καλυσιεργία στον διαγωνισμό για τις τηλεοπτικές άδειες; Το ΕΣΡ αυτή τη στιγμή, δεν παίζει μόνο πολιτικό παιχνίδι, αλλά ζημιώνει το δημόσιο.

Κώστας Βαξεβάνης

Αν δεν παινέψεις τον αφέντη σου (Παπά) θα πέσει ο ουρανός και θα σε πλακώσει.

Πλέον η μπάλα είναι στο πεδίο των Θεσμών και του ΔΝΤ για τη συνέχιση του προγράμματος μέχρι το 2018 και τη συνέχιση του οποιουδήποτε προγράμματος από το 2018 και μετά. Είναι ζήτημα κουβέντας από εκεί και πέρα.

Χρήστος Καραγιαννίδης (εισηγητής ΣΥΡΙΖΑ)

«Πρόγραμμα», δηλαδή Μνημόνιο, και μετά το 2018; Είδες τι παθαίνει κάποιος όταν εμφανίζεται «κουλ» και απρόσεκτος;

Για να τελειώσω με τον Μαρξ, να πω ότι ο κόσμος, οι άνθρωποι καθορίζουν την πορεία τους, αλλά όχι κάτω από συνθήκες που διαλέγουν οι ίδιοι. Αυτές τις συνθήκες βρήκαμε, με αυτές τις συνθήκες παλεύουμε και θα συνεχίσουμε να παλεύουμε.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

«Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ» σημείωσαν ο πρακτικογράφος της Βουλής. Δικαίως η Ακροδεξιά χειροκροτά τον κατά Τσακαλώτο Μαρξ. Διότι είναι ένας... μη-Μαρξ.

Ως αντιπρόεδρος και υπουργός οικονομικών της κυβέρνησης Παπαδήμου δικαιούμαι να πω ότι της ακραίας βίας μιας τρομοκρατικής πράξης προηγήθηκε η συσσωρευμένη συμβολική αλλά και υλική βία του «αντιμνημονιακού» μίσους που πήρε τη μορφή του κατασκευασμένου μίσους κατά των προσώπων που σήκωσαν το βάρος της εθνικής προσπάθειας.

Ευάγγελος Βενιζέλος

Η φυσική βία δεν δικαιολογήθηκε απλώς, αλλά υποδαυλίστηκε από μια ρητορική που όμοιά της είχε να γνωρίσει πολλές δεκαετίες αυτός ο τόπος.

Τα Νέα (Editorial)

Μάταια λυσσάνε και αναζητούν δικαίωση.

ΡΙΠΕΣ

◆ Παράξενος λαός αυτοί οι Έλληνες
◆ Παρά τη δραματοποίηση με την παραμονή στην Εντατική και τη λυσσασμένη προπαγάνδα των ΜΜΕ, ούτε ένα «κρίμα τον άνθρωπο» δεν ακούστηκε για τον Παπαδήμο
◆ Στήνεις αυτί όπου συζητούν παρέες και το μόνο που ακούς είναι
◆ «Δεν μπορούσαν να βάλουν λίγο περισσότερο μπαρούτι;»
◆ Ασε που τα λεγόμενα social media κατακλύστηκαν από απαξιωτικά σχόλια για τον μνημονιακό πρωθυπουργό
◆ Το Διαδίκτυο λειτούργησε σαν καθρέφτης της κοινωνίας
◆ Γι' αυτό και κάποιοι φρόντισαν να είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί στην «καταδίκη της βίας απ' όπου κι αν προέρχεται»
◆ «Χρειαζόμαστε σήμερα σύμπραξη των παραγωγικών δυνάμεων με τον κόσμο της εργασίας σε μια προσπάθεια για δημιουργία πλούτου» δήλωσε ο Τσίπρας στο συνέδριο του συνδικάτου

των βορειοελλαδικών καπιταλιστών
◆ Παραγωγικές δυνάμεις τα παράσιτα οι καπιταλιστές
◆ Το 42,4% εκτιμά ότι με κυβέρνηση ΝΔ τα πράγματα θα ήταν το ίδιο άσχημα, ενώ το 26,2% εκτιμά ότι θα ήταν χειρότερα
◆ Καταλλήλότερος για πρωθυπουργός είναι ο «κανένας» με 44,9%
◆ Αν γίνονταν τώρα εκλογές η ΝΔ θα κέρδιζε με 32,3% (στο όριο της αυτοδυναμίας) έναντι 15,7% του ΣΥΡΙΖΑ
◆ Στο ίδιο γκάλοπ όλ' αυτά
◆ Τα σχιζοφρενή αποτελέσματα του κοινωνοβουλευτικού κρετινισμού
◆ Οι Γερμανοί «είναι κακοί, πολύ κακοί» ακούστηκε να λέει σε νατοϊκούς ομολόγους του ο Τραμπ, στις Βρυξέλλες
◆ Απύλωτο στόμα, ανύπαρκτη πολιτική (και όχι μόνο) μόρφωση, στην Ουάσινγκτον τρέμουν για την επόμενη γκάφα του
◆ Τι ακριβώς εκφράζει η ψευτομαγκιά του Πολάκη;
◆ Εκείνο που είχε πει κάποτε ο Βαγγέλας ο Γιαννόπουλος
◆ «Ε, όχι

και να μας ρίξουν για ένα κλωσπίτο»
◆ Το γάντζωμα στην εξουσία
◆ Πολάκης και Γιαννόπουλος έχουν και άλλο ένα κοινό
◆ «Πολιτιστικά κέντρα» είχε χαρακτηρίσει ο Βαγγέλας τα σκυλάδικα
◆ Με Καμμένο και Γονίδη γιορτάζει ο Πολάκης
◆ Πέντε εκατομμύρια έδωσε ο Σαββίδης για να πάρει το 20% του Mega από τον Μπόμπολα, 38 εκατ. πρόστιμο του διέγραψαν οι ΣΥΡΠΖΑΝΕΛ, του έμειναν 33 εκατ. και πήρε κι ένα μεγάλο ποσοστό σε κανάλι
◆ Μπακάλικη είναι, βέβαια, αυτή η αριθμητική, όμως είναι ενδεικτική του παιχνιδιού της νέας διαπλοκής
◆ «Θεωρίες για χριστιανικά και μουσουλμανικά τόξα είναι επικίνδυνες» δήλωσε ο Ν. Βούτσης
◆ Ο τελευταίος που χρησιμοποίησε αυτές τις θεωρίες είναι ο Καμμένος
◆ Και δεν άκουσε καμιά αποδοκimasία από πλευράς πρωθυπουργού
◆ Πλέον δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ήταν οι Τσι-

πραίοι αυτοί που διέρρευσαν τα πρακτικά του Eurogroup
◆ Φάνηκε από τον τρόπο με τον οποίο διαμόρφωσαν στη συνέχεια την προπαγάνδα τους
◆ Έτσι, μάθαμε ότι στο Eurogroup τηρούνται πρακτικά
◆ Επομένως, ως προς αυτό ο Μπαρουφάκης είχε δίκιο
◆ Τι έλεγαν τότε (και) οι Τσιπραίοι;
◆ Οτι δεν τηρούνται πρακτικά
◆ Εν πάση περιπτώσει, μήπως να μας έκαναν τη χάρη να διαρρεύσουν τα πρακτικά όλων των μέχρι τώρα Eurogroup;
◆ Για να δούμε τη... σκληρή διαπραγματεύση τα θέλουμε
◆ Μας κουνάει αυστηρά το δάχτυλο, απαιτώντας να τιμήσουμε τον Παπαδήμο για την προσφορά του στον λαό και τη χώρα
◆ Με τον Βενιζέλο ως υπουργό Οικονομικών
◆ Ποια;
◆ Η Αφροδίτη αλ Σάλεχ!
◆ Θου, Κύριε, φυλακήν τω στόματί μου και θύραν περιοχής περί τα χείλη μου
◆ Δεν πρόλαβε να πιάσει τα 100 ο Δρακουμέλ
◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ «Πολιτική προσωπικότητα η οποία ταυτίστηκε με εξόχως θετικές και αρνητικές πτυχές της σύγχρονης ιστορίας του τόπου» χαρακτήρισε τον Κ. Μητσοτάκη η Δούρου, σπριντάροντας για να προλάβει να είναι η πρώτη συριζαία που θα κάνει δήλωση για το θάνατό του. Τις αρνητικές πτυχές με τις οποίες ταυτίστηκε ο Μητσοτάκης μπορούμε να τις φανταστούμε όλοι, με τις «εξόχως θετικές» υπάρχει ένα... προβληματάκι. Πάντως, κρίνοντας από τη φωτογραφία που έβαλε στην ανάρτησή της (μπροστά ο Κύρκος με τον Γλέζο αλά μπρατσέτα και πίσω ο Μητσοτάκης), ίσως να αναφέρεται στις δυο κυβερνήσεις, Τζαννετάκη και Ζολώτα, το 1989-90, στις οποίες η αστική ψευτοαριστερά (του Περισού συμπεριλαμβανόμενου) γεύτηκε για πρώτη φορά τη γλύκα της διαχείρισης της αστικής εξουσίας.

Κ Εκείνο που σχολιάστηκε από την ομαδική φωτο-

γραφία συζύγων ηγετών του ΝΑΤΟ, ήταν η παρουσία του συζύγου του πρωθυπουργού του Λουξεμβούργου, Ξαβιέ Μπετέλ. Εμείς δε θα σχολιάζαμε αυτό, αλλά την εμφάνιση της Μακρόναινας (άκρη αριστερά στην πρώτη σειρά, δίπλα στην Ερντογάναινα), που προσπαθεί να παραστήσει την παιδούλα στα 64 χρόνια της, με αποτέλεσμα εμφάνιση... σούργελου. Είναι προφανές ότι η κυρία έχει απωθημένα και

προσπαθεί να τα βγάλει. Ο κύριος δεν την «μαζεύει», οπότε αναμένουμε τις «τσουχτερές» παρεμβάσεις του γαλλικού Τύπου.

Κ «Είχα την ευκαιρία να συνομιλήσω με τον πρόεδρο των ΗΠΑ κ. Ντόναλντ Τραμπ στη Σύνοδο των Βρυξελλών» έγραψε ο Τσίπρας στο twitter. Όχι και να «συνομιλήσεις», ρε μεγάλε. Η ίδια η φωτογραφία που έβαλες στο twitter δείχνει

μια συνάντηση σ' ένα προαύλιο, με κόσμο και κοσμάκη γύρω, απ' αυτές που κρατούν μερικά δευτερόλεπτα. Ούτε ο φωτογράφος, που ήταν στημένος και περίμενε τη στιγμή, δεν πρόλαβε να βρει μια καλή γωνία λήψης κι έχει πάρει τον Τραμπ με μισογυρισμένη την πλάτη.

Κ Η Ζωή Κωνσταντοπούλου αρνήθηκε να καταδικάσει την ενέργεια κατά του Παπαδήμου, τον οποίο χαρακτήρισε «δοτό μνημονιακό πρωθυπουργό, που κατέλαβε το αξίωμα με πραξικόπημα και υπηρέτησε πιστά την μνημονιακή τυραννία» και περιορίστηκε να του

ευχηθεί «ταχεία ανάρρωση», προσθέτοντας πως «όταν αποκατασταθεί η Δημοκρατία και λειτουργήσει η Δικαιοσύνη στη χώρα, θα κριθεί». Καταδίκασε δε τη βία των Μνημονίων, των αντιλαϊκών μέτρων κτλ. Εγινε η Κωνσταντοπούλου επαναστάτρια; Όχι φυσικά. Απλά, η ίδια και οι συνεργάτες της, που ασχολούνται πάρα πολύ με τα λεγόμενα «κοινωνικά Μέσα», είδαν το κλίμα που διαμορφώθηκε από τις πρώτες κιόλας ώρες, κλίμα αποδοχής της ενέργειας, και έσπευσε να αντλήσει πολιτική υπεραξία απ' αυτό το κλίμα, όπως αντλούσε ο ΣΥΡΙΖΑ από το θολό αντιμνημονιακό κίνημα της περιόδου 2011-14.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Εγώ δεν είμαι καμιά λουλού που ο πατέρας μου και η μάνα μου με έκαναν πολιτικό. Σκοτώθηκαν για να σπουδάσω. Ξέρω την πιάτσα, του γιαπιού είμαι εγώ. Λέμε «καμία ωραιοποίηση, αλλά και καμία καταστροφολογία», υπάρχει σχέδιο να βγούμε από την κρίση.

Γιάννης Μπαλάφας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

3/6/1963: Θάνατος Ναζίμ Χικμέτ 3/6/1979: Βόμβα στο κτίριο του Εθνικού Οργανισμού Καπνού (ΕΛΑ) 3/6/1982: Απόπειρα βομβιστικής επίθεσης σε τρεις αμερικανικές τράπεζες (ΕΛΑ) **3/6/1989: Βίαιη καταστολή της φοιτητικής εξέγερσης στην πλατεία Τιεν αν Μεν (Πεκίνο)** 4/6: Ημέρα παιδιών-θυμάτων επιθετικότητας, Φινλανδία: Ημέρα σημαίας (1867) **4/6/1942: Πρώτη εκτέλεση στο σκοπευτήριο Καισαριανής από Γερμανούς (πλωτάρχες Λιμενικού Σώματος Η. Καζάκος και Γ. Κωτούλας)** 4/6/1994: Δολοφονική απόπειρα κατά των υποψηφίων ευρωβουλευτών του ΚΚΕ Βασίλη Εφραιμίδα, Γιάννη Θεωνά και Μιχάλη Σπυριδάκη, στη διάρκεια προεκλογικής συγκέντρω-

σης (Θεσσαλονίκη) **4/6/2001: Ο 15χρονος Αλβανός Afrim Salla πυροβολήθηκε και έμεινε παράλυτος όταν -όπως ισχυρίστηκε η ΕΛ.ΑΣ.- το όπλο του συνοριοφύλακα εκπυροσοκρότησε τυχαία όταν σκόνηταψε** 4/6/2006: Βασίλης Παλαιοκώστας και Αλκέτ Ριτζί διαφεύγουν με ελικόπτερο από το προαύλιο των φυλακών Κορυδαλλού 5/6: Ημέρα περιβάλλοντος 5/6/1969: Απόδραση Αλέξανδρου Παναγούλη από το Μπογιάτι **5/6/1998: Ο 28χρονος Αλβανός Μπόκαρι Μπάχο πέφτει νεκρός από «εκφοβιστικά πυρά» μεθοριακής περιπόλου** 6/6: Ημέρα ρωσικής γλώσσας, Σουηδία: Ημέρα συντάγματος, σημαίας (1523, 1809) **6/6/1904: 22 νεκροί σε συγκρούσεις αν-**

θρακωρύχων - αστυνομίας (Ντένβερ) 7/6/1968: Πρώτο θύμα της ΕΤΑ ο αστυνομικός Χοσέ Παρντίνες Αθκάι 7/6/1994 : Εντοπίζεται βόμβα στην πρεσβεία του Βελγίου (ΕΛΑ-1η Μάη) 8/6: Ημέρα κατά εγκεφαλικών όγκων, ημέρα ωκεανών 8/6/1989: Δύο εκρηκτικοί μηχανισμοί συνδεόμενοι έτσι ώστε να μη γίνει έκρηξη, στέλνονται σε φακέλους στους δημοσιογράφους Δ. Ρίζο και Κυριάκο Διακογιάννη (ΕΛΑ) 9/6/1969: Σύλληψη δραπετή Αλέξανδρου Παναγούλη μετά από κατάδοση των Π. Πετρίδαρη και Δ. Πατίτσα σε διαμέρισμα (Πάτμου 51) **9/6/1949: Το FBI εκδίδει λίστα κομμουνιστών καλλιτεχνών και πολιτών** 9/6/1997: Τέλος βρετανικής κυριαρχίας στο Χονγκ Κονγκ 9/6/2000: Εκτέλεση βρετανού στρατιωτικού ακόλουθου Στίβεν Σόντερς (17Ν) .

Τραυματισμός Λ. Παπαδήμου

Ξεχειλίσε το λαϊκό μίσος

Οι τακτικοί αναγνώστες της «Κόντρας» ξέρουν ότι εμείς δεν πρόκειται να καταδικάσουμε την ενέργεια κατά Παπαδήμου. Ούτε πρόκειται να διαχωριστούμε... πολιτικά απ' αυτήν, μιλώντας για «τακτική που προκαλεί ζημιά στο κίνημα», πόσο μάλλον για «προβοκάτσια». Οι απόψεις μας ως προς την τακτική του επαναστατικού κομμουνιστικού κινήματος είναι γνωστές. Κι έχουμε ξεκαθαρίσει ότι οι ενέργειες του αντάρτικου πόλης, του σημερινού και του παλαιότερου, δεν κάνουν ζημιά στην τακτική του κινήματος, ανεξάρτητα από την εκτίμηση που μπορεί κανείς να κάνει για την αποτελεσματικότητά τους ως προς την ανάπτυξη της ταξικής συνείδησης. Σε τελευταία ανάλυση, το σπάσιμο του μονοπώλιου της βίας, που έχει και διεκδικεί ως αποκλειστικό δικαίωμα το αστικό κράτος, δε θα μπορούσε να κάνει ζημιά σ' ένα επαναστατικό κίνημα.

Αντίθετα, τεράστια ζημιά έκανε, κάνει και -δυστυχώς- θα εξακολουθήσει να κάνει ο κάθε μορφής οπορτουνισμός, που έχει αναγορεύσει σε ύψιστη μορφή αγώνα τον κοινοβουλευτικό κρετινισμό, που φλερτάρει με την αστική και τη μικροαστική πολιτική, που μετατρέπει τη λαϊκή αντιβία σε σόου «ελεγχόμενης σύγκρουσης», που εφαρμόζει έμπρακτα το σεβασμό στην αστική νομιμότητα (την οποία στα λόγια... κουρελιάζει).

Ομως, στην ενέργεια κατά Παπαδήμου εκείνο που αναδείχτηκε ως μείζον δεν είναι οι συζητήσεις περί της χρησιμότητας ή μη της ένοπλης επαναστατικής βίας, αλλά το ξεχείλισμα του λαϊκού μίσους. Μάλιστα, όσο οι αστοί πολιτικοί και οι

αστοί δημοσιογράφοι λυσσούσαν από τα ραδιοκάναλα και τις εφημερίδες τόσο το λαϊκό μίσος ενάντια στους δυνάστες ξεχειλίζει πιο πολύ. Οι εκφράσεις αυτού του μίσους δεν πήραν μόνο τη μορφή ψιθύρων σε συντροφιάς, αλλά κατέκλυσαν τα λεγόμενα «κοινωνικά δίκτυα» του Ιντερνετ. Κι ήταν αυτό το ξέχειλο μίσος και η οργή που έκαναν αστούς πολιτικούς σαν την Κωνσταντοπούλου να προσπαθήσουν να σπεκουλάρουν ή αστούς δημοσιογράφους σαν τον Παπαδόκη να κρατήσουν αποστάσεις από τη λυσσασμένη προπαγάνδα των συναδέλφων τους.

Δεν παραβλέπουμε, φυσικά, ότι πρόκειται μόνο για μίσος και βουβή οργή. Οτι αυτό το μίσος και αυτή η οργή προέρχονται από ένα λαό που βιώνει την ήττα και την απογοήτευση και έχει αποσυρθεί «στον καναπέ του». Εμείς όμως ποτέ δεν μεμφθήκαμε το λαό για την απογοήτευση και την ηττοπάθειά του. Οπως τον καλέσαμε να μη συρθεί πίσω από απατεώνες πολιτικούς σε ψευδοδημοψηφίσματα, όπως προεξοφλήσαμε ότι η προδοσία των Τσιπραίων θα βαρύνει αρνητικά στη συνείδηση του λαού και θα γιγαντώσει το κύμα της απογοήτευσης και της αποστράτευσης (ξέρουμε πολύ καλά ποιοι προσδοκούσαν το αντίθετο, όταν σέρνονταν πίσω από τους Τσιπραίους στο ψευδοδημοψήφισμα του Ιούλη του 2015), έτσι δεν συμπεριφερθήκαμε ελιτίστικα και «αφ' υψηλού», όταν τα κύματα της αποστράτευσης, που τα προβλέψαμε, έγιναν πραγματικότητα.

Κι όταν η αποδοκιμασία εκφράστηκε με την αποχή-ρεκόρ στις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015, τη χαιρετίσαμε σαν

θετικό γεγονός, όταν άλλοι σιχτίριζαν το λαό επειδή δεν ψήφισε τις... ριζοσπαστικές εναλλακτικές τους προτάσεις. Το λαϊκό μίσος που ξεχειλίσε και εκφράστηκε με μαζική επιδοκιμασία της ενέργειας κατά Παπαδήμου, είναι της ίδιας τάξης με τη μαζική αποχή από τις κάλπες τον Σεπτέμβριο του 2015. Αξίζει μιας θετικής αποτίμησης, αλλά περισσότερο απαιτεί μια σε βάθος ανάλυση.

Οι αστοί τρόμαξαν περισσότερο από το ξεχείλισμα του λαϊκού μίσους παρά από την ενέργεια κατά του Παπαδήμου. Τα στελέχη τους θα τα φυλάνε καλύτερα από τώρα και μετά κι αν κάποιο απ' αυτά «πέσει στο καθήκον» (γιατί ποτέ τα μέτρα ασφάλειας που παίρνουν δε δημιουργούν την απόλυτη στεγανότητα), θα του κάνουν μια κηδεία δημοσία δαπάνη με όλες τις τιμές που αναλογούν στους νεκρούς της τάξης τους. Όταν όμως διαπιστώνουν ότι ο λαός χειροκροτά με μίσος τις ένοπλες ενέργειες εναντίον αστών πολιτικών, τραπεζών κτλ., τότε τρέμουν στην ιδέα ότι αυτό το βουβό μίσος μπορεί να μετατραπεί σε κοινωνική έκρηξη. Ξέρουν Ιστορία, δεν είναι αγράμματοι. Γι' αυτό έκλεισαν τον Παπαδήμο στην Εντατική (για να του κάνουν... «αλλαγές» στο γρατζουνισμένο πόδι!), σε μια προσπάθεια ν' αλλάξουν το κλίμα, να προκαλέσουν συμπάθεια. Πλην όμως, και αυτό αποδείχτηκε μάταιο.

Και βέβαια, το καθήκον μας δεν αλλάζει: να οργανώσουμε πολιτικά την τάξη μας, για να μπορεί να απαντά μαχητικά στις επιθέσεις που δέχεται και να μην περιορίζεται στη θέση του «θεατή με ευμενή διάθεση».

Γιαλαντζί αντάρτης

Η κυβέρνηση απέκτησε τον... αντάρτη της. Το όνομα αυτού... Νίκος Ξυδάκης. Από τότε που βρέθηκε εκτός κυβερνητικού σχήματος, ζώστηκε να φυσεκλίκια και το παίζει... Πάνος Καμμένος. Βγήκε, λοιπόν, την περασμένη Τρίτη σε ραδιοφωνικό σταθμό και... κάλεσε στα όπλα: «Αν έχεις κάνει όλα αυτά τα οποία σου ζητούν οι δανειστές, τα οποία είναι πολύ επώδυνα και πολύ δυσάρεστα και υφειογόντα εν τέλει για τον ελληνικό λαό, από κει και πέρα εάν ο εταίρος έχει γίνει στυγνός δανειστής, ο οποίος είναι και ψεύτης και δεν τηρεί αυτά τα οποία συμφωνεί και αλλάζει το πλαίσιο της συμφωνίας διαρκώς, πρέπει να εξετάσουμε όλα τα ενδεχόμενα (ο.σ. αν υπάρχει το ενδεχόμενο ρήξης τον είχαν ρωτήσει). Κάπως θα πρέπει να επιβιώσει και ο λαός και το κοινωνικό του πλαίσιο».

Φρόντισε, βέβαια, να συμπληρώσει ότι «δεν νομίζω ότι είναι ώρα να μιλήσουμε για ρήξη», όμως το θόλωσε κι αυτό συμπληρώνοντας «είναι πάρα πολύ νωρίς». Είδате τι κάνει ο αστός δημοσιογράφος όταν γίνεται αστός πολιτικός και στις επόμενες εκλογές θα διεκδικήσει σταυρό;

Οι τραπεζίτες αδειάζουν τον Τσακαλώτο που ανήγγειλε άρση των capital controls

Στην κοινοβουλευτική συζήτηση για το τέταρτο Μνημόνιο ο Τσακαλώτος μόνο στοίχημα που δεν έβαζε: τα capital controls θα έχουν καταργηθεί μέχρι το τέλος του χρόνου. Βέβαια, στον «Οδικό χάρτη για τη σταδιακή χαλάρωση και άρση των περιορισμών στην κίνηση κεφαλαίων», ένα προπαγανδιστικό κείμενο που είχε δώσει στη δημοσιότητα εκείνες τις μέρες, για να δείξει ότι τα πάντα αποπνέουν αισιοδοξία, δεν υπήρχε κανένα χρονοδιάγραμμα, ούτε καν ενδεικτικό, ούτε υπό αίρεση, ούτε ως περίγραμμα έστω.

Υπήρχαν μόνο αναφορές σε γενικόλογες (έως αρλουμπολογικές) προϋποθέσεις, όπως «βελτίωση των μακροοικονομικών συνθηκών», «βελτίωση του κλίματος στις αγορές και στο καταθετικό κοινό», «συνεχής πρόοδος όσον αφορά την υλοποίηση του προγράμματος προσαρμογής», «σταδιακή αποκατάσταση της πρόσβασης των ελληνικών τραπεζών και του Ελληνικού Δημοσίου στις χρηματοπιστωτικές αγορές» κτλ. Γι' αυτό, όπως σημειώναμε πριν από δυο βδομάδες, είχαμε να κάνουμε με ένα άχρηστο κείμενο που

γράφτηκε για λόγους προπαγάνδας. Για να στηρίξει το success story που με... σεμνό τρόπο προσπαθούν να πλασάρουν οι συριζαίοι.

Στο σχέδιο που παρουσίασε στο υπουργείο Οικονομικών και στην ΤτΕ η Ελληνική Ένωση Τραπεζών, όμως, δεν υπάρχει η κάλπικη αισιοδοξία που προσπάθησε να διασπείρει ο Τσακαλώτος. Ο «οδικός χάρτης» που προτείνουν οι τραπεζίτες είναι συγκεκριμένος και περιλαμβάνει τρεις σταθμούς:

1. Να επιτρέπεται στους καταθέτες η σωρευτική ανάληψη ποσού 1.800 ευρώ μια φορά το μήνα (60 ευρώ τη μέρα επί 30 μέρες). Το όριο της ανάληψης είναι τώρα 420 ευρώ τη βδομάδα ή 840 ευρώ ανά δυο βδομάδες.
2. Να επιτρέπεται η προσθήκη συνδικαιούχου σε υφιστάμενο λογαριασμό κατάθεσης, όχι όμως το άνοιγμα νέου τραπεζικού λογαριασμού.
3. Να αυξηθεί στο 180% του καλύτερου μήνα, από 140% σήμερα, το όριο για πληρωμή τιμολογίων στο εξωτερικό λόγω εισαγωγών.

Σύμφωνα με όσα διέρρευσαν, οι τραπεζίτες εκτιμούν

πως εκτός από τις διαβεβαιώσεις για τη μελλοντική αναδιάρθρωση του χρέους και την ένταξη στην «ποσοτική χαλάρωση» της ΕΚΤ, θα πρέπει να υπάρξει και ένα εύρος χρόνου για να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη των καταθετών στις τράπεζες (αυτό δεν είναι παρά ένα κομψό άδειασμα του Τσακαλώτου για όσα είπε περί πλήρους άρσης των capital controls στα τέλη του χρόνου).

Στο μεταξύ, την περασμένη Δευτέρα ανακοινώθηκε από την ΤτΕ ότι τον Απρίλη σημειώθηκε νέα μείωση καταθέσεων, ύψους περίπου 300 εκατ. ευρώ. Οι καταθέσεις επιχειρήσεων και νοικοκυριών μειώθηκαν στα 118,99 δισ. ευρώ από 119,31 δισ. που ήταν στα τέλη Μάρτη. Αυτό σημαίνει ότι το κλίμα αβεβαιότητας εντείνεται. Οι καπιταλιστές πληρώνουν τις δαπάνες τους από τα λεφτά που έχουν στην τράπεζα και ό,τι εισπράττουν σε ρευστό το κλειδώνουν σε χρηματοκιβώτια και θυρίδες, ενώ οι εργαζόμενοι, που εισπράττουν το μισθό μέσω τράπεζας, σηκώνουν ό,τι τους επιτρέπεται να σηκώσουν κι αν κάτι τους περισσεύει το βάζουν «κάτω από το στρώμα».

Οικογενειακή σταθερά

«Ελεος! Ο νεοφιλελεύθερος Σκυλακάκης ανέλαβε θέση “κλειδί” στη Νέα Δημοκρατία». Με «χτύπημα» στην πρώτη σελίδα της υποδέχτηκε η δεξιά «Δημοκρατία» την τοποθέτηση του νεοφιλελεύθερου Σκυλακάκη, επικεφαλής έως πρόσφατα της «Δράσης», που συμμετείχε στο «Ποτάμι», σε θέση επικεφαλής μιας «Ομάδας Δράσης» για την «άρση εμποδίων στην επιχειρηματικότητα, την προσέλκυση επενδύσεων και την προώθηση της εξωστρέφειας των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων», που έφτιαξε ο Μητσοτάκης. «Ο Σκυλακάκης το μόνο που μπορεί να προσελκύσει είναι μύγες» σχολίασε ο τέως σαμαρικός και νυν... αρχηγός ακροδεξιού κόμματος Φαίλος Κρανιδιώτης.

Ομως, ο Σκυλακάκης, από τότε που ο Μάνος πέρασε στην πολιτική συνταξιοδότηση και του άφησε τη διαχείριση της παρέας των νεοφιλελεύθερων, που παριστάνουν το πολιτικό κόμμα, έχει ισχυρούς δεσμούς με την οικογένεια Μητσοτάκη. Ο πατέρας Μητσοτάκης τον είχε ορίσει υπεύθυνο για την προεκλογική εκστρατεία της ΝΔ το 1989 και στη συνέχεια υπεύθυνο πολιτικού σχεδιασμού (μαζί με τον Κωστή Χατζηδάκη, επίσης πιστό μητσοτακικό). Στη συνέχεια ήταν σύμβουλος του πρωθυπουργού Μητσοτάκη και λογογράφος του. Η Ντόρα τον πήρε κοντά της όταν έγινε δήμαρχος Αθηναίων (διετέλεσε και αναπληρωτής δήμαρχος, μάλιστα) και στη συνέχεια τον έκανε γενικό γραμματέα της στο υπουργείο Εξωτερικών. Τον διέγραψε ο Σαμαράς το 2010, γιατί τάχθηκε υπέρ της ψήφισης του πρώτου Μνημονίου από τη ΝΔ (όπως και η Ντόρα), όμως είχε προλάβει να οριστεί ευρωβουλευτής της ΝΔ. Υπήρξε ιδρυτικό μέλος του βραχύβιου κόμματος της Ντόρας, από το οποίο αποχώρησε το 2012, διαφωνώντας με την εκλογική συνεργασία με τη ΝΔ. Την ίδια χρονιά μπήκε στη «Δράση», σε λίγους μήνες έγινε πρόεδρός της, στις εκλογές του 2015 συνεργάστηκε με το «Ποτάμι» και μόλις ο Κυριάκος εκλέχτηκε πρόεδρος της ΝΔ, πήρε τη «Δράση» και την πήγε στη ΝΔ.

Ας φωνάζουν όσο θέλουν οι διάφορες πτέρυγες της «λαϊκής Δεξιάς». Οι Μητσοτάκηδες έχουν τις οικογενειακές σταθερές τους και μ' αυτές κυβερνούν. Μπορεί για κάποιο διάστημα να ακολουθούν διαφορετικούς δρόμους (αυτό συνέβη ακόμα και με τον Κυριάκο και τη Ντόρα), όμως οι δεσμοί δεν κόβονται ποτέ. Κι όταν ωριμάζουν οι συνθήκες, η επανένωση της «φαμίλιας» είναι το πιο εύκολο πράγμα στον κόσμο.

Κρατάει τα μπόσικα

Ο τέως επικεφαλής του ΤΑΙΠΕΔ και νυν υφυπουργός Ανάπτυξης Στέργιος Πιτσιόρλας έχει επιλεγεί από το Μαξίμου για να απευθύνεται με τις πολιτικές του παρεμβάσεις στους ανθρώπους του κεφαλαίου, με τους οποίους έχει άλλωστε ανοιχτούς διαύλους. Ως πολιτικό στέλεχος ειδικών αποστολών, δεν έχει πρόβλημα να δώσει συνέντευξη στο «Πρώτο Θέμα», την εφημερίδα του «κομιστή» (όπως επαναλαμβάνει συνεχώς ο Τσίπρας), την οποία άλλα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ δε ζυγώνουν, για να μη «λερωθούν».

Ρωτήθηκε ο Πιτσιόρλας: «Αν επιβεβαιωθεί το δυσμενές σενάριο για την κυβέρνηση και δεν βρεθεί η συγκεκριμένη λύση για το χρέος υπάρχει σχέδιο για το πως θα αντιδράσει η ελληνική πλευρά; Ο πρωθυπουργός έχει προειδοποιήσει ότι δεν θα εφαρμόσει τα μέτρα συμφωνίας». Και απάντησε: «Το δυσμενές σενάριο όπως το εννοείτε θεωρώ ότι δεν υπάρχει ως προοπτική. Αυτό που θα αποτελούσε το **δυσμενές σενάριο είναι μια λιγότερο καλή από την επιδιωκόμενη συμφωνία**».

Τι λέει η απάντηση; Πρώτο, ότι η προειδοποίηση Τσίπρα ότι δε θα εφαρμόσει τα μέτρα είναι ως μη γενόμενη. Είναι για εσωτερική κατανάλωση. Γι' αυτό και ο Πιτσιόρλας δεν τη σχολιάζει καν. Δεύτερο, ότι **δεν υπάρχει περίπτωση να μην υπογράψουν**. Ακόμα και χειρότερη από αυτή που επιδιώκουν να είναι η συμφωνία που θα τουςβάλουν πάνω στο τραπέζι, αυτοί θα την υπογράψουν.

Όταν ο Πιτσιόρλας ρωτιέται αν «το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης ήταν μία αυταπάτη ή γνωρίζατε ότι δεν μπορεί να εφαρμοστεί, όπως αποκαλύπτει με δηλώσεις του ο πρώην υπουργός Οικονομικών Γιάννης Βαρουφάκης», δηλώνει ότι δεν πρόκειται να σχολιάσει τον Βαρουφάκη, θυμίζει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ τον Σεπτέμβριο του 2015 «κέρδισε τις εκλογές έχοντας ψηφίσει τη συμφωνία με τους δανειστές και έχοντας πει όλη την αλήθεια στον ελληνικό λαό» και ζητά από την αντιπολίτευση να μην «πολεμάει μια σκιά. Μια εικόνα ΣΥΡΙΖΑ του πρώτου εξαμήνου του 2015»!

Αυτή δεν είναι τοποθέτηση του «δεξιού» Πιτσιόρλα, που σίγουρα διαφωνούσε με τα караγκιοζιλίκια των Τσιπραίων το πρώτο εξάμηνο του 2015 (που με μοναδική ευκολία τα φόρτωσαν μετά στον Βαρουφάκη). Είναι η θέση της κυβέρνησης. Η επίσημη φωνή του Τσίπρα, ο Τζανακόπουλος, δήλωσε την περασμένη Τετάρτη: **«Δεν βρισκόμαστε σε νέο 2015, δεν υπάρχει τέτοια βούληση από κανέναν, ούτε από την πλευρά της ελληνικής κυβέρνησης. Εργαζόμαστε για μια λύση στις 15 Ιουνίου που θα καλύπτει όλες τις πλευρές**». Λέει τα ίδια με τον Πιτσιόρλα, με διαφορετικές διαιτυπώσεις. Ο μεν Τζανακόπουλος πρέπει να ρίχνει και μερικές νότες δημαγωγίας στον λόγο του, μπας και κοροϊδέψει κανέναν ψηφοφόρο, ενώ ο Πιτσιόρλας καθησυχάζει τους καπιταλιστές.

Η φτώχεια φέρνει γκρίνια

Το 2012 ήταν ο υποψήφιος της γερμανικής σοσιαλδημοκρατίας για την καγκελαρία. Ηττήθηκε και οι σύντροφοί του τον υποχρέωσαν να παραιτηθεί απ' όλα τα κομματικά αξιώματα, για να βαδίσουν στη συνέχεια προς την κυβερνητική συνεργασία με τη χριστιανοδημοκρατία των Μέρκελ-Σόιμπλε, χωρίς να είναι υποχρεωμένοι να του δώσουν ένα από τα πρωτοκλασάτα υπουργεία (Οικονομίας, Εξωτερικών) που θα έπαιρνε το κόμμα τους στον «μεγάλο συνασπισμό». Έτσι, ο Πέερ Στάινμπρουκ, ο άνθρωπος που είχε διανύσει μια φιλόδοξη καριέρα (υπουργός σε ομοσπονδιακά κρατίδια και πρωθυπουργός στη Βόρεια Ρηνανία-Βεστφαλία, καθώς και ομοσπονδιακός υπουργός Οικονομίας), ο θεωρούμενος ως η αυθεντία του SPD στα οικονομικά, δεν κατάφερε να ολοκληρώσει την πολιτική του καριέρα.

Επειδή, όμως, «καμιά δουλειά δεν είναι ντροπή», ο Στάινμπρουκ αποφάσισε ν' αλλάξει δουλειά και από πολιτικός πρώτης γραμμής να γίνει παρουσιαστής σατιρικού τηλεοπτικού σόου. Αντί, όμως, να περιοριστεί να «προμοτάρει» την εκπομπή του, αυτός άρχισε να γυρίζει τα γερμανικά τηλεοπτικά κανάλια και να εξαπολύει πυρά κατά του Σουλτς, παίρνοντας μ' αυτόν τον τρόπο την εκδίκησή του για τον παραγκωνισμό του από τη λεγόμενη αριστερή πτέρυγα του SPD, η οποία του χρέωσε την ευθύνη της εκλογικής ήττας με το επιχείρημα ότι λειτούργησε όχι ως σοσιαλδημοκράτης αλλά ως δεξιός πολιτικός, με αποτέλεσμα οι ψηφοφόροι να επιλέξουν την ορίτζιναλ Δεξιά της Μέρκελ.

«Οι ψηφοφόροι κουράστηκαν και βαρέθηκαν από υπερπροβλημένους πολιτικούς του κατεστημένου, που φοβούνται να τενώσουν το σβέρο τους» λέει ο Στάινμπρουκ, φωτογραφίζοντας τον Σουλτς και το υποτιθέμενο αριστερό του πρόγραμμα, που είναι υπερβολικά εστιασμένο στα κοινωνικά ζητήματα, παρουσιάζοντας έλλειμμα στα ζητήματα του μέλλοντος, με αποτέλεσμα -όπως λέει- το κόμμα να μοιάζει με «μωρά που κλαψουρίζουν».

Σε άλλη περίπτωση, οι επιθέσεις του Στάινμπρουκ κατά του Σουλτς ενδεχομένως να αντιμετωπιζόνταν ως γραφικές, όμως πάνω στην άψη της προεκλογικής περιόδου και μετά από τρεις συντριπτικές ήττες σε επίπεδο κρατιδίων, οι σοσιαλδημοκράτες αιμορραγούν και ο Στάινμπρουκ όχι μόνο δε βοηθάει να επιδέσουν τα τραύματά τους, αλλά ρίχνει αλάτι πάνω στις ανοιχτές πληγές. Μπορεί ο Σουλτς να προσπαθεί να παραστήσει τον αντισυμβατικό («δεν πρόκειται να φορέσω κομψά κοστούμια και μοντέρνα γυαλιά, όπως με συμβουλεύουν κάποιοι», έλεγε σε κομματική συγκέντρωση την περασμένη Κυριακή) και να εξακολουθεί να υπόσχεται «μαζικές επενδύσεις» στην εκπαίδευση και τις υποδομές, ότι θα περάσει νόμους που θα δίνουν το δικαίωμα σε πλήρη εργασία και ότι θα κλείσει το κενό στην αμοιβή της δουλειάς ανδρών και γυναικών, όμως το πιο πρόσφατο γκάλοπ του δίνει μόνο 25%, δεκατρείς μονάδες κάτω από τη Μέρκελ.

Αυτό συμβαίνει γιατί η Μέρκελ δεν υπολείπεται σε «συγκεκριμένες» προεκλογικές υποσχέσεις. Στη βιντεοσκοπημένη εμφάνισή που κάνει κάθε βδομάδα, ανακοινώνει ότι θα διαθέσει 7 δισ. ευρώ σε έξτρα χρηματοδοτήσεις για τα εκπαιδευτικά προγράμματα των τοπικών κυβερνήσεων. Ακολουθεί, δηλαδή, κατά πόδας την προεκλογική δημαγωγία των σοσιαλδημοκρατών και κάνει ρελάνς, έχοντας υπέρ της την εντύπωση της «αξιόπιστης πολιτικού», που έχουν γι' αυτήν οι γερμανοί ψηφοφόροι.

Ξέσπασε ξανά η λαϊκή οργή στην Τυνησία

Εξι χρόνια μετά από την εξέγερση που αποτέλεσε την απαρχή ενός εξεγερτικού κύματος που εξαπλώθηκε σε πολλές αραβικές χώρες και πήρε το όνομα «αραβική άνοιξη», η Τυνησία εξακολουθεί να μαστίζεται από την ανεργία, τη φτώχεια και τη διαφθορά, που έχουν εξοργίσει τον λαό και τη νεολαία και τους ξαναέβγαλαν στους δρόμους τις προηγούμενες βδομάδες με αιτήματα για προσλήψεις (σε ποσοστό 70%) από τον ντόπιο πληθυσμό και χρήματα για την τοπική οικονομία (20% των εσόδων από το πετρέλαιο).

Οι συγκρούσεις είχαν σαν αποτέλεσμα τον τραυματισμό περισσότερων από 300 άτομα που μεταφέρθηκαν στα νοσοκομεία με σπασμένα κόκαλα ή αναπνευστικά προβλήματα, ενώ ένας 20χρονος με κατάγ-

ματα στα πόδια και σοβαρές εγκεφαλικές βλάβες άφησε την τελευταία του πνοή στο νοσοκομείο της Ταταουίν. Ο 20χρονος είχε παρασυρθεί από βανάκι της αστυνομίας σε πρόσφατη διαδήλωση. Ο θάνατος του 20χρονου προκάλεσε την παραίτηση του τοπικού κυβερνήτη και την οργή των διαδηλωτών που έκαψαν δύο αστυνομικά τμήματα, με αποτέλεσμα η κυβέρνηση να κατεβάσει τον στρατό.

Σε μια προσπάθεια να δημιουργήσει προπέτασμα καπνού στην αντιλαϊκή της πολιτική και να εμφανιστεί σαν «αδιάφθορη», η κυβέρνηση διέταξε τη σύλληψη τριών καπιταλιστών κι ενός τελωνειακού υπαλλήλου. Με τη διαφθορά να χτυπάει κόκκινο, ο υποτιθέμενος «πόλεμος κατά της διαφθοράς» που υποσχέθηκε ο πρωθυπουργός

Ανταλλαγή πυρών μεταξύ Μέρκελ και Τραμπ περιλάμβανε το μενού των αμερικανογερμανικών σχέσεων αυτή τη βδομάδα. Επιστρέφοντας από την αδιάφορη συνάντηση των G7 στην Ταορμίνια της Σικελίας, η Μέρκελ πήγε σε φεστιβάλ μπίρας στο Μόναχο, που λειτουργούσε σαν προεκλογική συγκέντρωση της Χριστιανοκοινωνικής Ένωσης και «απασφάλισε», όπως έγραψαν τα γερμανικά Μέσα: «Η ΕΕ δεν μπορεί να στηριχτεί πλέον στις ΗΠΑ και το Ηνωμένο Βασίλειο. Ηρθε η ώρα να πάρουμε τη μοίρα μας στα χέρια μας. Οι εποχές που μπορούσαμε να εξαρτιόμαστε από τους άλλους τελειώνουν».

Ασφαλώς, η προεκλογική περίοδος στη Γερμανία παίζει το ρόλο της, καθώς ο βασικός διακύβευμα των μεγάλων αστικών κομμάτων είναι «η ισχυρή Γερμανία και το μέλλον της». Δύσκολα, όμως, μια έμπειρη πολιτικός όπως η Μέρκελ θα ανέβαζε τόσο πολύ τους τόνους της ρητορικής ενάντια στον αγγλοσαξονικό άξονα, αν δεν υπήρχε το πραγματικό πρόβλημα του οικονομικού πολέμου που κηρύσσει ενάντια στη Γερμανία ο Τραμπ. Ενός πολέμου που έως τώρα είχε τη μορφή της αποκάλυψης από τις αμερικάνικες Αρχές «αθέμιτων μεθόδων» γερμανικών μονοπωλίων (Siemens παλαιό-

δύσκολα θα πείσει τα άδεια στομάχια, που εξακολουθούν να μένουν άδεια. Ούτε η κατάσταση έκτακτης ανάγκης που επιβλήθηκε από τον Νοέμβριο του 2015 (και έκτοτε παρατείνεται συνεχώς) ήταν ικανή να αποτρέψει τις βίαιες διαδηλώσεις που ξέσπασαν για μία ακόμα φορά στη χώρα.

Η άνοδος του ισλαμικού κόμματος στην εξουσία μετά τις εκλογές του Οκτώβρη του 2011 δεν οδήγησε σε καμία δικαίωση της εξέγερσης. Η νέα κυβέρνηση έσπευσε να ριχτεί στις αγκαλιές του ΔΝΤ, το οποίο «ευλόγησε» το οικονομικό πρόγραμμα της χώρας για τη διετία 2013-15 και συνεχίζει να το ευλογεί

τερα, Volkswagen πρόσφατα), χωρίς εμφανή ανάμιξη της πολιτικής ηγεσίας των ΗΠΑ. Οι υποθέσεις αυτές έκλειναν με εξωδικαστικούς συμβιβασμούς, στο πλαίσιο των οποίων τα γερμανικά μονοπώλια πλήρωναν «τσουχτερά» πρόστιμα και συνέχιζαν τις δραστηριότητές τους στην αμερικάνικη αγορά.

Ο Τραμπ, από την προεκλογική περίοδο ακόμα, αναβίβαζε σε πολιτικό ζήτημα αυτό που έως τότε περιοριζόταν στο επίπεδο του επιχειρηματικού ανταγωνισμού και της τήρησης της αμερικάνικης νομοθεσίας περί «υγιούς ανταγωνισμού». Την ίδια τακτική ακολούθησε και μετά την εγκατάστασή του στον Λευκό Οίκο. Οποτε του δινόταν η ευκαιρία, μιλούσε για την BMW και τη VW που πνίγουν την αμερικάνικη αυτοκινητοβιομηχανία. Τα ίδια επανέλαβε και στις Βρυξέλλες, στο επίσημο δείπνο των ηγετών των κρατών μελών του NATO, όπου εις επήκοον όσων βρίσκονταν γύρω του ακούστηκε να λέει ότι «οι Γερμανοί είναι πολύ κακοί», επειδή «πουλάνε πολλά αυτοκίνητα στις ΗΠΑ». Κι ήταν αυτή η μεθοδευμένη πρόκληση που πυροδότησε την αντίδραση της Μέρκελ. Φυσικά, ο Τραμπ δεν έμεινε με σταυρωμένα χέρια. Μέσα από το αγαπημένο του twitter διαμήνυσε: «Έχουμε

ένα ΤΕΡΑΣΤΙΟ εμπορικό έλλειμμα με τη Γερμανία, συν ότι αυτοί πληρώνουν ΠΟΛΥ ΛΙΓΟ ΤΕΡΑ στο NATO και τον στρατό. Πολύ κακό για τις ΗΠΑ. Αυτό θα αλλάξει». Δε χρειάζεται να πούμε ότι διάλεξε σκόπιμα τις λέξεις που έγραψε με κεφαλαία.

Πίσω από τη Μέρκελ συντάχθηκαν και οι γερμανοί σοσιαλδημοκράτες. Μπορεί ο υπουργός Εξωτερικών και πρώην πρόεδρος του SPD, Ζίγκμαρ Γκάμπριελ, να προσπάθησε να κρατήσει κάποιες αποστάσεις («θεωρώ ότι είναι ανάρμοστο να επικοινωνούμε τώρα με δηλώσεις που γίνονται κάτω από τέντες σε φεστιβάλ μπίρας και μέσω twitter» - η Ιστορία των ΗΠΑ είναι μεγάλη και η χώρα σπουδαιότερη απ' ό,τι δείχνει η υπάρχουσα σύγκρουση και γι' αυτό νομίζω ότι θα επανέλθουμε σε καλές σχέσεις στο μέλλον»), όμως δεν παρέλειψε και αυτός να πει ότι ο Τραμπ «απομακρύνεται διαρκώς από τα ιδεώδη του δυτικού κόσμου». Είτε για να μη μείνει πίσω είτε επειδή θεώρησε υποτονικές τις δηλώσεις Γκάμπριελ, ο υποψήφιος του SPD για την καγκελαρία, Μάρτιν Σουλτς, πήρε

φόρα και, αφού χαρακτήρισε τον Τραμπ «καταστροφέα των δυτικών αξιών», κατέληξε πως «οφείλει κάποιος να εναντιωθεί σε έναν τέτοιο άνθρωπο και την ιδεολογία του».

Το γεγονός ότι η ρητορική ανάμεσα στους ηγέτες δύο από τις ισχυρότερες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις του πλανήτη φτάνει σε τέτοια ένταση, που θυμίζει ρητορική στις σχέσεις της Δύσης με τη Ρωσία, δείχνει ότι στο παρασκήνιο η όξυνση έχει χτυπήσει «κόκκινο». Ασφαλώς έχουν γίνει παρασκηνακές συναντήσεις ανάμεσα σε υψηλόβαθμα στελέχη των δύο χωρών, έχουν γίνει και δύο συναντήσεις στο ανώτατο επίπεδο (μία στην Ουάσινγκτον, όπου μετέβη η Μέρκελ, και μία στη Σικελία, στο περιθώριο της συνόδου των G7), οι αμερικάνικες απαιτήσεις έχουν τεθεί, οι Γερμανοί δεν πρέπει να έκαναν τίποτα, γι' αυτό και η σύγκρουση πέρασε στη δημόσια σφαίρα, με ένταση που δε θυμόμαστε να έχει ξαναυπάρξει εδώ και δεκαετίες. Περιμένουμε, λοιπόν, το επόμενο επεισόδιο του οικονομικού πολέμου, όχι φυσικά σε επίπεδο ρητορικής.

Η μαροκινή δυναστεία επί το έργον

Η σταγόνα που ξεχείλιζε το ποτήρι ήταν η σύλληψη του 39χρονου Nasser Zefzafi στο βόρειο Μαρόκο με την κατηγορία της παρεμπόδισης της λειτουργίας σε ένα τζαμί και της «υπόσκαψης της ασφάλειας της χώρας». Ο Zefzafi ηγείται ενός κινήματος που ξεκίνησε τον περσινό Οκτώβρη, μετά από τον τραγικό θάνατο ενός 31χρονου ιχθυοπώλη που συντρίφτηκε από απορριμματοφόρο. Τότε, γεννήθηκε το κίνημα για τη δικαίωση του Mouhcine Fikri, το οποίο μαζικοποιήθηκε και πήρε πολιτικό χαρακτήρα ζητώντας δουλειές και ανάπτυξη στην ορεινή περιοχή Ριφ των Βέρβερων. Ο ηγέτης του, Nasser Zefzafi, είναι ο ίδιος άνεργος και βγαίνει ανοικτά κατά του καθεστώτος γι' αυτό και ο βασιλιάς έδωσε εντολή να τον φυλακίσουν. Αν και το κίνημα αυτό δε φαίνεται να έχει επαναστατικά χαρακτηριστικά, αρκεί μόνο που κατακρίνει τον βασιλιά για να χαρακτηριστεί κίνδυνος για τη «δημόσια ασφάλεια».

Δύο χιλιάδες ήταν οι διαδηλωτές που κατέβηκαν την περασμένη Δευτέρα στην Al Hoceima με σύνθημα «Είμαστε όλοι Zefzafi». Το μαροκινό καθεστώς που εδώ και χρόνια μοστράρεται σαν «δημοκρατικό» δείχνει τα δόντια του. Προχωρά σε συλλήψεις δεκάδων ατόμων, ενώ ταυτόχρονα έχει έτοιμο το «καρότο» της «ανάπτυξης», με τον υπουργό Εσωτερικών να μεταβαίνει στην περιοχή για να δώσει υποσχέσεις. Δύσκολα όμως να πείσει τον πληθυσμό, όταν χρόνια τώρα δεν του δίνει τίποτα.

Μετά από διαπραγματεύσεις και συμφωνία με τις σιωνιστικές Αρχές

Σταμάτησαν την απεργία πείνας οι παλαιστίνιοι πολιτικοί κρατούμενοι

Το Σάββατο 27 Μάη, ύστερα από 40 μέρες, οι παλαιστίνιοι πολιτικοί κρατούμενοι στα ισραηλινά κολαστήρια σταμάτησαν την απεργία πείνας, μετά από τη σύναψη συμφωνίας με τους σιωνιστές, που σύμφωνα με επίσημες παλαιστινιακές πηγές ικανοποιεί τη μεγάλη πλειοψηφία των αιτημάτων τους.

Η «Συμφωνία της Ασκελόν», όπως ονομάστηκε η συμφωνία που έγινε μεταξύ της ηγεσίας του μετώπου των απεργών πείνας και των σιωνιστών στη φυλακή της Ασκελόν, και η παύση της απεργίας πείνας που ακολούθησε, έγινε μια μέρα πριν από την έναρξη του Ραμαζανιού. Μια ομάδα απεργών πείνας είχε προειδοποιήσει ότι αν δεν υπήρχε συμφωνία μέχρι την έναρξή του, θα κλιμάκωναν τον αγώνα σταματώντας ακόμα και τη λήψη νερού και αλατιού.

Σύμφωνα με δηλώσεις του Ισά Καράκ, επικεφαλής της Παλαιστινιακής Επιτροπής για Ζητήματα Φυλακισμένων, το Ισραήλ αναγκάστηκε να ικανοποιήσει το 80% των αιτημάτων της απεργίας πείνας. Το Ισραήλ από τη μεριά του αρνείται ότι συμφώνησε σε κάτι τέτοιο και ισχυρίζεται ότι το μόνο αίτημα που ικανοποίησε ήταν η επαναφορά της δεύτερης οικογενειακής επίσκεψης ανά μήνα, που είχε ανασταλεί λόγω της άρνησης της Διεθνούς Επιτροπής του Ερυθρού Σταυρού να πληρώνει το κόστος υλοποίησής της και όχι λόγω απαγόρευσής της από τους σιωνιστές.

Στις διαπραγματεύσεις, που ξέπερασαν σε διάρκεια τις 20 ώρες, συμμετείχαν αρχικά η ΔΕΕΣ, η Παλαιστινιακή Αρχή και οι σιωνιστές, ενώ στη συνέχεια, λόγω της άρνησης

των απεργών πείνας να τις νομιμοποιήσουν χωρίς τη συμμετοχή του Μαρουάν Μπαργούθι, οι σιωνιστές αναγκάστηκαν να τον μεταφέρουν από τη φυλακή Χανταρίμ στη φυλακή Ασκελόν όπου γίνονταν οι διαπραγματεύσεις, προκειμένου να συμμετάσχει σ' αυτές. Σύμφωνα με ρεπορτάζ του παλαιστινιακού ιστότοπου Maan, μετά τη λήξη των διαπραγματεύσεων, οι παλαιστίνιοι αξιωματούχοι που συμμετείχαν σ' αυτές αρνήθηκαν να κάνουν δημόσιες δηλώσεις σχετικά με το αποτέλεσμα και οι πρώτες ουσιαστικές πληροφορίες σχετικά με την έκβασή τους, δόθηκαν στη δημοσιότητα την επόμενη μέρα.

Ο Καρίμ Αζουέι, δικηγόρος της επιτροπής των παλαιστίνιων κρατούμενων, που συμμετείχε στις διαπραγματεύσεις, ανακοίνωσε ότι τα αιτήματα που ικανοποιήθηκαν είναι, η διεύρυνση της πρόσβασης στα δημόσια τηλέφωνα, η οριστική παύση της απαγόρευσης επίσκεψης σε

συγγενείς κρατούμενων για λόγους ασφαλείας, η δυνατότητα για τους κρατούμενους να δεχτούν επίσκεψη συγγενών τους από τη Γάζα, η βελτίωση των συνθηκών επίσκεψης, νέα κριτήρια για επίσκεψη συγγενών δεύτερου βαθμού, δεύτερη οικογενειακή επίσκεψη ανά μήνα, η μεταφορά των άρρωστων κρατούμενων στο νοσοκομείο της φυλακής Ράμλα, η μεταφορά όλων των γυναικών κρατούμενων στη φυλακή Χασαρόν και η δυνατότητα επίσκεψης από τους συζύγους και τα παιδιά τους, η βελτίωση των συνθηκών φυλάκισης των ανήλικων παλαιστίνιων κρατούμενων και η πρόσβασή τους σε εκπαίδευση, η επίλυση των χρονιζόντων προβλημάτων σχετικά με τις συνθήκες κράτησης στη φυλακή Ναφχά, γεύματα και πρόσβαση σε τουαλέτα για τους κρατούμενους κατά τη διάρκεια της μεταφοράς τους, κοινόχρηστες κουζίνες με ικανοποιητικό εξοπλισμό στις πτέρυγες των φυλακών, δυνατότητα φωτογράφισης των φυλακισμένων με τους συγγενείς

τους κατά τη διάρκεια της επίσκεψης, γυμναστήρια στις φυλακές καθώς και παροχή τροφίμων στις καντίνες των φυλακών που ταιριάζουν με τις διατροφικές συνήθειες των παλαιστίνιων κρατούμενων, ο περιορισμός του συνωστισμού κρατούμενων στις φυλακές, κατάλληλο σύστημα εξαερισμού και ψύξης των χώρων της φυλακής, διαθέσιμα ασθενοφόρα για τις ανάγκες των κρατούμενων και μεταφορά των κρατούμενων όσο το δυνατό πιο κοντά στους τόπους καταγωγής τους για την ευκολότερη πρόσβαση των συγγενών στις φυλακές.

Παράλληλα, σύμφωνα με τον επικεφαλής της Παλαιστινιακής Επιτροπής για Ζητήματα Φυλακισμένων, έχει στηθεί ένας μηχανισμός για τη συνέχιση των διαπραγματεύσεων, προκειμένου να εξειδικευτούν κάποια από τα μέτρα της συμφωνίας και να ικανοποιηθούν κάποια επιπρόσθετα αιτήματα της απεργίας πείνας που εκκρεμούν. Σε αυτόν τον μηχανισμό συμμετέχουν μια σειρά ηγετικά στελέχη του κινήματος των παλαιστίνιων κρατούμενων. Ανάμεσά τους και ο Καρίμ Γιουνίς, που μετά το τέλος της απεργίας πείνας ορίστηκε ως μέλος της Κεντρικής Επιτροπής της Φάταχ.

Μετά την παύση της απεργίας πείνας, η μοναδική ανακοίνωση ηγετικού στελέχους, πέραν του Μπαργούθι, οι δηλώσεις του οποίου βγαίνουν στη δημοσιότητα από την ΠΑ και την οικογένειά του, είναι αυτή του Αχμαντ Σααντάτ, Γ.Γ. του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης. Στην ανακοίνωσή του, που δημοσιεύτηκε στον ιστότοπο αλληλεγγύης στους παλαιστίνιους κρατούμενους Samidoun, ο Σααντάτ χαιρετίζει τον αγώνα των παλαιστίνιων κρατούμε-

νων και δηλώνει: «Παρόλο που είναι πολύ νωρίς για να αξιολογήσουμε τα επιτεύγματα της απεργίας πείνας, μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα ότι η αδυναμία της κατοχής να σπάσει την απεργία ή να την περιορίσει είναι μια νίκη των κρατούμενων, που πηγάζει από τη θέληση και την αποφασιστικότητά τους να συνεχίσουν τον αγώνα». Ο Σααντάτ σημειώνει ότι ο αγώνας δεν τελειώνει με την απεργία πείνας. Αντίθετα, πρέπει να συνεχιστεί, προκειμένου να διασφαλιστεί η ικανοποίηση των αιτημάτων της και η διεύρυνση των δικαιωμάτων των παλαιστίνιων κρατούμενων.

Ο πρόσφατα αποφυλακισθείς Αμπού Ταϊρ, μέλος του Παλαιστινιακού Νομοθετικού Συμβουλίου και στέλεχος της Χαμάς, δήλωσε στο Παλαιστινιακό Κέντρο Ενημέρωσης, την Τρίτη 30 Μάη, ότι το κίνημα των παλαιστίνιων κρατούμενων πρέπει να αναθεωρήσει κάποιες από τις θέσεις του σε σχέση με την απεργία πείνας και πως αν η απεργία πείνας είχε οργανωθεί καλά, θα ήταν πιο αποτελεσματική.

Με επιστολή του, την Τρίτη 30 Μάη, ο Μαρουάν Μπαργούθι χαιρετίζει τον αγώνα των παλαιστίνιων κρατούμενων και προειδοποιεί τους σιωνιστές να μην αθετήσουν τα συμφωνηθέντα, γιατί αυτό θα σημάνει την επανέναρξη της απεργίας πείνας. Παράλληλα, ανακοίνωσε τη σύσταση επιτροπής που θα εκπροσωπήσει τους παλαιστίνιους κρατούμενους στις διαπραγματεύσεις με την Υπηρεσία Ισραηλινών Φυλακών, που θα ακολουθήσουν τις προερχείς μέρες με στόχο από τη μεριά των πρώην απεργών πείνας την ικανοποίηση και άλλων αιτημάτων τους.

Αντίσταση στη μεθοδευμένη εξόντωση

Η καθηγήτρια πανεπιστημίου Νουριγιέ Γκιουλμέν και ο δάσκαλος Σεμίχ Οζακτσά διανύουν την ενδέκατη εβδομάδα απεργίας πείνας, διαμαρτυρόμενοι για την απόλυσή τους από το καθεστώς Ερντογάν το οποίο μετά από το αποτυχημένο πραξικόπημα του περσινού Ιούλη έχει επιδοθεί σε ένα κανονικό πογκρόμ απολύσεων στον δημόσιο τομέα. Οι απολυμένοι αποκλείονται εφ' όρου ζωής από την επαναπρόσληψή τους στο Δημόσιο, χάνουν την ιατροφαρμακευτική τους περίθαλψη και τους παίρνουν τα διαβατήρια (σε ορισμένες περιπτώσεις και των συζύγων τους).

Από τους περίπου 140 χιλιάδες που έχουν απολυθεί, οι 40 χιλιάδες είναι εκπαιδευτικοί. Γι' αυτό και η

απεργία πείνας των δύο εκπαιδευτικών αποκτά ιδιαίτερη σημασία. Η πράξη τους αποτελεί θαρραλέα πράξη αντίστασης στη μεθοδευμένη εξόντωση χιλιάδων ανθρώπων στο βωμό μίας δικτατορικής εξουσίας που όσα χρώματα κι αν αλλάζει παραμένει η ίδια. Γι' αυτό και η τουρκική Αντιτρομοκρατική τους συνέλαβε και τους προφυλάκισε απομα-

κρύνοντάς τους από την πλατεία Γκιουκσέλ της Αγκυρας και αποκλείοντας κάθε πρόσβαση σ' αυτήν για να αποτρέψει κάθε πράξη αλληλεγγύης.

Την ίδια στιγμή οι συλλήψεις συνεχίζονται, με πιο πρόσφατη τη σύλληψη 27 ακαδημαϊκών που είχαν απολυθεί από το πανεπιστήμιο της Σμύρνης με την κατηγορία της συμμετοχής

στο «τρομοκρατικό δίκτυο» του Γκιουλέν (του δισεκατομμυριούχου κληρικού, ο οποίος κάποτε ήταν σύμμαχος του Ερντογάν αλλά διαφώνησε με την πολιτική του και από το 1999 ζει στην Πενσιλβάνια των ΗΠΑ).

Στο πολιτικό επίπεδο η ίδια κατάσταση. Μετά από τις συλλήψεις των ηγετών του φιλοκουρδικού HADEP τον περσινό Νοέμβρη, ήρθε η σειρά του εκπροσώπου Τύπου του κόμματος, την ίδια στιγμή που ο τουρκικός στρατός επέβαλε απαγόρευση κυκλοφορίας σε 43 χωριά στο Ντιάρμπακιρ και οι δημοτικές Αρχές έκοψαν το ρεύμα και το νερό σε δύο γειτονιές της πόλης Σουρ στην ίδια περιοχή, με στόχο να διώξουν τους κατοίκους τους που αποτελούν εμπόδιο στα νέα οικιστικά σχέδια του υπουργείου.

Στενές επαφές των σιωνιστών με το ISIS

Ο Αμερικάνικος Τύπος, συνδεδεμένος στην πλειοψηφία του με τους Δημοκρατικούς και εχθρικός ειδικά προς τον Τραμπ, έμεινε κυρίως στην παραπολιτική πλευρά του θέματος. Στην αίθουσα συσκέψεων των συμβούλων του Τραμπ, με τη συμμετοχή του συμβούλου Εθνικής Ασφάλειας, Μακμάστερ, έγινε της κακομοίρας. Ο καυγάς από ένα σημείο και μετά γινόταν με ουρλιαχτά και επειδή δίπλα βρίσκονταν δημοσιογράφοι, που περίμεναν να θέσουν κάποιες ερωτήσεις στον εκπρόσωπο Τύπου, Σον Σπάισερ, πανικόβλητοι υπάλληλοι έτρεχαν και άνοιγαν στη διαπασών όποια τηλεόραση βρισκόταν στις γύρω αίθουσες, για να μην μπορούν οι δημοσιογράφοι να ξεδιαλύνουν τι έλεγαν οι ωρυόμενοι σύμβουλοι.

Σύμφωνα με την «Ουάσιγκτον Ποστ», αντικείμενο του καυγά ήταν η ενημέρωση του ρώσου ΥΠΕΞ, Λαβρόφ, από τον Τραμπ σχετικά με πληροφορίες υψηλής διαβάθμισης που έχουν οι ΗΠΑ για το ISIS. Οι πληροφορίες είχαν δοθεί στους

Αμερικανούς από το Ισραήλ, μέσω «διαίτερα ευαίσθητης συμφωνίας για ανταλλαγή πληροφοριών» και οι σιωνιστές δεν είχαν δώσει την άδεια για να μοιραστεί η Ουάσιγκτον τις πληροφορίες με τη Μόσχα. Γι' αυτό πλακωνόνταν οι σύμβουλοι του αμερικανού προέδρου.

Ο Τραμπ έθεσε σε κίνδυνο τη συνεργασία «με σύμμαχο που έχει πρόσβαση στο εσωτερικό του Ισλαμικού Κράτους» έγραψε η «Ουάσιγκτον Ποστ», η ναυαρχίδα της αντι-Τραμπ εκστρατείας στις ΗΠΑ. Για μας, όμως, η σημαντικότερη είδηση είναι η «πρόσβαση στο εσωτερικό του ISIS» που έχουν οι σιωνιστές. Η συγκεκριμένη είδηση έρχεται να επιβεβαιώσει μια πολιτική εκτίμηση που έχουμε κάνει εδώ και καιρό, παρατηρώντας ότι το ISIS, παρά τον αραβικό και σουνιτικό του χαρακτήρα, ούτε σε επίπεδο ρητορικής δεν επιτίθεται στο σιωνισμό, δε λέει λέξη για την Παλαιστίνη και δεν έχει χτυπήσει ποτέ κάποιον σιωνιστικό στόχο, παρά τις αναμφισβήτητες επιχειρησιακές του δυνατότητες.

στο ψαχνό

Παριστάνουν τις μωρές παρθένες

Κλαψουρίζουν οι συριζαίοι στις δημόσιες ανακοινώσεις τους: εμείς ικανοποιήσαμε όλες τις υποχρεώσεις που αναλάβαμε, πρέπει και οι εταίροι και δανειστές να ανταποκριθούν στις δικές τους. Σε κατ' ιδίαν συζητήσεις, βουλευτές και μεγαλοστελέχη μουρμουράνε ότι τα μέτρα ψηφίστηκαν χωρίς καμιά επιφύλαξη, τα αντίμετρα ψηφίστηκαν αλλά είναι υπό την αίρεση του ΔΝΤ και λύση για το χρέος δε φαίνεται στον ορίζοντα.

Ο προσεκτικός παρατηρητής διαπιστώνει πως πλέον πρόκειται για κλαψούρισμα και όχι για επίδειξη ψευτομαγκιάς με στόχο την εσωτερική κατανάλωση, όπως συνέβαινε στο παρελθόν. Το συμπέρασμα είναι ότι φτάνουν στο τέλος και δε θέλουν να καλλιεργήσουν τις προσδοκίες που καλλιεργούσαν σε ανάλογες περιπτώσεις στο παρελθόν. Σε ανάλογες περιπτώσεις στο πρόσφατο παρελθόν παρίσταναν τους σκληρούς διαπραγματευτές και έκαναν στο τέλος μια ξαφνική κωλοτούμπα, τώρα όμως -ξέροντας ότι αυτή η τακτική έχει πολυχρησιμοποιηθεί και έχει «καεί»- επιλέγουν μια πιο ομαλή πορεία. Αντί για την ξαφνική κωλοτούμπα, επιλέγουν τη βαθμιαία διολίσθηση.

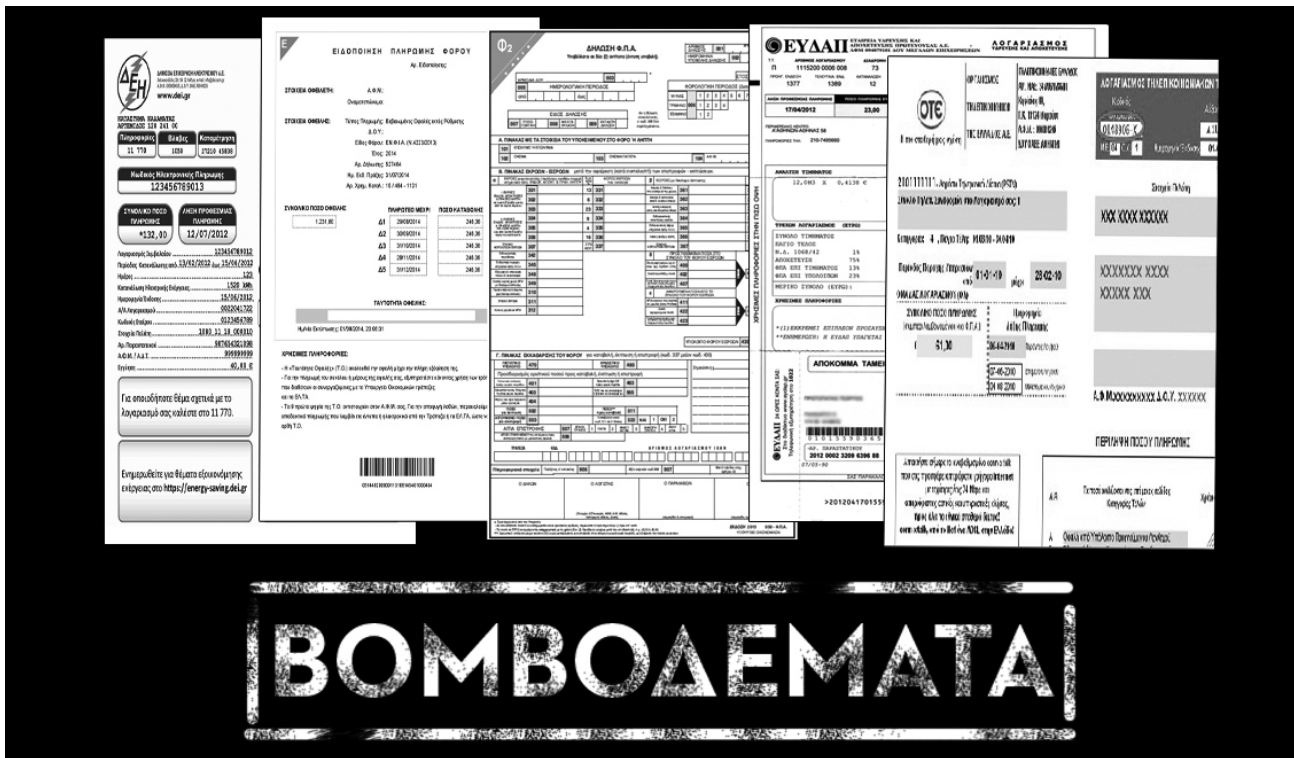
Επί της ουσίας δεν έχει αλλάξει τίποτα. Αυτές είναι μέθοδοι προπαγάνδας και χειρισμού του ελληνικού λαού, όχι μέθοδοι διαπραγμάτευσης με τους ιμπεριαλιστές δανειστές. Σ' αυτό το μέτωπο οι Τσιπροκαμμένοι έχουν αποκτήσει πλέον την απαραίτητη εμπειρία και ξέρουν εκ των προτέρων ποια είναι τα περιθώριά τους. Απλά, δεν μπορούν να συμπεριφερθούν με τον κυνισμό ενός Μητσοτάκη (πατρός) ή ενός Σημίτη, παραδεχόμενοι εκ των προτέρων δημόσια τα περιθώρια που έχουν. Το στιλ πολιτικής τους είναι διαφορετικό, η ουσία όμως ίδια.

Γιατί η ουσία καθορίζεται από τη φύση του καπιταλισμού και της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης, σε συνδυασμό με τη φάση που διέρχεται ο καπιταλισμός εθνικά και σε διεθνές επίπεδο.

Στον καπιταλισμό δεν υπάρχει άλλος τρόπος ρύθμισης των σχέσεων εκτός από τη δύναμη του κεφαλαίου. Απ' αυτή την άποψη, οι ιμπεριαλιστές έχουν και θα εξακολουθήσουν να έχουν το πάνω χέρι σε οποιαδήποτε διαπραγμάτευση με τους εκπροσώπους του εξαρτημένου ελληνικού καπιταλισμού. Όταν δε υπάρχει κρίση και όξυνση του διιμπεριαλιστικού ανταγωνισμού, οι ιμπεριαλιστές σφίγγουν περισσότερο τα λουριά, γίνονται πιο επιθετικοί, πιο κυνικοί, εξανεμίζουν και τα τελευταία περιθώρια σχετικής αυτονομίας που διατηρούσε η εξαρτημένη καπιταλιστική χώρα. Αυτό ακριβώς συνέβη με την Ελλάδα και τους ιμπεριαλιστές δανειστές στα χρόνια της κρίσης και των Μνημονίων.

Από τη στιγμή που ο ελληνικός καπιταλισμός δε ρισκάρει με τίποτα τη θέση που έχει στην ιμπεριαλιστική ΕΕ, αυτοί που καλούνται να διαχειριστούν από κυβερνητικές θέσεις τις υποθέσεις του δεν έχουν άλλη επιλογή. Και το ξέρουν καλά αυτό. Δεν τρέφουν αυταπάτες, όπως -τάχαμου αυτοκριτικά- δηλώνει ο Τσίπρας. Παριστάνουν πως έχουν αυταπάτες για λόγους διαχείρισης των ψηφοφόρων τους.

Επομένως, το νήμα που συνδέει την πολιτική όλων των μνημονιακών κυβερνήσεων, ένα νήμα που δεν έσπασε ούτε σε ένα σημείο, ούτε για μια στιγμή, δεν προέκυψε ως τυχαίο φαινόμενο ή ως προϊόν ασθενούς βούλησης αυτών των κυβερνήσεων, αλλά είναι προϊόν των σχέσεων εξάρτησης του ελληνικού καπιταλισμού. Αν θέλουμε ν' απαλλαγούμε από τη μνημονιακή βαρβαρότητα, πρέπει να απαλλαγούμε από τον ελληνικό καπιταλισμό.

KONTRES

Πολιτική διαπραγμάτευση! (1)

Όπως ανακοινώθηκε με δελτία Τύπου των υπουργείων Οικονομικών και Εργασίας, ο Τσακαλώτος με την Αχτσιόγλου είχαν την περασμένη Δευτέρα συνάντηση με τους πρέσβεις των χωρών-μελών της Ευρωζώνης, τους οποίους «ενημέρωσαν για την πορεία και τις προοπτικές της ελληνικής οικονομίας και ανέπτυξαν τις ελληνικές θέσεις αναφορικά με το ζήτημα της ρύθμισης του ελληνικού χρέους, όπου αναζητείται μία καθαρή λύση». Το δελτίο Τύπου αναφέρει: «Επισημάνθηκε ότι η ελληνική κυβέρνηση έχει ολοκληρώσει τις υποχρεώσεις της στο ακέραιο, στο πλαίσιο της δεύτερης αξιολόγησης, και αναμένει πλέον από τους εταίρους έναν οδικό χάρτη για την έξοδο στις αγορές και άρα την έξοδο από το πρόγραμμα το καλοκαίρι του 2018. Μόνον έτσι οι έλληνες πολίτες αλλά και οι διεθνείς επενδυτές θα αναγνωρίσουν την αλλαγή σελίδας που τόσο έχει ανάγκη η ελληνική οικονομία!»

Είναι τόσο απελπισμένοι που προσπαθούν να κοροϊδέψουν τον ελληνικό λαό ότι κάνουν... πολιτική διαπραγμάτευση. Με τους πρέσβεις! Τόσες ώρες ήταν στις 22 Μάη στο Eurogroup με τους υπουργούς ο Τσακαλώτος, έμεινε τίποτα που να μην το συζητήσαν; Τι περισσότερο μπορεί να είπτε στους πρέσβεις για να το μεταφέρουν στις κυβερνήσεις τους; Η μόνη διαπραγμάτευση που κάνουν οι συριζαίοι είναι με τον ελληνικό λαό, τον οποίο -μάταια πλέον- προσπαθούν να εξαπατήσουν.

Πολιτική διαπραγμάτευση! (2)

Ο Τσακαλώτος και η Αχτσιόγλου με τους πρέσβεις και ο Τσίπρας με τον πρωθυπουργό της... πανίσχυρης Εσθονίας. Αυτών είχε εύκαιρο, μ' αυτόν έκανε... πολιτική διαπραγμάτευση. Και τον είχε εύκαιρο γιατί η Εσθονία αναλαμβάνει την εθιμοτυπική (τέτοια είναι εδώ και καιρό) προεδρία της ΕΕ για το δεύτερο εξάμηνο του 2017 και ο Γιούρι Ράτας κάνει την καθιερωμένη γύρα στις πρωτεύουσες των 27 χωρών μελών της ΕΕ.

ΥΓ. Όταν θα υπογράψουν και τη συμφω-

νία για το χρέος, ετοιμάζοντας το έδαφος για το Μνημόνιο του 2018, θα επιβεβαιωθεί πλήρως ο Πολάκης που καταγγέλλει τους «γκεσταπιίτες, μενουμευρώπηδες, βαστασοίμπλεδες». Μόνο που επικεφαλής αυτών που δείχνει ο Πολάκης, θα βαδίζουν οι Τσιπροκαμμένοι με τις κλίκες τους.

Τεράστιος

«Ουσιαστικά στα δημοσιονομικά συγκυβερνάμε με τους θεσμούς, με την τρόικα. Πολλές φορές μας πιάνουν το χέρι και μας γράφουν το νομοσχέδιο». Ο διευθυντής της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ, ο τεράστιος Κώστας Ζαχαριάδης, βγήκε στο ΒΗΜΑ FM και έκανε αυτή τη δήλωση. Φυσικά, έγινε πάρτι, γιατί οι πάντες θυμήθηκαν την προπαγάνδα των Τσιπραίων ενάντια στις προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις, ότι τους έστελνε η τρόικα έτοιμα τα νομοσχέδια κι αυτές απλά τα μετέφραζαν από τα αγγλικά στα ελληνικά.

Όταν κατάλαβε τι είχε ξεστομίσει (πρέπει να έπεσε και το σχετικό κράξιμο από το Μαξίμου), βγήκε την επομένη στο πλατό του ΣΚΑΙ και είπε πως χρησιμοποίησε «ένα τυπικό δείγμα μεταφορικού λόγου», ένα πρότυπο «λεκτικής υπερβολής», που ακούστηκε έτσι γιατί στον προφορικό λόγο δεν υπάρχουν τα εισαγωγικά που θα έβαζε στη φράση «μας πιάνουν το χέρι και μας γράφουν το νομοσχέδιο», αν έγραφε ένα άρθρο!

Και με τη δεύτερη παρέμβασή του ο Ζαχαριάδης απέδειξε ότι είναι πάντοτε τεράστιος! Γιατί δε βγήκε να πει το συνηθισμένο, ότι παρερμηνεύτηκαν οι δηλώσεις του, αλλά παρέδωσε ένα μάθημα φιλολογίας. Θα τον παρακαλούσαμε μόνο, την επόμενη φορά που θα βγει να μιλήσει, να μας εξηγήσει ποια είναι η κυριολεκτική σημασία του μεταφορικού σχήματος «μας πιάνουν το χέρι και μας γράφουν το νομοσχέδιο»...

Προσκήνιο και παρασκήνιο

«Σήμερα, τα παιδιά του τιμάνε τον αγωνιστή πατέρα τους, για την ακριβή παρακαταθήκη που τους άφησε, προσφέροντας στη μνήμη του 1.500 ευρώ

στο Κόμμα των λαϊκών αγώνων, το ΚΚΕ. Τα παιδιά του, Δημήτρης, Ολγα, Ιάκωβος Μελισσανίδης». Η είδηση δημοσιεύτηκε στον «Ριζοσπάστη» στις 9.2.2014. Δε θ' αμφισβητήσουμε, βέβαια, την (άγνωστη σ' εμάς) αγωνιστική διαδρομή του πατέρα Μελισσανίδη (ανάρτησης του ΕΛΑΣ). Δεν υπάρχει οικογενειακή ευθύνη, για να είναι ο εργάτης πατέρας υπεύθυνος για τον βίο και την πολιτεία του καπιταλιστή γιου.

Πάπια Πεκίνου

Η δήλωση του Τσίπρα έγινε στο Πεκίνο, γι' αυτό και τα παπαγαλάκια την ονόμασαν ρήτρα Πεκίνου: αν δεν εφαρμοστούν τα μέτρα «απομείωσης» του χρέους, δε θα εφαρμοστούν και τα αντιλαϊκά μέτρα για το 2019 και το 2020, που θα προ-νομοθετήσει η κυβέρνηση. Σαν έτοιμοι από καιρό, οι συριζαίοι βουλευτές την έκαναν σημαία τους. Κάποιοι (η λεγόμενη εσωκομματική αντιπολίτευση των 53+) πρότειναν η «ρήτρα Πεκίνου» να μπει και στο πολυνομοσχέδιο του τέταρτου Μνημονίου. Πλάκα έκαναν, φυσικά. Καμιά ρήτρα δεν προστέθηκε στο πολυνομοσχέδιο και ο συμπαγής κοινοβουλευτικός λόχος των 153 ψήφισε και με τα δυο χέρια «ναι σε όλα», εξακολουθώντας να κουνάει το σημαϊάκι της «ρήτρας Πεκίνου».

Μέχρι που έφτασε ο καιρός να πουν πως ο πρωθυπουργός δεν μίλησε για ρήτρα Πεκίνου, αλλά για... πάπια Πεκίνου, που είναι τόσο νόστιμη όταν τη φτιάχνουν γνήσιοι κινέζοι σεφ. Όταν την περασμένη Δευτέρα ρωτήθηκε ο Τσακαλώτος αν θα εφαρμοστούν τα μέτρα χωρίς λύση για το χρέος, απάντησε: «Θα ήταν περίεργο να πληρώσουμε το τίμημα για τη συμμετοχή του ΔΝΤ στο πρόγραμμα (αυξήσεις φόρων και μειώσεις συντάξεων) για μετά το 2018 και μετά το ΔΝΤ να φύγει. Αυτό θα ήταν το ίδιο με ένα πρόγραμμα του ΔΝΤ χωρίς τη συμμετοχή του, άλλη μια παγκόσμια πρωτοτυπία για την παγκόσμια οικονομία».

Αν και δυσκολεύεται με τα ελληνικά μια χαρά έκανε τη... γαργάρα με «ρήτρα Πεκίνου».

Ούτε φταίει ο νεκρός πατέρας που ο γιος του πότε κάνει δωρεές στο ιερατείο «στη μνήμη του πατέρα» και πότε στον Περισσό, με την υποσημείωση ότι η δωρεά γίνεται «στο κόμμα των λαϊκών αγώνων». Απλά σημειώνουμε το γεγονός του προσκήνιου (γιατί πάντοτε υπάρχει και το άγνωστο παρασκήνιο), επειδή εξηγεί την επαίσχυντη στάση του Περισού στα όσα συμβαίνουν στη Νέα Φιλαδέλφεια τα τελευταία χρόνια, υπό την καθοδήγηση του Μελισσανίδη.

Το θυμίζουμε για όσους ενδεχομένως δεν το πρόσεξαν: η προσφορά του «πετρελαιά» (και όχι μόνο) Μελισσανίδη στο... «κόμμα των λαϊκών αγώνων» γίνεται τον Φλεβάρη του 2014. Δηλαδή, όταν η υπόθεση της επαίσχυντης νομοθέτησης του «σχεδίου Μελισσανίδη» μπαίνει στην τελική της ευθεία. Λίγους μήνες μετά από τη δωρεά, οργανώνεται το πρώτο πογκρόμ ενάντια στους αγωνιζόμενους κατοίκους της Νέας Φιλαδέλφειας, που κορυφώνεται με τη δολοφονική επίθεση των οργανωμένων τραμπούκων σε συγκέντρωση (με πολλούς τραυματίες, ορισμένους σοβαρά) και με την εισβολή στη Στρούγκα, τον βανδαλισμό και την απόπειρα εμπρησμού της.

Τα καλά και συμφέροντα

Γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο για την υπεράσπιση από μεριάς Περισού μιας αλά καρτ δημοσιογραφικής δεοντολογίας, αναφερόμενοι σε κάποιον Νίκο Αγγελίδη, δημοσιογράφο της ΕΡΤ, αλλά κυρίως άνθρωπο του «κιτρινόμαυρου» συστήματος παραπληροφόρησης, που από τη μια δηλώνει... κομμουνιστής και κατεβαίνει με το ΠΑΜΕ στις εκλογές της ΕΣΗΕΑ και από την άλλη συμμετέχει στην οργάνωση της εκστρατείας παραπληροφόρησης και λάσπης ενάντια σε όποιον αντιτίθεται στα καταστροφικά σχέδια του Μελισσανίδη για το άλσος και τη Νέα Φιλαδέλφεια.

Ο κύριος αυτός προσπαθεί να εμφανιστεί τάχαμου ως υπερασπιστής της «μάνας ΑΕΚ» και όχι του Μελισσανίδη, όμως η ζωή φροντίζει να τον διαψεύσει. Οπως διαβάσαμε στην «κιτρινόμαυρη» ιστοσελίδα που διατηρεί, συνέγραψε ένα βιβλίο (με την ΑΕΚ σχετικό, φυσικά), το οποία σύντομα θα βγει στην πιάτσα των βιβλιοπωλείων. Και σημειώνει με νόημα η ιστοσελίδα του Αγγελίδη: «Η έκδοση γίνεται με την **επίσημη στήριξη της ΠΑΕ ΑΕΚ** και της ΚΑΕ ΑΕΚ, μεταξύ άλλων... Η πολυτελής έκδοση θα διατίθεται **και μέσω της επίσημης ιστοσελίδας της ΠΑΕ ΑΕΚ**».

Δε χρειάζεται να συμπληρώσουμε τίποτ' άλλο. Η... αντικειμενικότητα του εν λόγω κυρίου είναι τόσο... απόλυτη που τον στηρίζει επισήμως το «σύστημα Μελισσανίδη».

Φαμίλιες

Ως φιλόδοξος αστός πολιτικός ο Μητσοτάκης δεν τα κατάφερε και τόσο καλά. Κουβαλώντας το στίγμα του «αρχαποστάτη», κατάφερε να γίνει πρωθυπουργός με τα χίλια ζόρια στα 72 του χρόνια και να μείνει στην εξουσία μόλις τριάμισι χρόνια (μικρός χρόνος για εκείνη την περίοδο), χτυπημένος από το ίδιο του το κόμμα και ιδιαίτερα από ένα πνευματικό παιδί του Αβέρωφ, τον Σαμαρά, που ο ίδιος ο Μητσοτάκης είχε αναδείξει.

Ως πατριάρχης πολιτικής φαμίλιας, όμως, μάλλον τα κατάφερε καλύτερα από τους άλλους πατριάρχες. Οι Παπανδρέου τελείωσαν με τον Γιωργάκη, με άθλιο τρόπο μάλιστα. Οι Καραμανλίδες ακόμα ψάχνονται να βρουν διάδοχο του «κουρασμένου» Κώστα. Ενώ οι Μητσοτάκηδες έχουν τη Ντόρα ενεργή (παρά την ήττα της από τον Σαμαρά όταν διεκδίκησε την ηγεσία της ΝΔ), τον Κούλη να συγκεντρώνει τις περισσότερες πιθανότητες να είναι ο επόμενος πρωθυπουργός και τον γιο της Ντόρας να «ψήνεται» ως περιφερειάρχης ώστε όταν «έρθει η ώρα του» να περάσει στην κεντρική πολιτική σκηνή. Προφανώς, οι δεσμοί της «φαμίλιας» υπήρξαν πιο ισχυροί στους Μητσοτάκηδες σε σχέση με τους υπόλοιπους. Το 'χουν φαίνεται τα μεγάλα νησιά της Μεσογείου να παράγουν ισχυρές «φαμίλιες»: Σικελία, Κορσική, Κρήτη...

Για λίγη δημοσιότητα

Υπήρχε περίπτωση να εμφανιστεί ο Καραμέρος (αντιπεριφερειάρχης της Δούρου) στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων με τη μεγαλύτερη ακροαματικότητα; Όχι βέβαια. Όμως, γνώστης της «κιτρινιάς» (ως δημοσιογράφος), έριξε τη ζαριά και κέρδισε. Έκανε μια απαξιωτική δήλωση για τον Μητσοτάκη: «Ο μέγας Κωνσταντίνος Μητσοτάκης κατόρθωσε στον θάνατό του να τον υμνούν περισσότερο η διαπλοκή & τα χαμαιτυπεία (δικοί του όροι)». Ο Χατζηνικολάου τον έβγαλε στο δελτίο ειδήσεων που διευθύνει, ο Καραμέρος κέρδισε τη δημοσιότητα που επεδίωκε και, φυσικά, μάζεψε τη δήλωσή του, όπως το είχε προσχεδιάσει.

Προβοκατορολογούντες προβοκάτορες

Για «καταδικαστέα τρομοκρατική επίθεση εις βάρος του Λουκά Παπαδήμου», που επιβεβαιώνει «ποιοι είναι ο πραγματικός στόχος αυτών των προβοκατόρικων επιθέσεων» (οι... αγώνες του λαού) έκανε και πάλι λόγο ο Περισός. Δεν μας προκάλεσε καμιά έκπληξη. Δουλειά του συγκεκριμένου αστικού κόμματος είναι, μέσω της προβοκατορολογίας, να λειτουργεί ως προβοκάτορας υπερασπιστής της αστικής νομιμότητας.

Ο πιο κυνικός αστός πολιτικός

«Μητσοτάκη κάθαρμα». Ήταν ένα από τα συνθήματα που φώναζαν ρυθμικά δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτών στα Ιουλιανά του 1965. «Αέρα, αέρα, να φύγει η χολέρα». Ήταν ένα από τα κεντρικά συνθήματα των εργατικών κινητοποιήσεων της περιόδου 1990-1993, της μοναδικής περιόδου που ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης υπήρξε πρωθυπουργός. Σ' αυτά τα συνθήματα ενός αυθόρμητου εργατολαϊκού κινήματος, που τα χωρίζει ένα τέταρτο του αιώνα, αποτυπώνεται η εδραία πεποίθηση που σχημάτισε η πλειοψηφία του λαού για τον συγκεκριμένο πολιτικό. Μια πεποίθηση που δε σχηματίστηκε ερήμην της αστικής πολιτικής, αλλά με την καθοριστική επίδρασή της. Μολονότι ο Μητσοτάκης δεν έγινε πρωθυπουργός της «αποστασίας», τα ηγετικά κλιμάκια της Ενωσης Κέντρου των Παπανδρέου και ο Τύπος που τους στήριζε τον υπέδειξαν ως εγκέφαλο της «αποστασίας» και ο λαός που ξεσηκώθηκε δεν είχε καμιά αμφιβολία γι' αυτό. Όταν ο Μητσοτάκης κατάφερε να γίνει πρωθυπουργός, επιτέθηκε με λύσσα ενάντια στα εργατικά δικαιώματα και από τη μεγάλη απεργία των εργατών της ΕΑΣ (τα μπλε λεωφορεία, όπως λέγονταν τότε) κυριάρχησε το δεύτερο σύνθημα που παραθέσαμε, το οποίο τον συνόδεψε μέχρι την ταπεινωτική πτώση της κυβέρνησής του.

Φυσικά, τώρα που ο Μητσοτάκης πέθανε, σε ηλικία 99 ετών, περίσσεψαν οι έπαινοι από φίλους και (αστούς) πολιτικούς αντιπάλους, ως εϊθισται σε παρόμοιες περιπτώσεις. Διότι η αστική πολιτική έχει καθιερώσει μια δική της, κουτοπόνηρη εφαρμογή του αποστολικού «ο γαρ αποθανών δεδικαίωται από της αμαρτίας» (Παύλος προς Ρωμαίους). Μολονότι οι ερμηνευτές των χριστιανικών γραφών επιμένουν πως η σωστή ερμηνεία της συγκεκριμένης αποστοφής δεν είναι ότι αυτός που πέθανε συγχωρήθηκε για τις αμαρτίες του, αλλά ότι -ως νεκρός- δεν μπορεί πια να διαπράξει αμαρτίες, όλες οι μερίδες της αστικής πολιτικής εξυμνούν όποιον από τη φάρα τους πεθαίνει, προσδοκώντας ότι την ίδια τύχη θα έχουν όλοι τους, εξασφαλίζοντας έτσι μια καλή υστεροφημία.

Εμείς φυσικά δεν έχουμε κανένα λόγο να τους ακολουθήσουμε σ' αυτή την τακτική. Γι' αυτό και με την ευκαιρία της εκστρατείας αγιοποίησης του Μητσοτάκη από την αστική πολιτική, θα θυμίσουμε μερικά πράγματα για τον θανόντα, κρίνοντάς τον όχι τόσο ως πρόσωπο όσο ως πρόσωπο ενταγμένο στην ελληνική αστική πολιτική, την οποία υπηρέτησε πιστά επί πολλές δεκαετίες.

Επί της ουσίας, ο Μητσοτάκης δε διέφερε από τους άλλους αστούς πολιτικούς της πρώτης γραμμής. Υπηρέτησε τον ελληνικό καπιταλισμό και την ιμπεριαλιστική εξάρτηση με την ίδια στοχοπροσήλωση που έδειξαν και οι υπόλοιποι αστοί πολιτικοί των δύο μεγάλων πολιτικών παρατάξεων (Λαϊκοί και Φιλελεύθεροι στο πρώτο μισό του 20ού αιώνα, Δεξιοί και Κεντρώοι από τον εμφύλιο μέχρι τη χούντα, Πασόκοι και Νεοδημοκράτες μετά την πτώση της χούντας). Το προσωπικό του στίλ, όμως, με κύριο χαρακτηριστικό τον κυνισμό με τον οποίο διατύπωνε τις αντιδραστικές και ξενοδόουλες απόψεις του, σε συνδυασμό με τον πρωταγωνιστικό ρόλο που διαδραμάτισε την περίοδο της «αποστασίας» (που ως γνωστόν τη διαδέχτηκε η χούντα), τον κατέστησαν αποκρουστικό σε ευρύτατα λαϊκά στρώματα, πράγμα το οποίο δεν άφησαν ανεκμετάλλευτο οι πολιτικοί του αντίπαλοι και ιδιαίτερα ο Ανδρέας Παπανδρέου.

Είναι χαρακτηριστικός ο τρόπος με τον

οποίο ο τελευταίος αντιμετώπιζε τον Μητσοτάκη στη Βουλή. Όσα επιχειρήματα κι αν ανέπτυσε ο Μητσοτάκης, ο Παπανδρέου πετούσε μερικές κορόνες περί «Εφιάλτη της δημοκρατίας» και καθάριζε, δραπετεύοντας από την ουσία. Βέβαια, κάποια στιγμή αυτά τελείωσαν. Ο Παπανδρέου βυθίστηκε στα σκάνδαλα και την προσωπική παρακμή, ο Μητσοτάκης τον νίκησε κατά κράτος, όμως χρειάστηκε να τον νικήσει τρεις φορές για να γίνει πρωθυπουργός, γιατί ο Παπανδρέου, με αρχιτέκτονα τον Κουτσόγιωργα (που πέθανε στο εδώλιο του Ειδικού Δικαστηρίου κατηγορούμενος για οικονομικά σκάνδαλα), άλλαξε τον εκλογικό νόμο έτσι που το πρώτο κόμμα να μην παίρνει αυτοδυναμία. Ετσι, ο Μητσοτάκης μολονότι πήρε 47% , είχε μόνο 150 έδρες και χρειάστηκε να «πείσει» τον μοναδικό βουλευτή της ΔΗΑΝΑ του Κ. Στεφανόπουλου (Θεόδωρος Κατσίκης, πατέρας του σημερινού βουλευτή των ΑΝΕΛ) να προσχωρήσει στη ΝΔ, για να σχηματίσει κυβέρνηση με οριακή κοινοβουλευτική πλειοψηφία.

Ζώντας στη σκιά ηγετών του αστικού στρατοπέδου (αρχικά του Σοφοκλή Βενιζέλου, μετά του Γεωργίου Παπανδρέου, στη συνέχεια του Κωνσταντίνου Καραμανλή), ο Μητσοτάκης ήταν υποχρεωμένος να υιοθετήσει ένα στίλ «ανθρώπου για τις βρόμικες δουλειές». Αρχιτέκτονας της «αποστασίας» του 1965, ενδιάμεσος του παλατιού με τη χούντα στη συνέχεια, κατάφερε να ξαναμπει στη Βουλή το 1977, χάρη στην τεράστια υποστήριξη των Βαρδινογιάννηδων. Το Κόμμα Νεοφιλελευθέρων που ίδρυσε πήρε μόλις 55.494 ψήφους (ποσοστό 1,08%, αλλά τότε δεν υπήρχε το όριο του 3% για είσοδο στη Βουλή), από τις οποίες 38.368 στην Κρήτη (το 70% του συνόλου των ψήφων του). Χάρη στον προσωπικό μηχανισμό του Μητσοτάκη στα Χανιά και στο χρήμα που σκόρπισαν οι Βαρδινογιάννηδες, εκλέχτηκαν βουλευτές ο Μητσοτάκης και ο Παύλος Βαρδινογιάννης. Όταν ο Καραμανλής έβαλε μπροστά το σχέδιο «διευρυνση προς το Κέντρο» και άρχισε να παίρνει στη ΝΔ τους βουλευτές της καταρρέουσας Ενωσης Κέντρου, ο Μητσοτάκης με τον Βαρδινογιάννη ήταν οι πρώτοι που προσχώρησαν στη ΝΔ, λίγους μήνες μετά τις εκλογές.

Και πάλι, όμως, ο Μητσοτάκης ήταν ξένο σώμα στη ΝΔ. Τον Καραμανλή διαδέχτηκε ο Ράλλης (με αποστολή να χρεωθεί την επερχόμενη εκλογική συντριβή από το ΠΑΣΟΚ) και τον Ράλλη ο Αβέρωφ, που ήταν εκείνος που έδωσε στη συνέχεια το χρίσμα στον Μητσοτάκη, κρίνοντας ότι μόνον αυτός θα μπορούσε κάποια στιγμή να κερδίσει τον Α. Παπανδρέου, όχι μόνο λόγω της παλιάς έχθρας τους, αλλά και λόγω του αδίστακτου χαρακτήρα του. Οπως και έγινε τελικά. Ο Μητσοτάκης, με τη συνεργασία του Φλωράκη και του Κύρκου, που φιλοδοξούσαν να κάνουν τον ενιαίο Συνασπισμό «ΠΑΣΟΚ στη θέση του ΠΑΣΟΚ», έστειλαν τον Παπανδρέου στο ειδικό δικαστήριο, κατηγορούμενο για το σκάνδαλο Κοσκωτά, καταφέροντας απλά να τον ηρωποιήσουν στα μάτια των οπαδών του, με τη βοήθεια φυσικά της πολιτικής Μητσοτάκη, μιας πολιτικής βαθύτατα αντιλαϊκής, κατασταλτικής και ξενόδουλης. Ο Μητσοτάκης ξεκίνησε τις νεοφιλελεύθερες ιδιωτικοποιήσεις με τους «νοικοκυραίους» στους οποίους παρέδωσε τα λεωφορεία της κρατικής ΕΑΣ. Ο Μητσοτάκης είναι ο ηθικός αυτουργός της δολοφονίας του αγωνιστή καθηγητή Νίκου Τεμπονέρα, καθώς ξαμόλυσε τους «αγανακτισμένους πολίτες» της ακροδεξιάς για να σπάσουν με τη βία τις μαθητικές καταλήψεις. Ο

Μητσοτάκης είπε την παροιμιώδη φράση «το κράτος είστε εσείς», απευθυνόμενους στους μπάτσους. Ο Μητσοτάκης έστειλε φρεγάτες να συμμετάσχουν στον πρώτο ιμπεριαλιστικό Πόλεμο του Κόλπου. Ο Μητσοτάκης καθιέρωσε τον όρο «λαθρομετανάστες», πυροδοτώντας την ανάπτυξη του ρατσισμού και του εθνικισμού.

Αυτός είναι ο πολιτικός που τιμά το αστικό στρατόπεδο, κηρύσσοντας τετραήμερο κρατικό πένθος. Αφήσαμε για το τέλος μια σύντομη αναφορά στην υποτιθέμενη πατριωτική δράση του καθώς και στην υποτιθέμενη μεσολάβησή του που κατάφερε να μην υπάρξει εμφύλιος στην Κρήτη.

Ο Μητσοτάκης δεν υπήρξε συνεργάτης των γερμανών κατακτητών, όπως κάποια στιγμή προσπάθησε να του φορτώσει ο Κουρής, κάνοντας με την «Αυριανή» τη βρόμικη δουλειά του ΠΑΣΟΚ. Ο Μητσοτάκης υπήρξε **άνθρωπος των Αγγλων**. Και πρέπει να βρισκόταν από νέος ψηλά στην ιεραρχία των αγγλόδουλων. Ο αείμνηστος σύντροφός μας **Ρούσσος Μπολουδάκης**, καπετάνιος της πρώτης ανταρτοομάδας του ΕΛΑΣ στα Λευκά Ορη, διηγείτο πως γνώρισε τον Μητσοτάκη, σε σύσκεψη που έγινε σ' ένα μιτάτο της Μαδάρας, με τη συμμετοχή αντιπροσωπειών του ΕΑΜ και του ΚΚΕ, από τη μια, με επικεφαλής τον στρατηγό Μανώλη Μάντακα και τον Μιλτιάδη Πορφυρογέννη, και των Αγγλων, από την άλλη, που εκπροσωπούνταν από αξιωματικούς της Ιντέλιτζεντ Σέρβις και από τον... 25χρονο Μητσοτάκη. Τον ξανασυνάντησε αργότερα στις φυλακές της Αγιάς, όπου οι ΕΛΑΣίτες Μπολουδάκηδες (τρία αδέρφια και ο σύζυγος της αδερφής τους, το επώνυμο του οποίου μας διαφεύγει) περιμέναν τον θάνατο, αφού προηγουμένως είχαν περάσει τα πιο φρικτά βασανιστήρια από τους ναζί. Είχαν πιαστεί κατόπιν προδοσίας, όταν πήγαν να πάρουν εφόδια. Ο Μητσοτάκης ανταλλάχτηκε με ανώτατο αξιωματικό της Βέρμαχτ, που ήταν αιχμάλωτος των Αγγλων στην Αφρική. Τόσο σημαντικός ήταν για την Ιντέλιτζεντ Σέρβις. Όσο για τους Μπολουδάκηδες, γλίτωσαν την αγχόνη επειδή οι ναζί είχαν ήδη αρχίσει να χάνουν τον πόλεμο και ήθελαν χέρια στα στρατόπεδα καταναγκαστικής εργασίας. Στάλθηκαν στο Ματχάουζεν, απ' όπου γύρισε μόνον ο Ρούσσος, ο μικρότερος. Οι άλλοι δύο και ο γαμπρός τους, μαχητές στη Μάχη της Κρήτης, αντάρτες του ΕΛΑΣ στη συνέχεια, άφησαν εκεί την τελευταία τους πνοή στο στρατόπεδο συγκέντρωσης.

Ο Ρούσσος Μπολουδάκης έγινε στη συνέχεια μαχητής του ΔΣΕ. Κι είχε να λείπει πως τον εμφύλιο στην Κρήτη από τη μεριά των μοναρχοφασιστών τον διηύθυνε πολιτικά ο Μητσοτάκης και στρατιωτικά ο περιβόητος Γύπαρης με τους δολοφόνους του. Εκτελούσαν κομμουνιστές και αριστερούς και παλούκωναν τα κεφάλια τους στην είσοδο των Χανίων, προς παραδειγματισμό. Ατελείωτος είναι ο κατάλογος των ηρωικών νεκρών του αγώνα, του εμφύλιου που «δεν έγινε», όπως ανερυθρίαστα ισχυριζόταν ο Μητσοτάκης: Δημήτρης Μακριδάκης, γραμματέας της Νομαρχιακής του ΚΚΕ, Γιώργης Τσιτρίλος, μέλος της ΚΕ του ΚΚΕ, ο γιατρός Σταματάκης, η ηρώδα δασκάλα Βαγγελιώ Κλάδου και τόσο άλλοι. Ανάμεσά τους και ο «άρχοντας της Σαμαριάς», Θεωδωρής Βίγλης, που τον έφαγαν με μπαμπεσιά (στα ίσια δε θα μπορούσαν ποτέ να τον νικήσουν), επειδή ήταν αυτός που βοήθησε τους περικυκλωμένους στο φαράγγι της Σαμαριάς αντάρτες του ΔΣΕ να βγουν από τον κλοιό. Αυτός ήταν ο «πατριώτης» Μητσοτάκης, που τιμούσε τον Γύπαρη για την αντιμετώπιση του «συμμοριτισμού».

Κατάθεση του σκηνοθέτη Κώστα Γεωργούση

Οι νεοναζί καμάρωναν που κατέγραφε τις απόψεις και τη δράση τους

και -πολύ περισσότερο- να πουν ή να κάνουν πράγματα που υπονομεύουν την οργάνωση.

«Μια ορκωμοσία εμπεριέχει ένα μυστικισμό ή μια θρησκευτική κατανύξη, στατιστικά απαραίτητα, ως προς την δημιουργία δέους στο άτομο που ορκίζεται, αλλά και την επιβολή σοβαρότητας στο τελετουργικό. Ένας όρκος συνήθως έχει μόνιμη διάρκεια σχετικά με τα χρόνια της ζωής του ανθρώπου. Με λίγα λόγια κάποιος που ορκίζεται ακολουθείται από τον Αγίου Παντελεήμονα, όπου γνωρίστηκε με τον «επιστάτη» της πλταίας Γ. Βάθης.

Η προεδρεύουσα Μ. Λεπενιώτη ρώτησε αν η ταινία που τελικά έκανε είναι η ίδια για την οποία πήρε την έγκριση από την Εθνική Σχολή Κινηματογράφου της Μ. Βρετανίας ή αν πήρε νέα έγκριση. Ο σκηνοθέτης απάντησε πολύ πειστικά, εκτίμηση που προκύπτει από τον συστηματισμό και άλλων στοιχείων.

Στη συνεδρίαση της 23ης Μάη, οι συνήγοροι υπεράσπισης των νεοναζιστών πρόβαλαν τον όψιμο ισχυρισμό, ότι οι θέσεις των μελών και στελεχών της ΧΑ που συμμετείχαν στην ταινία είναι προσωπικές και όχι θέσεις της ΧΑ. Σ' αυτό το θέμα θα αναφερθούμε παρακάτω, όμως αναφέρουμε προκαταβολικά ότι ο εκ των «καθαριστών» Α. Πλωμαρίτης, όταν καταδικάστηκε τον Σεπτέμβρη του 2014 σε φυλάκιση ενός χρόνου για ρατσισμό, είχε συνηγορο υπεράσπισης τον Ι. Ζωγράφο (συνήγορο υπεράσπισης χρυσαυγιτών και σ' αυτή τη δίκη) και πρόβαλε τον ισχυρισμό ότι επρόκειτο για μια ιδιωτική συνομιλία, που ο σκηνοθέτης την κατέγραψε κρυφά, μολοντί ο Πλωμαρίτης και τα άλλα μέλη της ΧΑ του ζητούσαν να κλείσει την κάμερα.

Για να κατανοήσουμε καλύτερα τη στρατοκρατική-ιερραρχική δομή της ναζιστικής οργάνωσης και να μη μείνει καμία αμφιβολία για το ότι ο Μιχαλολάκος, ο Κασιδιάρης και τα υπόλοιπα ηγετικά στελέχη γνώριζαν για την κινηματογράφηση των μελών και στελεχών στην πλατεία Αγίου Παντελεήμονα και ότι είχαν δώσει την έγκρισή τους, θα αναφερθούμε εμβόλιμα στο τελετουργικό της ορκωμοσίας δόκιμων μελών της ΧΑ, που έγινε τον Αύγουστο του 2013 στην περιοχή του ποταμού Νέδα στην Ηλεία.

Τυφλή υποταγή στον φίρμα και τους επιτελείς

Στο τελετουργικό αυτό συμμετέχουν τέσσερα στελέχη της ΧΑ: Ρουπακιάς, Καζαντόγλου, Πατέλης και Τσακανίκας. Δε χρειάζεται να θυμίσουμε ότι ο Ρουπακιάς είναι ο δολοφόνος του αντιπρόστα Παύλου Φύσσα. Ο Καζαντόγλου κατηγορείται ως άμεσος συνεργός και οι άλλοι δύο ως απλοί συνεργοί. Όλοι τους κατηγορούνται ακόμα για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και ο Πατέλης και για διευθύνση εγκληματικής οργάνωσης. Αυτοί οι τέσσερις, λοιπόν, ορκίζον τα δόκιμα μέλη κρατώντας αναμμένες δάδες στα χέρια τους. Πριν διαβάσουν τον όρκο μιλώντας για τη μεγάλη σημασία αυτής της ορκωμοσίας.

Τις ομιλίες άνοιξε και έκλεισε ο Τσακανίκας και όσα είπε παρουσιάζουν μεγάλο ενδιαφέρον τόσο για τη συγκρότηση της ΧΑ ως οργάνωσης στρατοκρατικού χαρακτήρα, κατά το πρότυπο των ναζιστών του Χίτλερ, όσο και για τα περιθώρια προσωπικής γνώμης που έχουν τα μέλη και τα στελέχη της, το δικαίωμα να παρακολουθούν τον Αρχηγό

Ούτε ζωντανό ούτε νεκρό / Αλλά από τους συναγωνιστές που έπεσαν στην μάχη / Όλους θα δοξάσω / Και όταν ο αγώνας τελειώσει / Θα τιμήσω σαν αδερφό / Κάθε συναγωνιστή, / Εκείνους όμως που προτίμησαν να προσδώσουν / όλους αδίστακτα θα τιμωρήσω / Την ιερή φλόγα της φυλής μου / Ορκίζομαι να προστατεύσω / Όποτε να τους φωτίζει / Και να τους καθοδηγεί / στο χάος των αιώνων».

Το τελετουργικό και ο όρκος αποδεικνύουν ότι τα ηγετικά στελέχη αφιονίζουν τα δόκιμα μέλη της ΧΑ, που όχι μόνο δηλώνουν τυφλή υποταγή στις εντολές του Αρχηγού Μιχαλολάκου και ορκίζονται για την πιστή εκτέλεσή τους, χωρίς συζήτηση για έκφραση προσωπικών γνωμών, αλλά ορκίζονται και ότι θα συνθλιβουν χωρίς κανέναν οίκτο και έλεος τον εχθρό, εσωτερικό και εξωτερικό, όπως έκαναν δολοφονώντας τον Παύλο Φύσσα, λιντσάροντας τους αιγύπτιους φασάδες, επιτιθέμενοι με ανθρωποκτόνο σκοπό στα μέλη και στελέχη του ΠΑΜΕ, για ν' αναφερθούμε στις υποθέσεις που εξετάζονται σ' αυτή τη δίκη, που φυσικά δεν είναι οι μόνες. Είναι, λοιπόν, μεγάλο παραμύθι ο ισχυρισμός των συνηγορών υπεράσπισης των νεοναζιστών, ότι οι πρωταγωνιστές της ταινίας του Κ. Γεωργούση εξέφρασαν προσωπικές απόψεις.

Ο όρκος και το τελετουργικό της ορκωμοσίας είναι στα αναγνωστέα θα προσάψουμε μέχρι την τελική νίκη ή τον θάνατο. Όπως και να 'χει, θα είμαστε στις επάλξεις, στα δύσκολα και στα εύκολα, έτοιμοι να πραγματοποιήσουμε τις εντολές του Αρχηγού».

Ο Τσακανίκας ολοκληρώνει την ανάγνωση του εισαγωγικού κειμένου του τελετουργικού της ορκωμοσίας, λέγοντας: «Δώσε μας κουράγιο να αντέξουμε σε κάθε δυσκολία που θα προκύψει από εξωτερικούς ή και εσωτερικούς εχθρούς και θα διαπείσε με ατσάλινη θέληση και ανδρεία, ώστε να κοιτάζουμε τον προαιώνιο εχθρό στα μάτια και να τον συνθλίψουμε χωρίς κανένα έλεος. Γιατί στον αγώνα για εθνική επιβίωση δεν νοείται το αίσθημα του οίκτου και της δειλίας...»

Με ένα «επαναλαμβάνετε ό,τι λέω» αρχίζει την απαγγελία του όρκου των δόκιμων μελών:

«Ορκίζομαι / Ότι δεν θα θέσω σε υψηλότερη μοίρα τη ζωή από την ελευθερία / Όποτε τον Αρχηγό θα εγκαταλείψω /

μερα, καταγράφηκαν και κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει τη γνησιότητά τους.

Ο «επιστάτης» της πλατείας του Αγίου Παντελεήμονα, Γ. Βάθης, που αυτοπροσδιορίζεται ως μέλος της ΧΑ, ρωτάει τον Γεωργούση στην πρώτη συνέντευξή του τι θέλει να του πει. «Πες ό,τι θες, ό,τι θες» του απαντά ο Γεωργούσης. «Τώρα γράφει έτσι» λέει ο Βάθης και αφού σιγουρεύεται ότι η κάμερα καταγράφει τη... σοφία του, αρχίζει να μιλά. Κάποια στιγμή χτυπάει το κινητό του και ο Βάθης λέει σ' αυτόν που τον κάλεσε: «Δίνω τώρα συνέντευξη». Φωνάζει δε και άλλους χρυσαυγίτες να έρθουν στην πλατεία. Κάποια στιγμή ο Βάθης απευθύνεται σε δύο γνωστές του, κατοίκους της περιοχής και τους λέει: «Ελάτε δω, να μιλήσετε και εσείς... Είναι το BBC, από το BBC είναι». Ο Γεωργούσης παρεμβαίνει διευκρινίζοντας ότι είναι από την Εθνική Σχολή Κινηματογράφου της Αγγλίας αλλά ο Βάθης επιμένει σ' αυτό που θεωρεί πιασάρικο: «Είναι το BBC, από το BBC είναι. Πέστε τα και εσείς, κορίτσια, μιλάω από το πρωί με τον κύριο».

Δε χρειάζεται να παραθέσουμε και άλλες ατάκες του Βάθη για να καταδείχτει πως όχι μόνο συμφωνούσε με την κινηματογράφιση, αλλά και κοιπορημονούσε, παρουσιάζοντας τον Κ. Γεωργούση ως εκπρόσωπο του BBC και επιμένοντας σ' αυτό παρά τη διόρθωση που του έκανε ο σκηνοθέτης. Ηθελε να εντυπωσιάσει τις γυναίκες, λέγοντας ότι το BBC ήρθε στην Ελλάδα για να καταγράψει τη δράση και τις απόψεις της ΧΑ και να τις προβάλει στη Μ. Βρετανία. Θεωρούσε ότι αυτή η κινηματογράφηση ήταν μεγάλο δώρο και έσπευσε να την αξιοποιήσει.

Ετσι είδαν την παρουσία του Γεωργούση και τα άλλα μέλη και στελέχη της ΧΑ που πήραν μέρος στην ταινία. Οι περιορισμοί του χώρου μας αναγκάζουν υλικό που λήφθηκε παρανόμα με υλικό που λήφθηκε με τη συναίνεση του πλάτ του. Ισχυριζόταν τότε ο Πλωμαρίτης διά του συνηγορού του:

«Παρά το γεγονός ότι το αιτήθηκε εγκαίρως προανακριτικά και παρατύπως δεν έλαβε χώρα... Ζητώ και διά του παρόντος την εξέταση και απομαγνητοφώνηση του συνόλου του πρωτότυπου υλικού... της κάμερας με την οποία βιντεοσκοπήθηκε το επίμαχο υλικό, από τα εγκληματολογικά εργαστήρια της ΕΛΑΣ, ώστε να αποδειχθεί περαιτέρω ο ισχυρισμός μας, ότι δηλαδή το προβλήθέν υλικό, για το οποίο κατηγορούμαστε, έχει ληφθεί κατά παράβαση του άρθρου 370 Α παρ. 2, 3 και 4 του Π.Κ., ήτοι παρά τη ρητή και δεδηλωμένη εντολή μου να κλείσει την κάμερα και παρά τη φαινομενική αποδοχή του και μάλιστα παρόντων όλων των μαρτύρων που επικαλούμαι».

Αυτός ο ισχυρισμός του Α. Πλωμαρίτη και του συνηγορού του είναι ψευδής και αυτό αποδεικνύεται από το διάκριμας 70 λεπτών αμοντάριστο υλικό που ο σκηνοθέτης παρέδωσε στις ανακριτικές την παρεμπιπτούσα απόφαση της ΧΑ. Μεσα στο τζιπ ο Βάθης είναι καλωδιωμένος με εμφανές ασύρματο μικρόφωνο, ενημερώνει τον Γ. Σμυρνιώτη ότι ο Κ. Γεωργούσης είναι από το BBC και εξηγεί πως αυτός έφτασε μέχρι τον Αγιο Παντελεήμονα και τον ίδιο τον Βάθη: «Πανέξυπνος είναι, αφού πρώτα πήγε στον Παναγιώταρο και του πήρε συνέντευξη». Λέει, δηλαδή, ότι είναι ο Παναγιώταρος που έστειλε τον Γεωργούση

στον Αγιο Παντελεήμονα. Φεύγοντας από το αμαεσστάσιο του Δήμου Αθήνας, πάνω στο τζιπ του Πλωμαρίτη, αυτός λέει στον Γεωργούση: «Το βλέπεις; σε βάλανε και έκανε ταινία. Ετσι γίνεται αυτό». Λίγο πριν φτάσουν στην οδό Μιχαήλ Βόδα, κοντά στην πλατεία του Αγίου Παντελεήμονα, ο Πλωμαρίτης λέει στον Γεωργούση: «Αύριο, ακούς; να έρθεις κάτω στο καφέ, Πιπίνο 111, θα σου μιλήσει και ο κόσμος, σοβαροί άνθρωποι, ηλικιωμένοι».

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι χρυσαυγίτες όχι μόνο γνώριζαν ότι ο Γεωργούσης τους κινηματογραφεί, αλλά έχουν την πεποίθηση ότι θα φτιάξει μια ταινία που θα προβάλλει τις θέσεις και τη δράση τους, γ' αυτό και τον προτρέπουν να τους κινηματογραφεί συνέχεια και προθυμοποιούνται να του φέρουν κι άλλους. Θεωρούν ως μάνα εξ ουρανού την ταινία του Γεωργούση, που πρέπει να τον αξιοποιήσουν για να προβλήθουν οι θέσεις και η δράση της ΧΑ. Γι' αυτό και ο ισχυρισμός Πλωμαρίτη στη δίκη του, ότι ο Γεωργούσης τον κινηματογραφούσε κρυφά δεν έπαισε. Δεν τον γλίτωσε από την καταδίκη του σε φυλάκιση ενός χρόνου.

Αλλαγή ψεύδους

Στις 23 Μάη του 2017, που εξετάστηκε για δεύτερη μέρα ο Κ. Γεωργούσης, οι συνήγοροι των νεοναζιστών άλλαξαν την υπερασπιστική γραμμή και πρόβαλαν τον ισχυρισμό ότι οι θέσεις που διατυπώνουν τα μέλη της ΧΑ είναι προσωπικές και δεν είναι θέσεις της ΧΑ. Θυμίζουμε ότι μέσα στο τζιπ του Πλωμαρίτη ο «επιστάτης» Βάθης ενημερώνει τον επίσης χρυσαυγίτη Σμυρνιώτη σχετικά με την ταινία αφιρόντας να εννοηθεί ότι είναι ο Παναγιώταρος που έστειλε τον Γεωργούση. Πέρα απ' αυτό, υπάρχει πλούσιο υλικό τόσο στη δικαιογραφία όσο και στην κατάθεση του Κ. Γεωργούση, που δεν αφήνει την παραμικρή αμφιβολία ότι ο Μιχαλολάκος και τα ηγετικά στελέχη είχαν πλήρη γνώση για την κινηματογράφηση των απόψεων και της δράσης των μελών και ότι είχαν δώσει τη συγκατάθεσή τους.

Οι συνήγοροι υπεράσπισης των χρυσαυγιτών θα έπρεπε ήδη να έχουν καταλάβει ότι η τελετουργική ορκωμοσία και ο όρκος των δόκιμων μελών των νεοναζιστών δεν συνηγορούν στο ελάχιστο υπέρ της όψιμης υπερασπιστικής γραμμής που επινόησαν, ότι δήθεν οι χρυσαυγίτες στην ταινία του Γεωργούση εξέφρασαν προσωπικές απόψεις. Ίσως να το έχουν καταλάβει και να μην έχουν άλλη επιλογή. Αυτό ονομάζεται πανικός από απελπισία.

Το μόνο που καταδεικνύει η προβολή αυτής της υπερασπιστικής γραμμής είναι πως ο φίρμα έχουν μεγάλες ανατροπές στη δασική νομοθεσία και έτσι θα αποκαταρτιστούν και άλλα δόση και δασικές εκτάσεις, δεκάδων εκατομμυρίων στρεμμάτων. Πολλοί έντιμοι άνθρωποι, μέσα σ' αυτούς και δασολόγοι, είδαν αυτή καθαυτή την ανάρτηση των δασικών χαρτών ως θετικό γεγονός, γιατί έτσι θα αναδειχτεί το μέγεθος των καταπατήσεων και ξεχρασμάτων δασών και δασικών εκτάσεων. Εξέφραξαν δε το φόβο, μήπως η κυβέρνηση υποκύψει στις πιέσεις των καταπατητών και σταματήσει τη διαδικασία κατάρτισης, ανάρτησης και κύρωσης των δασικών χαρτών. Η ζωή διέψευσε αυτούς του φόβους και τις εκτιμήσεις, αφού η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ τρέχει το έργο της νομιμοποίησης των μαζικών καταπατήσεων και ξεχρασμάτων δασών και δασικών εκτάσεων.

Κάποια μέρα ο Α. Πλωμαρίτης με το τζιπ του, μαζί με τα μέλη της ΧΑ Γ. Βάθης, Γ. Σμυρνιώτη και Ι. Μπαντή και τον σκηνοθέτη κατευθύνονται στο αμαεσστάσιο του Δήμου Αθήνας, στο πλαίσιο της προεκλογικής εκστρατείας της ΧΑ. Μέσα στο τζιπ ο Βάθης είναι καλωδιωμένος με εμφανές ασύρματο μικρόφωνο, ενημερώνει τον Γ. Σμυρνιώτη ότι ο Κ. Γεωργούσης είναι από το BBC και εξηγεί πως αυτός έφτασε μέχρι τον Αγιο Παντελεήμονα και τον ίδιο τον Βάθη: «Πανέξυπνος είναι, αφού πρώτα πήγε στον Παναγιώταρο και του πήρε συνέντευξη». Λέει, δηλαδή, ότι είναι ο Παναγιώταρος που έστειλε τον Γεωργούση

Τρεις εργάτες τραυματίστηκαν από έκρηξη στον Ασπρόπυργο

Ιδού η πραγματική τρομοκρατία

Λίγες ώρες πριν από τη μικρο-έκρηξη του φακέλου, που τραυματίσε ελαφρώτα τον μνημονιακό πρώην πρωθυπουργό Λουκά Παπαδήμο, μια ισχυρή έκρηξη στην εταιρία υγραερίου TOP GAS στον Ασπρόπυργο τραυματίσε τρεις εργάτες. Οι δύο έχουν εγκαύματα του και 2ου βαθμού στο πρόσωπο, το σώμα και τα χέρια και δίνουν ακόμα μάχη για τη ζωή στις Μονάδες Εντατικής Θεραπείας των Νοσοκομείων Αττικών και Αγιος Σάββας.

Τα ραδιοκάναλα δε διέκοψαν τη ροή του προγράμματός τους για να μεταδώσουν την είδηση, δεν έστειλαν συνεργεία στον τόπο του «ατυχήματος», την επομένη είχαν κιόλας ξεχάσει το συμβάν. Οι εφημερίδες δεν το έκαναν πρωτοσέλιδο, δεν έβγαλαν «ξζώνικους» τίτλους όπως «Φτάνει πια!», «Σταματήστε τους!» και τα παρόμοια. Οι αρχηγοί των κοινοβουλευτικών

κομμάτων δεν έκαναν πολιτικές δηλώσεις, βουλευτές και πολιτευτές δε συνωστίστηκαν στους προβολάμους διευθυντικών στελεχών των ΜΜΕ εκλιπαρώντας να τους δοθεί η δυνατότητα να κάνουν κι αυτοί μια δήλωση. Δε χρησιμοποιήσαν ούτε το λατρεμένο τους twitter, στο οποίο «τιτίβαν» διαρκώς για τον Παπαδήμο, συναγωνιζόμενοι ποιος θα γράψει την πιο ξεχωριστή παρά, για να διακριθεί από τους

υπόλοιπους.

Αν δεν υπήρχε η χρονική σύμπτωση με τον μικροτραυματισμό του Παπαδήμου, σύμπτωση που σχολιάστηκε ευρώς στο Διαδίκτυο, με τρόπο όχι κολακευτικό για τον Παπαδήμο, ούτε η Αχτασιόγλου με τον Τζανακόπουλο θα έκαναν τον κόπο να πεταχτούν μέχρι τον Αγιο Σάββα «προκειμένου να ενημερωθούν για την κατάσταση της υγείας του ενός εκ των τριών εργαζο-

μένων», όπως ανακοινώθηκε από την κυβέρνηση (το Αττικόν στο Χαϊδάρι τους έπεφτε κομματάκι μακριά, οπότε «ενημερώθηκαν για την πορεία της υγείας του δεύτερου εκ των εργαζομένων που τραυματίστηκαν μέσω τηλεφωνικής επικοινωνίας με τον Διοικητή του Αττικού».

Σε άλλες περιπτώσεις σοβαρών τραυματισμών εργατών από «ατυχήματα» στους χώρους δουλειάς οι υπουργοί δεν επισκέπτονται τα νοσοκομεία. Σε περιπτώσεις θανάτων από εργατικά «ατυχήματα» δεν στήνονται με περίλυπο ύφος στις κηδείες, ούτε τρέχουν να συλλυπηθούν τους συγγενείς που έχασαν τον άνθρωπό τους. Περιορίζονται σε ένα τυπικό δελτίο τύπου, στο οποίο εκφράζουν τη λύπη και την οδύνη τους.

Αυτά τα δελτία τύπου (έτσι έγινε και τώρα) καταλήγουν με μια μόνιμη επωδό: «Η τήρηση των κανόνων για την Υγεία και

την Ασφάλεια στην Εργασία αποτελεί ζήτημα προτεραιότητας για το Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και το σύνολο της κυβέρνησης και τον Πρωθυπουργό». Με ανάλογης αξίας επωδό κλείνουν και τα δελτία τύπου της ξεπουλημένης στο κεφάλαιο ΓΣΕΕ: «Απαιτούμε από το Υπουργείο Εργασίας και το ΣΕΠΕ να προχωρήσουν άμεσα σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες, ώστε να διαλευκανθούν τα αίτια του ατυχήματος και να αποδοθούν ευθύνες όπου αυτές αναλογούν».

Η λέξη «ατύχημα» ποτέ δεν τίθεται σε εισαγωγικά στις ανακοινώσεις της ΓΣΕΕ. Είναι πραγματικά ατύχημα, δεν είναι δολοφονία σε καπιταλιστικό κάτεργο, τα αφεντικά του οποίου ενδιαφέρονται μόνο για την αποκόμιση του μέγιστου κέρδους και διαδιαφάνη για τους κινδύνους ζωής και βλάβης της υγείας στους οποίους εκθέτουν τους εργάτες. Η σύμπτωση του σοβαρού τραυματισμού των δύο εργατών στον Ασπρόπυργο με τον μικροτραυματισμό του Παπαδήμου μας έδειξε ποια είναι η πραγματική τρομοκρατία.

Σκάνδαλο Δασικών Χαρτών

Το ΣτΕ ευθυγραμμίζεται με τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ

Ο πρόεδρος του Ε' Τμήματος του ΣτΕ Αθ. Ράντος, που παλαιότερα είχε λασπώσει από απαγαλάνια των Τοπροκαμένων για την υπόθεση του νόμου Παππά για τις τηλεοπτικές άδειες, ευθυγραμμίζεται από πλάι πλήρως με την κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ προκειμένου αυτή να ολοκληρώσει το έργο της κύρωσης των δασικών χαρτών-καρικατούρων σε όλη την Ελλάδα.

Εμείς από την αρχή ξεκαθάρισαμε ότι οι δασικοί χάρτες δεν πρέπει να φτιαχτούν, γιατί έχουν γίνει μεγάλες ανατροπές στη δασική νομοθεσία και έτσι θα αποκαταρτιστούν και άλλα δόση και δασικές εκτάσεις, δεκάδων εκατομμυρίων στρεμμάτων. Πολλοί έντιμοι άνθρωποι, μέσα σ' αυτούς και δασολόγοι, είδαν αυτή καθαυτή την ανάρτηση των δασικών χαρτών ως θετικό γεγονός, γιατί έτσι θα αναδειχτεί το μέγεθος των καταπατήσεων και ξεχρασμάτων δασών και δασικών εκτάσεων. Εξέφραξαν δε το φόβο, μήπως η κυβέρνηση υποκύψει στις πιέσεις των καταπατητών και σταματήσει τη διαδικασία κατάρτισης, ανάρτησης και κύρωσης των δασικών χαρτών. Η ζωή διέψευσε αυτούς του φόβους και τις εκτιμήσεις, αφού η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ τρέχει το έργο της νομιμοποίησης των μαζικών καταπατήσεων και ξεχρασμάτων δασών και δασικών εκτάσεων.

Οι δικηγορικές Σύλλογος Θεσσαλονίκης, το Μάη του 2007 είχε υποβάλει αίτηση κατά του υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, γιατί «καθυστερούσε» την κατάρτιση, ανάρτηση και κύρωση των δασικών χαρτών. Η αίτηση αυτή συζητήθηκε στις 21 Μάη του 2015 και στις 23 Μάρτη του 2016 δημοσιεύτηκε η απόφαση 805/2016. Ενώ χρεώσθηκε 9 χρόνια για να βγει αυτή η απόφαση, δεν ήταν άμεσα εκτελεστή. Το ΣτΕ, με την απόφασή του αυτή έδωσε εξάμηνη αναβολή, για να καταθέσει υποτίθεται το Δημόσιο κάποιες διευκρινίσεις γύρω από καταπατητών και σταματήσει τη διαδικασία κατάρτισης, ανάρτησης και κύρωσης των δασικών χαρτών. Η ζωή διέψευσε αυτούς του φόβους και τις εκτιμήσεις, αφού η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ τρέχει το έργο της νομιμοποίησης των μαζικών καταπατήσεων και ξεχρασμάτων δασών και δασικών εκτάσεων.

Η κυβέρνηση εκμεταλλεύεται: **Πρώτο**, το πλούσιο αντιδασικό οικοδόμημα που έχτισαν οι προηγούμενες πρασινογάλλες κυβερνήσεις.

Δεύτερο, την παράγραφο 1 του άρθρου 21 του νόμου 3889/2010, που δίνει στον υπουργό Περιβάλλοντος το δικαίωμα να νομοθετεί συνέχεια, εισάγοντας μέσω υπουργικών αποφάσεων νέες αντιδασικές διατάξεις, με στόχο να επιταχυνθεί το έργο της ολοκλήρωσης των δασικών χαρτών-καρικατούρων, που θα νομιμοποιήσουν τις καταπατήσεις που έγιναν διαχρονικά και θα είναι ανοιχτοί σε νομιμοποιήσεις νέων γενεών καταπατήσεων.

Τρίτο, την αδυναμία των περιβαλλοντικών οργάνωσεων και ιδιαίτερα της ΠΕΔΔΥ, να αντεπεξέλθουν οικονομικά με την αντιμετώπιση της σωρείας των αντισυνταγματικών διατάξεων που εισάγονται από την κυβέρνηση.

Τέτατο, την οριστική στροφή του ΣτΕ, που ανοιχτά πλέον νομιμοποιεί όλες τις αντιπεριβαλλοντικές διατάξεις, υπηρετώντας το «δικαίο του μονάρχη».

Ο δικηγορικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης, το Μάη του 2007 είχε υποβάλει αίτηση κατά του υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, γιατί «καθυστερούσε» την κατάρτιση, ανάρτηση και κύρωση των δασικών χαρτών. Η αίτηση αυτή συζητήθηκε στις 21 Μάη του 2015 και στις 23 Μάρτη του 2016 δημοσιεύτηκε η απόφαση 805/2016. Ενώ χρεώσθηκε 9 χρόνια για να βγει αυτή η απόφαση, δεν ήταν άμεσα εκτελεστή. Το ΣτΕ, με την απόφασή του αυτή έδωσε εξάμηνη αναβολή, για να καταθέσει υποτίθεται το Δημόσιο κάποιες διευκρινίσεις γύρω από καταπατητών και σταματήσει τη διαδικασία κατάρτισης, ανάρτησης και κύρωσης των δασικών χαρτών. Η ζωή διέψευσε αυτούς του φόβους και τις εκτιμήσεις, αφού η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ τρέχει το έργο της νομιμοποίησης των μαζικών καταπατήσεων και ξεχρασμάτων δασών και δασικών εκτάσεων.

Η κυβέρνηση εκμεταλλεύεται: **Πρώτο**, το πλούσιο αντιδασικό οικοδόμημα που έχτισαν οι προηγούμενες πρασινογάλλες κυβερνήσεις.

Δεύτερο, την παράγραφο 1 του άρθρου 21 του νόμου 3889/2010, που δίνει στον υπουργό Περιβάλλοντος το δικαίωμα να νομοθετεί συνέχεια, εισάγοντας μέσω υπουργικών αποφάσεων νέες αντιδασικές διατάξεις, με στόχο να επιταχυνθεί το έργο της ολοκλήρωσης των δασικών χαρτών-καρικατούρων, που θα νομιμοποιήσουν τις καταπατήσεις που έγιναν διαχρονικά και θα είναι ανοιχτοί σε νομιμοποιήσεις νέων γενεών καταπατήσεων.

ΕΚΧΑ ΑΕ και Φάμελλος προκειμένου να ολοκληρωθούν οι δασικοί χάρτες-καρικατούρα, μέσω της συνεχούς έκδοσης υπουργικών αποφάσεων του Φάμελλου, που θα εισάγουν και νέες αντιδασικές διατάξεις νομιμοποίησης καταπατητών.

Προκειμένου να δικαιολογήσει τις δύο αναβολές στην έκδοση οριστικής απόφασης, που έδωσε με τις αποφάσεις 805/2016 και 1203/2017, το ΣτΕ επικαλείται την παράγραφο 3α του άρθρου 50 του ΠΔ 18, που κωδικοποίησε τη νομοθεσία του ΣτΕ. Αυτή η παράγραφος, όμως, προβλέπει: «...να εκδώσει προδικαστική απόφαση η οποία κοινοποιείται σε όλους τους διαδίκους, και να ζητήσει από την αρμόδια υπηρεσία... τάσσοντας προς τοίτο αποκλειστική εύλογη προθεσμία, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη από ένα μήνα ούτε μεγαλύτερη από τρεις μήνες» (η επισήμανση δική μας).

Για τρεις μήνες το πολύ και εφάπαξ μπορεί να δώσει το ΣτΕ αναβολή για μια προδικαστική απόφαση. Το Ε' Τμήμα, την κατάρτιση και κύρωση των δασικών χαρτών, και όρισε ως νέα δικασίμο τις 2 Δεκεμβρίου του 2016. Τελικά, η διαδικασία πήγε στις 23 Φεβρουάριου του 2017 και η νέα απόφαση, η 1203/2017, που τροποποίησε την απόφαση 805/2016, δημοσιεύτηκε στις 28 Απριλίου.

Και η νέα απόφαση, όμως, δεν είναι οριστική και το Ε' Τμήμα του ΣτΕ έδωσε νέα αναβολή (δεδομένου ότι οι δασικοί χάρτες-καρικατούρα δεν έχουν ακόμη κυρωθεί) για τις 6 Δεκεμβρίου του 2017, για να δώσει επιβεβαιώσει διευκρινίσεις η ΕΚΧΑ ΑΕ και η Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος (ΓΔΑΠΔΑ).

Το ΣτΕ δίνει στην ΕΚΧΑ ΑΕ δεύτερη αναβολή, για να δώσει υποτίθεται διευκρινίσεις, τη στιγμή που στην πρώτη αναβολή η ΕΚΧΑ ΑΕ απαξίωσε το ΣτΕ και δεν απάντησε στις διευκρινίσεις που αυτό της ζητήσε. Το μόνο που εξυπηρετούν αυτές οι αναβολές είναι να κερδίσουν χρόνο στην κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, γιατί

θα έβγαζε παράνομη όλη την κτηματογράφηση που έχει γίνει ως τώρα.

Το Ε' Τμήμα του ΣτΕ και ο πρόεδρός του Αθ. Ράντος δεν περιορίζονται μόνο στη χορήγηση των δύο αναβολών. Προχώρησαν ακόμα παραπέρα, εξαφανίζοντας τη θέση τους για νομική πλημμελία, που τινάζε στον αέρα την κτηματογράφηση που έχει γίνει μέχρι σήμερα. Στην απόφαση 1203/2017 «Έξασαση» τη νομική πλημμελία και στη αρχή της 22ης σκέψης τους αναφέρουν: «Από τα παραπάνω συναγεται ότι, **νομιμώς καταρχίν**, ο νομοθέτης έχει προβλέψει και η διοίκηση έχει κινήσει τη διαδικασία του Κτηματολογίου όμοι και αυτήν του Δασολογίου».

Τέλος, τόσο στην πρώτη προδικαστική απόφαση (805/2016) όσο και στη δεύτερη (1203/2017) το Ε' Τμήμα του ΣτΕ στις διευκρινίσεις του απαιτεί από τη Διοίκηση να εφαρμόσει στη σύνταξη, ανάρτηση και κύρωση των δασικών χαρτών την απόφαση 32/2013 της Ολομέλειας του ΣτΕ, μια σημαντική απόφαση που δεν εφαρμόστηκε ποτέ και υπονομεύτηκε τόσο από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Περιβάλλοντος, όσο και από το ίδιο το ΣτΕ.

Η απόφαση 1203/2017, με την οποία απαιτείται να εφαρμοστεί η απόφαση 32/2013 του ΣτΕ, δημοσιεύτηκε στις 28 Απριλίου του 2017. Στις 19 Μάη, ο Φάμελλος, με εγκύκλιο διατάγη τον διατάξει τους διευθυντές Δασών και τους Δασάρχες να εφαρμόσουν το άρθρο 5 του ΠΔ 32/2016, που είναι ευθέως αντίθετο με την απόφαση 32/2013 του ΣτΕ και ευθέως αντισυνταγματικό. Παρά ταύτα, το ΣτΕ και ο πρόεδρος του Ε' Τμήματος, Αθ. Ράντος σφυρίζουν αδιάφορα. Διέγραψαν την παράδοση του Μ. Δεκληρή στο συγκεκριμένο Τμήμα του ΣτΕ, δεν υπερασπίζονται τον δασικό πλούτο της χώρας και το περιβάλλον και μπήκαν στην υπηρεσία της περιβόχτης ανάπτυξης προς όφελος αποκλειστικά του κεφαλαίου.

Γεράσιμος Λιόντος

Η αξιολόγηση των διευθυντών των σχολικών μονάδων πρόκριμα για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών

Οποιος σκίζει τα ιμάτιά του προκειμένου να υπερασπιστεί τα λεγόμενα στελέχη της εκπαίδευσης είναι βαθεία νυχτωμένος, οπουρουνιστής του χειρίστου είδους ή ακόμη ξεσκολισμένος αστογραφειοκράτης συνδικαλιστής.

Το αστικό κράτος διατηρεί ως κόρη οφθαλμού το δικαίωμα να ορίζει αυτούς που θα αποτελέσουν τα ουσιαστικά γρανάζια των μηχανισμών του (ένας βασικός μηχανισμός αναπαραγωγής της αστικής ιδεολογίας και των εκμεταλλευτικών σχέσεων στην παραγωγή είναι και το αστικό σχολείο).

Παρόλ' αυτά έχει αξία να δούμε τι προβλέπει ο νέος νόμος για την επιλογή των διευθυντών των σχολικών μονάδων («Μέτρα για την επιτάχυνση του κυβερνητικού έργου σε θέματα εκπαίδευσης», που αναμένεται να πάρει ΦΕΚ), επειδή αυτός είναι φωτογραφική αποτύπωση και της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών που θα ακολουθήσει, σύμφωνα με τις δεσμεύσεις των Μνημονίων 3 και 4, τις οδηγίες του ΟΟΣΑ και της ΕΕ και το τριετές σχέδιο του υπουργείου Παιδείας.

Οι συριζαίοι έκαναν πίσω ολотаχώς από την αρχική νομοθετική πρωτοβουλία τους, που έδινε δικαίωμα ψήφου και στον σύλλογο διδασκόντων για την εκλογή του διευθυντή, θέλοντας να προσδώσουν δημοκρατικό άρωμα στην εν λόγω διαδικασία και ψευδαίσθηση συμμετοχής στους εκπαιδευτικούς, έπειτα από την απόφαση του ΣτΕ. Το αστικό σύστημα τους έκοψε τη φόρα.

Επανάλθαν, λοιπόν, με νέα ρύθμιση, όπου ο σύλλογος διδασκόντων είναι απλώς διακοσμητικό στοιχείο, αφού εκφράζει μόνο γνώμη. Πρόκειται, μάλιστα, για έναν σύλλογο με αλιωμένη φυσιογνωμία, μιας και σε αυτή τη συνεδρίαση συμμετέχουν μόνο οι μόνιμοι εκπαιδευτικοί και πετιούνται εκτός οι αναπληρωτές.

Ολόκληρος ο νόμος έχει ως βασικό μπούσουλα τον αντιδραστικό νόμο 3848/2010 (βασικός νόμος της αξιολόγησης), του οποίου τροποποιεί κάποιες διατάξεις. Τον νόμο αυτόν οι συριζαίοι διεκήρυξαν προεκλογικά ότι θα καταργήσουν.

Το νομοθετικό οπλοστάσιο της αξιολόγησης του Αρβανιτόπουλου παραμένει ακέραιο, αφού δεν καταργείται (σε αυτό συμπεριλαμβάνεται και το ΠΔ 152/2013 που αναφέρεται στον τρόπο αξιολόγησης των εκπαιδευτικών).

Ο νέος νόμος επαναφέρει τη συνέντευξη των υποψηφίων διευθυντών ενώπιον των αρμόδιων Υπηρεσιακών Συμβουλίων.

Σύμφωνα με αυτόν «Η γνώμη των ανωτέρω συνυπηρετούντων μόνιμων εκπαιδευτικών, Ε.Ε.Π. και Ε.Β.Π. διατυπώνεται επί συγκεκριμένων ερωτήσεων αποτίμησης του κριτηρίου της συμβολής στο εκπαιδευτικό έργο, της προσωπικότητας και της γενικότερης συγκρότησης του υποψηφίου, οι οποίες αναγράφονται σε φύλλα αποτίμησης του κριτηρίου αυτού. Οι ερωτήσεις αφορούν στη συνεργατικότητα που επιδεικνύει ο υποψήφιος, στη συνεισφορά του για τη δημιουργία κατάλληλου παιδαγωγικού κλίματος, στη συμμετοχή του στο σχεδιασμό και στην υλοποίηση δράσεων, καθώς και στις ικανότητες διοίκησης ή/και στις ικανότητες οργάνωσης εκπαιδευτικών ή παιδαγωγικών δράσεων. Οι ανωτέρω μόνιμοι εκπαιδευτικοί, Ε.Ε.Π. και Ε.Β.Π. συνέρχονται σε ειδική συνεδρίαση και διατυπώνουν αυθημερόν τη σχετική κρίση τους για κάθε υποψήφιο σε αιτιολογημένο πρακτικό, που συντάσσεται για το σκοπό αυτόν. Στη συνεδρίαση αυτή δεν μετέχουν οι υποψήφιοι, ούτε οι σύζυγοι ή οι συγγενείς τους έως τρίτου βαθμού και προεδρεύει ο αρχαιότερος εκπαιδευτικός (ο οποίος υποδεικνύεται από την οικεία Διεύθυνση Εκπαίδευσης. Την ίδια μέρα αποστέλλεται το σχετικό πρακτικό στη Διεύθυνση Εκπαίδευσης και στη συνέχεια αυτό κοινοποιείται στον ενδιαφερόμενο».

«Ο τύπος και το περιεχόμενο των φύλλων αποτίμησης του κριτηρίου της συμβολής στο εκπαιδευτικό έργο, της προσωπικότητας και της γενικότερης συγκρότησης των υποψηφίων διευθυντών σχολικών μονάδων και Ε.Κ.» καθορίζονται με Υπουργική Απόφαση, ύστερα από γνώμη του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής (ΙΕΠ).

Ολόκληρη η διαδικασία που περιγράφει τον τρόπο «αποτίμησης» των προσόντων του επίδοξου διευθυντή, «ο τύπος και το περιεχόμενο των φύλλων αποτίμησης», που θα γίνεται επί «συγκεκριμένων κριτηρίων» (συμβολή στο εκπαιδευτικό έργο, προσωπικότητα και γενικότερη συγκρότηση του υποψηφίου, συνεργατικότητα, συνεισφορά στη δημιουργία κατάλληλου παιδαγωγικού κλίματος, συμμετοχή στο σχεδιασμό και στην υλοποίηση δράσεων, ικανότητες διοίκησης, ικανότητες οργάνωσης εκπαιδευτικών ή παιδαγωγικών δράσεων) παραπέμπει στην αξιολόγηση.

Η οποία αξιολόγηση «των εκπαιδευτικών και των σχολικών μονάδων θα συνάδει με το γενικό σύστημα αξιολόγησης της δημόσιας διοίκησης» (Μνημόνιο-3).

Γιούλα Γκεσούλη

Ποινή 80 ημερών κοινωνικής εργασίας σε μαθητές στο Ρέθυμνο!

Τρομοκρατικό μήνυμα στη νεολαία που θα τολμήσει να αγωνιστεί

Στο περιβάλλον της άλωσης όλων των εργασιακών δικαιωμάτων, της συνεχούς φτωχοποίησης της εργαζόμενης κοινωνίας, της δημιουργίας ενός ζοφερού μέλλοντος για τη νέα γενιά, οι κατασταλτικοί μηχανισμοί στέλνουν τρομοκρατικό μήνυμα σε όλη τη νεολαία που θα τολμήσει να αγωνιστεί για το δικαίωμα στη μόρφωση, για το δικαίωμα στη ζωή, αλλά και σε όλους τους εργαζόμενους.

Μπορεί το σχολείο της αμορφωσιάς και των ταξικών φραγμών να έχει μυριάδες προβλήματα, τις συνέπειες των οποίων υφίστανται μαθητές και γονείς, όμως η «τυφλή» δικαιοσύνη κρίνει κάθε φορά ότι το άδικο βρίσκεται στην πλευρά των παιδιών που αγωνίζονται.

Τη φορά αυτή, τη σκυτάλη πήρε το Δικαστήριο Ανηλίκων στο Ρέθυμνο της Κρήτης που καταδίκασε την περασμένη Δευτέρα 22 Μαΐου τρεις μαθητές της Τρίτης Τάξης του Ιου Γυμνασίου στην ποινή της «κοινωνικής εργασίας 80 ημερών», επειδή συμμετείχαν στην κατάληψη του σχολείου τους τον Σεπτέμβριο του 2016.

Η απόφαση αυτή είναι «πρωτοφανής» (όλες οι έως τώρα ποινές των μαθητών που συμμετείχαν σε καταλήψεις των σχολείων δίνονταν με αναστολή, όπως υπήρξε και η περίπτωση της επίπληξης), όμως, δεν είναι καθόλου κεραυνός εν αιθρία, δεδομένης της σκληρής και βάρβαρης περιόδου που διανύει η εργαζόμενη κοινωνία και η νεολαία ως αποτέλεσμα της κρίσης και των μνημονιακών πολιτικών από τη μια και της φασιστικοποίησης της δημόσιας ζωής από την άλλη ως προληπτικής μεθόδου αντιμετώπισης από το καπιταλιστικό κράτος των αντιδράσεων που κυφορούνται.

Για μια ακόμη φορά, «εισαγγελέας» και διώκτης των αγωνιζόμενων μαθητών ήταν ο διευθυντής του σχολείου, που εκπλήρωσε έτσι τον ρόλο του ως διοικητικό στέλεχος του μηχανισμού του αστικού σχολείου και τοποτηρητής εφαρμογής των εντολών του συστήματος. Ο διευθυντής, Ντριάρχος Σωκράτης, κατήγγειλε τους τρεις μαθητές για παρακώλυση των μαθημάτων. Αέρα στα πανιά του, όπως και όλων των άλλων διευθυντών που έπραξαν και πράττουν ανάλογα, δίνει το ίδιο το νομοθετικό πλαίσιο.

Μπορεί οι συριζαίοι να κατήγγειλαν την Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου του Αρσένη, που ποινικοποιούσε τους

μαθητικούς αγώνες, όμως, αυτό το έκαναν καθαρά για δημιουργικούς λόγους, αφού διατήρησαν ακέραιες τις σχετικές διατάξεις του ποινικού κώδικα που τιμωρούν αυτούς που «παρακωλύουν» τη λειτουργία του σχολείου.

Ο ίδιος ο πρώην υπουργός Παιδείας Φίλης, επιχειρηματολογώντας κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου «Μέτρα για την επιτάχυνση του κυβερνητικού έργου και άλλες διατάξεις» στη Βουλή (τελικά η τροπολογία για την κατάργηση της ΠΝΠ αποσύρθηκε από το εν λόγω νομοσχέδιο και επανακατατέθηκε στο νομοσχέδιο για την Ερευνα) δήλωσε ότι δεν χρειάζονται πρόσθετα νομοθετήματα που «κραυγάζουν»

για την αντιδραστικότητα και τον κατασταλτικό χαρακτήρα τους, που δημιουργούν πρόσθετα προβλήματα και επισύρουν κατηγορίες κατά της κυβέρνησης για αναληψία και αντιδημοκρατική, φασιστική συμπεριφορά, αφού το γενικότερο νομοθετικό πλαίσιο είναι επαρκές και καλύπτει και τις περιπτώσεις των μαθητικών καταλήψεων: «Αλλωστε η τέλεση αξιοποιών πράξεων στο χώρο του σχολείου τιμωρείται από τις διατάξεις του ποινικού κώδικα που αφορούν τόσο τους μαθητές όσο και τους γονείς ανήλικων μαθητών οι οποίοι παραλείπουν να τους εμποδίσουν από την τέλεση των αξιοποιών πράξεων».

Οι συριζαίοι, βέβαια, παίζουν συνεχώς το ίδιο παιχνίδι: από τη μια καταδικάζουν στα λόγια τα μαθητοδικεία που συνεχίζονται και από την άλλη κλείνουν το μάτι στα δικαστήρια να επιτελούν το έργο τους, της καταστολής, αφού διατηρούν αλώβητο τον ποινικό κώδικα που αναφέρεται στις εν λόγω «αξιόποινες πράξεις».

Την αντίθεσή της εξέφρασε η ΕΛΜΕ Ρεθύμνου που εξέδωσε την ακόλουθη ανακοίνωση:

«Τη Δευτέρα 26 Σεπτεμβρίου 2016 οι μαθητές του Ιου Γυμνασίου Ρεθύμνου αποφάσισαν να προχωρήσουν σε κατάληψη

διαμαρτυρόμενοι για τα προβλήματα στην Παιδεία. Την επόμενη μέρα και ενώ η κατάληψη συνεχιζόταν ο διευθυντής του σχολείου αποφάσισε να απευθυνθεί στις αρμόδιες αρχές και να καταγγείλει τρεις από τους μαθητές οι οποίοι συμμετείχαν στην συντονιστική επιτροπή της κατάληψης. Το αποτέλεσμα ήταν οι μαθητές να παραπεμφθούν σε δίκη. Η δίκη πραγματοποιήθηκε την Δευτέρα 22 Μαΐου 2017 και το αποτέλεσμα ήταν να τους επιβληθεί η ποινή της κοινωνικής εργασίας.

Σε δίκη παραπέμφθηκαν και οι γονείς των μαθητών, οι οποίοι κρίθηκαν αθώοι από το Μονομελές Πλημμελειοδικείο Ρεθύμνου.

Θεωρούμε απαράδεκτη την προσπάθεια απόκρυψης του θέματος από το Σωματείο πράγμα το οποίο δείχνει από μόνο του το κατακριτέο της πράξης. Ανεξάρτητα με το αν συμφωνεί κάποιος με τη συγκεκριμένη μορφή αγώνα των μαθητών,

Σημίτης: Και με Διαμαντοπούλου

Παρέμβαση έκανε ο κατεξοχήν εκπρόσωπος των «εκσυγχρονιστών» πρώην πρωθυπουργός και πρώην υπουργός Παιδείας Κώστας Σημίτης για την «εκπαιδευτική μεταρρύθμιση» στην εφημερίδα «τα ΝΕΑ» (27-28 Μαΐου). Ο Σημίτης υπερασπίζεται τον νόμο Διαμαντοπούλου, αλλά και πολλές από τις απόψεις που προβάλλουν τα πορίσματα του «εθνικού διαλόγου» των συριζαίων και αναφέρονται ως στόχοι στο τριετές σχέδιο του υπουργείου Παιδείας.

Αυτό, βέβαια, για τους συριζαίους του υπουργείου Παιδείας δεν αποτελεί έπαινο αλλά απόδειξη του αντιδραστικού περιεχομένου των «μεταρρυθμίσεων» που προωθούν.

Ο Σημίτης αναφέρει:

◆ Είναι ανάγκη να ενισχυθεί η «αυτονομία» των σχολικών μονάδων οι οποίες πρέπει να συνδεθούν με τις «τοπικές κοινωνίες». «Η αυτονομία δεν αποκλείει την αξιολόγηση του σχολείου».

στο Ρέθυμνο υπάρχει μια παράδοση τέτοιες καταστάσεις να τις διαχειριζόμαστε με παιδαγωγικό τρόπο και πάντα με πρώτο μέλημα την προστασία των παιδιών, όλων των παιδιών.

Οποιος φτάνει στο σημείο να οδηγεί τους μαθητές του σε δικαστήρια, αποδεικνύει πως έχει χάσει τον παιδαγωγικό του χαρακτήρα και πως λειτουργεί είτε σαν γραφειοκράτης δημόσιος υπάλληλος είτε σαν μέρος της πιο συντηρητικής ιδεολογίας. Σε κάθε περίπτωση τα μαθητοδικεία είναι μια απαράδεκτη πρακτική και πρέπει να καταδικαστεί ανοιχτά από όλους.

Ο συγκεκριμένος «συνάδελφος» -και όσοι στηρίζουν τέτοιες ενέργειες- χρειάζεται να απομονωθεί από τον Σύλλογό του, το Σωματείο αλλά και την τοπική κοινωνία.

Το ΔΣ προτείνει στην επόμενη ΓΣ της ΕΛΜΕ την διαγραφή του εν λόγω διευθυντή δια παντός από το Σωματείο μας.

Σε κάθε περίπτωση υπενθυμίζουμε ότι η ανεξαρτησία του Μαθητικού Κινήματος πρέπει να είναι σεβαστή από όλους.

Το Μαθητικό Κίνημα έχει τη δική του ιστορία, τις δικές του δομές και η επιλογή των μορφών πάλης είναι υπόθεση των ίδιων των μαθητών.

Η ποινικοποίηση σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί λύση.

Οι κοινωνικοί αγώνες δεν είναι ούτε νόμιμοι, ούτε παράνομοι, είναι δίκαιοι!.

◆ «Η αξιολόγηση είναι αναγκαία» παρά τις αντιδράσεις «διαφόρων ομάδων μεταξύ των οποίων και τα συνδικάτα. Αλλά η ύπαρξη αξιολόγησης σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες είναι απτή απόδειξη της αναγκαιότητάς της».

◆ «Η μετεκπαίδευση (σ.σ. δηλαδή η επιμόρφωση) των καθηγητών πρέπει να συνδέεται με την αξιολόγηση. Γιατί μετεκπαίδευση χωρίς αξιολόγηση σημαίνει ότι κανείς δεν θα την παρακολουθεί και αξιολόγηση χωρίς μετεκπαίδευση θα εκφυλιστεί σε μια γραφειοκρατική διαδικασία άνευ αποτελέσματος».

◆ «Ενα από τα μεγαλύτερα ζητήματα που αντιμετωπίζει το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα είναι η απουσία τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης... Παρ' όλες τις προσπάθειες δεν κατέστη δυνατό να δημιουργηθεί αξιόπιστη επαγγελματική και τεχνική εκπαίδευση».

◆ «Το λύκειο είναι πλήρως απαξιωμένο λόγω των εξετάσε-

Το Νηπιαγωγείο στη δίνη του κυκλώνα

Για πολλοστή φορά το Νηπιαγωγείο βρίσκεται στη δίνη του κυκλώνα. Οι συριζαίοι έβαλαν δυναμίτη στον παιδαγωγικό και εκπαιδευτικό του ρόλο, βάζοντας «στο κάδρο» δήμους και συντεχνιακά συμφέροντα επαγγελματικών ομάδων, που από χρόνια διεκδικούσαν θέση και ρόλο που δεν απορρέει από το πτυχίο τους.

Από την αρχή εξηγήμασε: το δικαίωμα των εργαζόμενων στη σταθερή, μόνιμη και καλά αμειβόμενη δουλειά είναι αδιамφισβήτητο, όμως αυτό δεν μπορεί να συγχέεται με την αναγκαιότητα της διάκρισης μεταξύ των διαφόρων ειδικοτήτων και τη σύγχυση ρόλων και επαγγελματικών δικαιωμάτων (που υποδαυλίζουν σκόπιμα για ψηφοθηρικούς λόγους τα αστικά κόμματα όλων των αποχρώσεων).

Αφορμή για το νέο χτύπημα στο Νηπιαγωγείο στάθηκε η πομπώδης εξαγγελία Γαβρόγλου ότι η συγκυβέρνηση θα προχωρήσει στη θεσμοθέτηση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής (επεκτείνεται η υπο-

χρεωτικότητα για ένα επιπλέον έτος και αφορά τα προνήπια, ηλικίας 4 ετών, που έως τώρα είτε εγγράφονται και φοιτούν στο Νηπιαγωγείο είτε πηγαίνουν στους παιδικούς σταθμούς είτε παραμένουν εκτός και των δύο αυτών δομών, της εκπαιδευτικής του Νηπιαγωγείου, ως μέρους της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και της κοινωνικής μέριμνας του παιδικού σταθμού).

Η εξαγγελία Γαβρόγλου έγινε στη συνέχεια φύλλο και φτερό μόλις οι δήμοι, που φοβήθηκαν ότι θα χάσουν εκλογική πελατεία και κονδύλια και οι συντεχνιακές ομάδες «βγήκαν στα κάγκελα». Οι συριζαίοι πέταξαν στα σκουπίδια τις πραγματικές ανάγκες των παιδιών της προσχολικής ηλικίας, που είναι η φοίτηση όλων στο Νηπιαγωγείο, την πρώτη αλλά σημαντικότερη βαθμίδα της εκπαίδευσης, καθώς αυτό είναι ένας από τους βασικότερους, μετά την οικογένεια, θεσμούς κοινωνικοποίησης και η πρώτη στη ζωή του παιδιού επαφή με τον θεσμό του σχολείου.

Η θεσμοθέτηση της δίχρονης

υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής παραπέμφθηκε για το τέλος της τριετίας, όταν οι συριζαίοι, δηλαδή, δε θα είναι κυβέρνηση και τέλος έγινε αίτημα υπό αίρεση αφού το τριετές σχέδιο του υπουργείου Παιδείας αναφέρεται πλέον σε «εκτίμηση της ενδεχόμενης ανάγκης επέκτασής της».

Στο γκρίζο τοπίο που διαμορφώνεται προσέθεσε πινελιές η «πρωτοβουλία» Σκουρλέτη να καλέσει σε ευρεία σύσκεψη, υπό τους υπουργούς Εσωτερικών, Παιδείας και Εργασίας, τους εκπροσώπους των δήμων (ΚΕΔΕ), των εργαζόμενων στην Αυτοδιοίκηση (ΠΟΕ-ΟΤΑ), της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας (ΔΟΕ) (σ.σ. η πρόσκληση στη ΔΟΕ έγινε μετά από διαμαρτυρία της) και του Πανελληνίου Συνδέσμου Βρεφονηπιαγών (ΠΑΣΥΒΝ).

Το κομματικό έντυπο των συριζαίων «Αυγή» μας ενημερώνει ότι η σύσκεψη διοργανώθηκε «προκειμένου να δοθούν διευκρινίσεις ύστερα από τη θύελλα αντιδράσεων που προκάλεσε η εξαγγελία Γαβρόγλου για υπο-

χρεωτική ένταξη των προνηπίων στα Νηπιαγωγεία».

Οι «διευκρινίσεις» ήταν οι εξής:

◆ «Η διαβεβαίωση (των υπουργών Εσωτερικών, Παιδείας και Εργασίας) ότι **ο διάλογος για την υποχρεωτικότητα ή μη ένταξης των προνηπίων (σ.σ. παιδιά τεσσάρων ετών) στα Νηπιαγωγεία θα είναι σε βάθος τριετίας** και ότι σε καμία περίπτωση δεν τίθενται σε κίνδυνο οι θέσεις εργασίας στους δημοτικούς παιδικούς σταθμούς».

◆ Η ανακοίνωση Γαβρόγλου: «Θα συσταθεί μια επιτροπή από όλους τους εμπλεκόμενους φορείς προκειμένου να καταγράψει όλα τα απαιτούμενα στοιχεία, αριθμός παιδιών, δομών. Μέσα σε αυτό τον προγραμματισμό **θέλουμε να κατοχυρώσουμε στους γονείς την επιλογή εάν θέλουν να στείλουν τα τετράχρονα παιδιά στους παιδικούς σταθμούς ή στα Νηπιαγωγεία**».

◆ Η υπενθύμιση από τον Σκουρλέτη ότι υπάρχει **«δέσμευση του πρωθυπουργού Αλ. Τσίπρα για τη διττή επιλο-**

γή των γονέων δηλαδή να μπορούν να στέλνουν τα προνήπια είτε σε Νηπιαγωγεία είτε σε παιδικούς σταθμούς».

◆ Η τοποθέτηση Σκουρλέτη: «Το ζήτημα **εάν τα παιδιά 4 ή 5 ετών θα εντάσσονται στα Νηπιαγωγεία. Με ποιες προϋποθέσεις και υποδομές αυτό είναι αντικείμενο του διαλόγου**».

(Πηγή: Η Αυγή 30/5/2017. Οι υπογραμμίσεις δικές μας).

Κοντολογίς, η εξαγγελία για δίχρονο υποχρεωτικό Νηπιαγωγείο πετάχτηκε στον κάλαθο των αχρήστων. Τα χιλιάδες προνήπια, ηλικίας 4 ετών, θα παραδίδονται και πάλι στους δήμους. Και όχι μόνον αυτό, αλλά και οι δήμοι θα αποκτήσουν δικαίωμα λειτουργίας Νηπιαγωγείων! Αυτό συνεπάγεται η τοποθέτηση

Σκουρλέτη για το «εάν τα παιδιά 4 ή 5 ετών θα εντάσσονται στα Νηπιαγωγεία. **Με ποιες προϋποθέσεις και υποδομές αυτό είναι αντικείμενο του διαλόγου**».

Το Νηπιαγωγείο κινδυνεύει να φύγει από την Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, να περάσει από την αρμοδιότητα του υπουργείου Παιδείας στην αρμοδιότητα των δήμων. Σε αυτό συνηγορούν και οι εξαγγελίες για «αποκέντρωση» στο τριετές σχέδιο του υπουργείου Παιδείας στο πνεύμα των Μνημονίων, οι κατευθύνσεις του ΟΟΣΑ, αλλά και οι παλιές θεωρίες για τα «παιδικά κέντρα» (που λάνσαρε και συντηρεί ο Περισσός) και το θολό θεσμικό πλαίσιο (από τον νόμο 1566/85 ακόμη).

Γιούλα Γκεσούλη

Αηδία από την κοροϊδία

Δελτίο Τύπου μεγέθους δύο σελίδων εξέδωσε την περασμένη Τρίτη η «Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων», με τίτλο «Η οικονομική ενδυνάμωση των γυναικών στο Ανακοινωθέν της Διάσκεψης των G7». Μας ενημερώνει ότι «το ζήτημα της ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών κατείχε δεσπόζουσα θέση στο Ανακοινωθέν της Διάσκεψης Κορυφής της Ομάδας των G7, η οποία διεξήχθη στην Ταορμίνια της Σικελίας το διήμερο 26-27 Μαΐου 2017 στο πλαίσιο της Ιταλικής Προεδρίας των G7». Και συνεχίζει: «Η πολιτειακή και πολιτική ηγεσία των επτά ισχυρών κρατών του πλανήτη (Μεγάλη Βρετανία, Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία, Καναδάς, ΗΠΑ και Ιαπωνία) και της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και Ευρωπαϊκή Επιτροπή), αναγνωρίζει τον καθοριστικό ρόλο της ισότητας των φύλων στην επίτευξη της οικονομικής και κοινωνικής ευημερίας του πλανήτη».

Τι να πρωτοσκολιάσεις; Το ενδιαφέρον των ισχυρότερων ιμπεριαλιστικών χωρών του πλανήτη (πλην Ρωσίας και Κίνας) για την... οικονομική και κοινωνική ευημερία του πλανήτη ή το ενδιαφέρον τους για την... ισότητα των φύλων; Σε πιάνει πραγματικά αηδία, όχι τόσο από την υποκρισία των ιμπεριαλιστικών καθαρμάτων (αυτή την έχουμε συνηθίσει), αλλά από την κοροϊδία του... φεμινιστικού τμήματος του ΣΥΡΙΖΑ.

Κυκλοφόρησε

Μνημόνιο προπαγάνδας, σανός που κανείς δεν τρώει

Στις διακρατικές σχέσεις, όταν δεν υπάρχει θέληση ή δυνατότητα για την υπογραφή μιας δεσμευτικής συμφωνίας, αλλά κάποιο από τα δύο μέρη (ή και τα δύο), θέλει να έχει τη δυνατότητα μιας προπαγανδιστικής αξιοποίησης, υπογράφουν ένα «Μνημόνιο συναντιληψής», που έχει την αξία ενός ευχολόγιου (χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το Μνημόνιο που ως υπουργός Ενέργειας υπέγραψε ο Λαφαζάνης με τους Ρώσους). Τον δρόμο αυτό ακολούθησαν οι Τσιπραιίοι για να δώσουν προπαγανδιστικό βάρος στην εξαγγελία Τσίπρα ότι θα φτιάξει γήπεδο του Παναθηναϊκού στο Γουδή (καταστρέφοντας

την ενότητα του χώρου που προορίζεται για μητροπολιτικό πάρκο).

Φώναξε, λοιπόν, ο Φάμελλος τον Μπαλτάκο και υπέγραψαν «μνημόνιο συναντιληψής και συνεργασίας», που έχει το χαρακτήρα ευχολόγιου για προπαγανδιστική χρήση (από την πλευρά της κυβέρνησης, γιατί ο Μπαλτάκος, όταν είδε τη χλεύη των οπαδών του ΠΑΟ, μαζεύτηκε και κράτησε αποστάσεις).

Ομως, ακόμα και ως ευχολόγιο, το εν λόγω μνημόνιο δείχνει υποταγή στα σχέδια των καπιταλιστών του επαγγελματικού αθλητισμού, αφού αναφέρει ότι το γήπεδο της Λ.

Αλεξάνδρας θα γίνει αστικό πάρκο «υπό την προϋπόθεση ότι θα έχει προηγηθεί η ανέγερση ποδοσφαιρικού γηπέδου και αθλητικών εγκαταστάσεων για τον Παναθηναϊκό Α.Ο. **σε χώρο αποδοχής του ιδίου**! Όσο για την κυβέρνηση, «θα εξετάσει την πρόταση του Παναθηναϊκού Α.Ο. για ανέγερση των παραπάνω εγκαταστάσεων στην περιοχή Γουδή». Στο μεταξύ, θα φτιάξουν και μια «ομάδα εργασίας», με συμμετοχή της Αυτοδιοίκησης α' και β' βαθμού και **εθελοντικά** του ΠΑΟ. Ακόμα και στο επίπεδο της προπαγάνδας, ο Μπαλτάκος επέβαλε τους όρους του στον Φάμελλο.

και με ΣΥΡΙΖΑ

ων για το πανεπιστήμιο. Το σύστημα των Πανελλαδικών Εξετάσεων, αναγκαίο τώρα για μια αδιάβλητη επιλογή, οδηγεί στην τυποποιημένη γνώση και την αποστήθιση. Ακυρώνεται έτσι μια σημαντική βαθμίδα στην εκπαίδευση. Ο Πρωθυπουργός εξήγγειλε την κατάργηση των Πανελλαδικών Εξετάσεων. Την επομένη όμως πληροφορηθήκαμε ότι σε ορισμένους τομείς, όπως η Ιατρική, θα εξακολουθήσουν οι Πανελλαδικές...

Η πρόταση για εκσυγχρονισμό του συστήματος με την καθιέρωση ενός τύπου εκπαίδευσης που θα ακολουθεί το πρότυπο του International Baccalaureate προς το οποίο προσαρμόζονται τα συστήματα των περισσότερων χωρών του κόσμου προσκρούει δυστυχώς στην αντίσταση των συνδικαλιστών...

Το νέο σύστημα εκπαίδευσης στο λύκειο πρέπει να συμβάλει στην αντικατάσταση του συστήματος των Πανελλαδικών Εξετά-

σεων με μια αδιάβλητη επιλογή των μελλοντικών σπουδαστών όπως συμβαίνει στις προηγμένες χώρες της Ένωσης».

◆ «Στην Ελλάδα έχουμε πάνω από τρεις δεκάδες ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα... Η κατάσταση αυτή δεν μπορεί να συνεχιστεί. Χρειάζεται να υπάρξει μια πολιτική εξορθολογισμού και αξιολόγησης τμημάτων, αναγκαίων συγχωνεύσεων και κυρίως μια πολιτική που θα δημιουργήσει μεγάλους πανεπιστημιακούς πόλους στην επικράτεια».

◆ «Ενα ακανθώδες ζήτημα είναι η αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος που επιβάλλει τη δημόσια ανώτατη εκπαίδευση. Το ζήτημα αυτό έχει δύο όψεις. Η μία είναι ότι στις χώρες με ρωμαλέα ανώτατη εκπαίδευση όπως η Γερμανία, η Γαλλία, οι σκανδιναβικές χώρες, κύριος φορέας είναι τα δημόσια πανεπιστήμια σε αντίθεση με χώρες της ευρωπαϊκής περιφέρειας στις οποίες τα ιδιωτικά παίζουν

τον κύριο ρόλο και αποτελούν το καινοτόμο κομμάτι. Η δεύτερη όψη είναι ότι στην Ελλάδα υπάρχει ένα άναρχο και αρρύθμιστο κομμάτι ανώτατης εκπαίδευσης, μέσω ειδικής αδείας (κολέγια), με αποκλίσεις στην παρεχόμενη ποιότητα. Το πρόβλημα επομένως είναι αφενός να μη θεωρηθεί η ιδιωτική ανώτατη εκπαίδευση ως πανάκεια που θα λύσει τα προβλήματα της ανώτατης εκπαίδευσης αφετέρου να θεσμοθετηθούν διαδικασίες κάτω από τις οποίες θα μπορούν να λειτουργήσουν πράγματι αξιόπιστα ιδιωτικά ιδρύματα ανώτατης εκπαίδευσης».

◆ «Τα πανεπιστημιακά και ερευνητικά ιδρύματα πρέπει να συνεισφέρουν καθοριστικά και στο πιο επείγον ζήτημα που αντιμετωπίζει η ελληνική οικονομία, το οποίο είναι η ανάπτυξη... Στο πλαίσιο μιας τέτοιας στρατηγικής το ελληνικό πανεπιστημιακό σύστημα μπορεί να παίξει έναν σημαντικό αναπτυξιακό ρόλο και ως προς τις τρεις διαστάσεις

της λειτουργίας του πανεπιστημιακού θεσμού, την εκπαίδευση, την έρευνα και την αποκαλούμενη τρίτη αποστολή, δηλαδή τη σύνδεση των πανεπιστημίων, των πολυτεχνείων και των ΤΕΙ με την παραγωγή και την κοινωνία... Επιπρόσθετα απαραίτητη είναι η ενδυνάμωση της διασύνδεσης των ανώτατων εκπαιδευτικών και ερευνητικών ιδρυμάτων με τη βιομηχανία και ευρύτερα τον τομέα της παραγωγής».

◆ «Ο νόμος Διαμαντοπούλου του 2011 για τα πανεπιστήμια υπήρξε ένα σημαντικό βήμα μεταρρύθμισης το οποίο και έγινε αποδεκτό από μια ευρεία πλειοψηφία της Βουλής. Ο σημερινός υπουργός Παιδείας δήλωσε όμως ότι τίναξε τα πανεπιστήμια στον αέρα. Ο προηγούμενος υπουργός της σημερινής κυβέρνησης είχε ήδη φροντίσει να ακυρώσει σημαντικές ρυθμίσεις, όπως εκείνες για τους αιώνιους φοιτητές και τον τρόπο εκλογής των πρυτανικών Αρχών».

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως τότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Εμείς οφείλουμε να ενημερώσουμε ότι την Κυριακή (4 Ιουνίου) κλείνει τα 88 χρόνια του ο Κάρλος Παπούλιας.

Ηταν 3 Ιουνίου του 2003 όταν περισσότεροι από εκατό μεταλλωρύχοι άρχιζαν απεργία πείνας στα μεταλλεία της εταιρίας TVX στο Στρατώνι Χαλκιδικής, ζητώντας να μείνουν αυτά ανοιχτά και να μη χάσουν τη δουλειά τους. Στις 13 του μήνα σταματούν την απεργία πείνας, αλλά παραμένουν κλεισμένοι για ένα δεκαήμερο ακόμη στις στοές των μεταλλείων, παρά τις δεσμεύσεις που λαμβάνουν από τον τότε υφυπουργό Οικονομίας.

Τελειώνοντας με τα επετειακά, ας πούμε και τούτο για όσους νομίζουν ότι τα φαινόμενα τύπου Κασιδιάρη μέσα στη Βουλή είναι κάτι καινούργιο ή σπουδαίο. Ηταν τέτοιες μέρες (5 Ιουνίου) του 1934 όταν ο βουλευτής Καρδίτσας Δ. Αναγνωστόπουλος (της γνωστής οικογενείας;) πέταξε κάθισμα μέσα στη βουλή κατά του Αλέξανδρου Παπαναστασίου και τον τραυμάτισε ελαφρά στον ώμο. Μάλιστα ο πολύς Παπαναστασίου δεν έμεινε... Πάκης, αλλά του το πέταξε πίσω. Ωστόσο εκείνος δεν ήταν το ίδιο εύστοχος και δεν τον τραυμάτισε. Περί την φρουρά, φρουρά, φρουρά, δεν γνωρίζουμε.

Φεγγάρι μου που 'σαι ψηλά και χαμηλά λογιάζεις κι εσείς περιβολάκια μου με το πολύ το άνθι μην είδατε τον αρνητή, τον ψεύτη κωλοτούμπα οπού μου υποσχότανε πως δεν με απαρνιέται και τώρα με παράτησε σαν καλαμιά στον κάμπο; Θέλω να τον καταραστώ κι ό,τι του μέλλει ας πάθει. Από ψηλά να γκρεμιστεί και χαμηλά να πέσει ακόμα περισσότερο κι απ' τις δημοσκοπήσεις σαν το γυαλί να ραγιστεί και σαν κερί να λιώσει να πέσει σε νύχια γαμπιά όρνιων της Ευρωλάνδης να τον τσουρομαδίσουνε κι ο έρπηξ να μη φεύγει. Πέντε γιατροί να τον κρατούν και δέκα διορισμένοι και δεκαοχτώ γραμματικοί τα πάθη του να γράφουν.

Για τον θάνατο του επίτιμου (ένας ήταν ο επίτιμος) 171 ημέρες πριν κλείσει έναν αιώνα ζωής, δεν χρειάζεται να γράψουμε κάτι. Έχουν γραφεί και ειπωθεί τόσα πολλά, μερικά εκ των οποίων μάλιστα υπερβαίνουν κατά πολύ το (όποιο) χιούμορ και την (όποια) φαντασία της στήλης. Για μας, το ζήτημα που εγείρεται τώρα είναι ότι το ορφανό (ο Κούλης ντε) χάνει τη γονική συναίνεση...

«Όταν πεθαίνει βασιλιάς μη χαίρεσαι λαουτζίκο / μη λες πως θα 'ν' καλύτερος ο νυν από τον τέως / πως θα 'ναι το λυκόπουλο καλύτερο απ' τον λύκο. / Τότε μονάχα να χαρείς; αν θα 'ναι ο τελευταίος» (Κώστας Βάρναλης).

Σπάνε καρύδια αυτές οι εμμονές ορισμένων. Υπενθυμίζουμε λοιπόν για άλλη μια φορά ότι «κλιμάκωση» δεν είναι μόνο η ανοδική αλλά και η καθοδική επί κλίμακος πορεία. Και εξαρτάται βέβαια από τον προσανατολισμό σου και από το πού θέλεις τελικά να πας...

Αυτού που πας μαύρο πουλί, μαύρο χελιδονάκι να χαιρετάς την κλεφτουριά και τον Θεοδωράκη που τα 'χει μ' ολουνούς καλά κι όμως όλοι τον βρίζουν αν και με το ποτάμι του τα ούμπαλα μας πρήζουν.

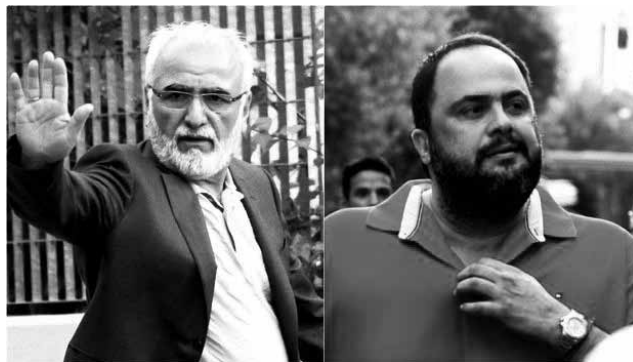
Πε' του να κάνει φρόνιμα κι όλο ταπεινωμένα δεν είν' ο περσινός καιρός, τα μούτρα του πεσμένα και με τα τιτιβίσματα δεν σώζετ' ο καημένος μήνα του πως την πάτησε και είναι τελειωμένος.

Πέρασε και η γιορτή της Αναλήψεως (αλήθεια, που εκκλησιάστηκε ο άθεος πρωθυπουργός εκείνη τη μέρα;). Μια φορά κι έναν καιρό, τέτοια μέρα λέγαμε χαριτολογώντας ότι γιόρταζαν τα Α.Τ.Μ. (έι-τι-εμ, όπως τα λένε οι... δωσίλογοι του προφορικού λόγου). Χαμός από αναλήψεις σ' εκείνες τις good old days! Τώρα πια οι αναλήψεις περιορίστηκαν σε ελάχιστες εκατοντάδες ευρώ ενός μίζερου, γλίσχρου μισθού, για όσους απολαμβάνουν ακόμη αυτή τη σκανδαλώδη ευεργεσία. Εναντι μιας κοινωνίας που η μόνη ανάληψη που μπορεί να κάνει πια, είναι αυτή της ευθύνης των επιλογών της. Κι όμως, ίσως αυτή η ανάληψη, η γενναιότερη όλων, να μη γίνει ποτέ...

Κοκκινোসκουφίτσα

Παλιοί και νέοι «βαρόνοι των μίντια» ξαναμοιράζουν την πίτα

Εις υγείαν των κορόιδων

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι -πέρα από το παραπολιτικό κουτσομπολιό για τις σχέσεις διαπλοκής παλιών και νέων βαρόνων με τα αστικά κόμματα, εδώ έχουμε ένα τεράστιο πολιτικό σκάνδαλο. Μάλιστα, πιο εκκωφαντική από τις πανηγυρικές κραυγές αυτών που μπήκαν στα μεγάλα μίντια, είναι η σιωπή της κυβέρνησης, που μέχρι πρότινος κατήγγελε το «τρίγωνο της διαπλοκής πολιτικών κομμάτων - ΜΜΕ - τραπεζών».

Όταν ο Μπόμπολας πούλησε στον Σαββίδη το 19,64% του Mega, χωρίς καμιά ανάμιξη των τραπεζών, η κυβέρνηση απάντησε στην ωρυόμενη ΝΔ ότι πρόκειται για «επιχειρηματικές συναλλαγές», επί των οποίων δεν έχει καμιά αρμοδιότητα. Προφανώς δεν είδε και τίποτα κακό. Δεν είδε, ας πούμε, ότι ο Μπόμπολας πούλησε ένα σοβαρό περιουσιακό του στοιχείο, την ώρα που η εκδοτική του επιχείρηση χρωστάει «την Αρτα και τα Γιάννενα» στις τράπεζες (γίνεται λόγος για χρέη 170 εκατ. ευρώ, που δεν εξυπηρετούνται). Αν κάτι τέτοιο γινόταν όταν ο ΣΥΡΙΖΑ βρισκόταν στην αντιπολίτευση, με τις ευλογίες των Σαμαροβενιζέλων ας πούμε, όλοι μπορούμε να φανταστούμε τι θα ακούγαμε σε επίπεδο οργισμένων καταγγελιών για διαπλοκή, θαλασσοδάνεια κτλ.

Η πλάκα είναι πως την ίδια μέ-

ρα που ο Μαρινάκης πήρε τον ΔΟΛ, οι πιστώτριες τράπεζες προχώρησαν σε καταγγελία των δανείων της εκδοτικής εταιρίας ΠΗΓΑΣΟΣ του Μπόμπολα. Τα δάνεια που δεν εξυπηρετούνται θα καταστούν άμεσα απαιτητά μετά από 30 μέρες και επειδή προφανώς ο Μπόμπολας δεν πρόκειται να τρέξει να τα εξυπηρετήσει, το συγκρότημά του θα περάσει σε καθεστώς ειδικής διαχείρισης, όπως έγινε και με τον ΔΟΛ (μετά από κάποιο διάστημα θα γίνει δημόσιος πλειοδοτικός διαγωνισμός για την εκποίηση των περιουσιακών στοιχείων της εταιρίας).

Ο Μπόμπολας, όμως, πρόλαβε και πούλησε το 19,64% του Mega στον Σαββίδη, με συμφωνία ανάμεσα στους δυο τους (με τη σύμφωνη γνώμη της συγκυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ, βεβαίως, βεβαίως), οπότε ο Σαββίδης πήρε το ένα πέμπτο του Mega, για το οποίο ενδιαφερόταν, χωρίς να μπει στη διαδικασία κάποιου πλειοδοτικού διαγωνισμού, στην οποία μπορεί και να έχανε από κάποιον ανταγωνιστή του. Και δεν ενοχλήθηκε κανείς, πέραν της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ (κυρίως της ΝΔ, που έχει ανοίξει τη γνωστή βεντέτα με τον Σαββίδη).

Είδατε πόσο ωραία ρυθμίζονται τα πράγματα την εποχή που... έχει συντριβεί η διαπλοκή;

Πεπεισμένοι ότι η διαπλοκή έχει πράγματι συντριβεί, μπορείτε να αποδώσετε σε... σύμπτωση το γεγονός ότι ο Μαρινάκης πήρε τον ΔΟΛ με κάτι λιγότερο από 23 εκατ. ευρώ, ενώ η δεύτερη προσφορά ήταν μιας κυπριακής εταιρίας (Vegata) με 21 εκατ. ευρώ και ο Σαββίδης πρόσφερε μόνο 11 εκατ. ευρώ! Φαίνεται σαν όλα να είχαν κανονιστεί στο παρασκήνιο ώστε ο ΔΟΛ να περάσει στα χέρια του «πειραιάρχη». Ο Σαββίδης άφησε αιχμές για στημένο διαγωνισμό (είπε ότι η εταιρία που διενεργεί τον διαγωνισμό «δεν έχει εξασφαλίσει τη διαφάνεια» και την «απόλυτη μυστικότητα», αλλά αυτό μπορεί να έγινε και για ξεκάρφωμα. Έκανε και μια... ηρωική δήλωση με ύφος padre padrone: «Εγώ έχω 20% του MEGA και θα προστατεύω τους υπαλλήλους, την εταιρία και δεν θα επιτρέψω να την πτωχεύσουν. Αυτή είναι η άποψή του μετόχου του 20%. Και σαν μέτοχος της εταιρίας, είμαι έτοιμος να αναλάβω όλες τις οφειλές της εταιρίας».

Το ματς των «βαρόνων» για το Mega τώρα αρχίζει, καθώς Σαββίδης και Μαρινάκης έχουν από 20% περίπου και οι Βαρδινογιάννηδες λέγεται ότι πλησιάζουν το 40%.

ΥΓ. Ο Μαρινάκης φτιάχνει συγκρότημα ΜΜΕ, ο Σαββίδης φτιάχνει συγκρότημα, ο Αλαφούζος έχει συγκρότημα, ποιος από τους «ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου» δεν είχε τα «άντερα»; Ο Μελισσανίδης; Μήπως -λέμε μήπως- ετοιμάζεται να την κάνει με ελαφρά πηδηματάκια και ψάχνει να βρει αγοραστή κατά Αραβία μεριά, όπως γράφτηκε σε αεκτζιδική ιστοσελίδα (όχι φιλική προς τον Μελισσανίδη);

Αδάμαντες της λογοκλοπής...

Το αποκαλυπτικό δημοσίευμα στην ηλεκτρονική έκδοση της «Κόντρας» (www.ekseggersi.gr) την περασμένη Κυριακή, για την άσκηση ποινικής δίωξης σε βαθμό κακουργήματος κατά των μελών του ΔΣ της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ (αναλυτικά γράφουμε στη διπλανή σελίδα), προκάλεσε μεγάλη αίσθηση και από την πρώτη στιγμή αναπαράχθηκε πλατιά. Όλα τα διαδικτυακά Μέσα που αναπαρήγαγαν την είδηση, ακόμα και τα «κιτρινόμαυρων πεποιθήσεων» (π.χ. aek24hours.gr, aek-watch.gr) ανέφεραν την πηγή από την οποία πήραν την είδηση.

Την επομένη, στην τελευταία σελίδα της εφημερίδας «Εθνος», κάποιος Βαγγέλης Μπραουδάκης, που κρατάει την αθλητική στήλη «Ψίθυροι», αναδημοσίευσε την είδηση, χωρίς να αναφέρει την πηγή. Ο εν λόγω αθλητικογράφος μας ήταν άγνωστος. Επικοινωνήσαμε μαζί του και αφού παραδέχτηκε ότι πήρε την είδηση από την ιστοσελίδα μας, άρχισε να μας ρωτάει αν βάζουμε ζήτημα... πνευματικής ιδιοκτησίας. Όταν του μίλησαμε για δημοσιογραφική

δεοντολογία, έδειξε να μην μπορεί να αντληφθεί τον όρο, οπότε εγκαταλείψαμε τη σύντομη τηλεφωνική επικοινωνία. Προλάβαμε, πάντως, να του μιλήσουμε για την «κιτρινόμαυρη... ιδεολογία» του, πράγμα που αποποιήθηκε μετά βδελυγμίας. Εκείνο που δεν μπόρεσε να αποποιηθεί ήταν ο από μεριάς του τεμαχισμός της είδησης. Εγγραψε για την άσκηση της ποινικής δίωξης σε βάρος των Αλεξίου και σίας, έκοψε όμως το συσχετισμό της δίωξης με το παράνομο παραχωρητήριο του οικοπέδου της ΑΕΚ προς τη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ», που περιλάμβανε το δικό μας δημοσίευμα.

Για την «κιτρινόμαυρη... ιδεολογία» του Μπραουδάκη μάθαμε από ένα γρήγορο ψάξιμο στο Διαδίκτυο. Για την αποποίηση καταλάβαμε τι «παίζει», όταν είδαμε ότι βρίσκεται σε καυχή με τον υπεύθυνο Τύπου της ΠΑΕ ΑΕΚ, Ανδρέα Δημάτο, πρώην συνάδελφό του στο μπομπολομάζο, αλλά και υπερασπιστή του στο Πειθαρχικό της ΕΣΗΕΑ, ενώπιον του οποίου ο Μπραουδάκης βρέθηκε το 2012 κατηγο-

ρούμενος, επειδή πήγε ως μάρτυρας της εργοδοσίας (Μπόμπολας) σε δίκη με την ΕΤΕΡ (Ενωση Τεχνικών Ελληνικής Ραδιοφωνίας). Το Πειθαρχικό τον τιμώρησε με διαγραφή 12 μηνών με ψήφους 3-2 (από τα δύο μειοψηφίσαντα μέλη το ένα ζήτησε ποινή 18 μηνών και το άλλο ποινή έξι μηνών). Ξέρετε ποια ήταν η απολογητική επιχειρηματολογία του Μπραουδάκη; Υπερασπίστηκε τις απολύσεις τριών τεχνικών, κατήγγειλε την ΕΤΡ για «αδιάλλακτη στάση», επειδή οργάνωσε απεργίες των τεχνικών στο σταθμό του Μπόμπολα και κατέληξε με το... αποστοματικό επιχείρημα ότι κατέθεσε υπέρ της εργοδοσίας σε εργατική διαφορά με τεχνικούς «και όχι σε δίκη σε βάρος συναδέλφων δημοσιογράφων ή της Ενωσης μας!»

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι η κλοπή της αποκλειστικής είδησης από την «Κόντρα» είναι πταίσμα μπροστά σε ό,τι έχει κάνει ο Μπραουδάκης ως διευθυντής του Μπομπολοραδιοφώνου.

Νά 'ταν οι κάμποι θάλασσεσ
Και τα βουνά ποτάμια
Να πνίγονταν ο Τάταρσ
Που φέρνει τα φερμάνια
(Αληπασαλίδικο Ιωαννίνων)

Δεν ξέρουμε πόσο προληπτικός είναι ο πρόεδρος της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ και «άνθρωπος που απολαμβάνει την εμπιστοσύνη του Μελισσανίδη», Αλέξης Αλεξίου. Εμείς θα του συνηγορήσουμε πάντως, κάθε φορά που βλέπει την «Κόντρα» ν' ασχολείται με τα κατορθώματά του, να κάνει κάνα ευχέλαιο, κάνα ξεμάτιασμα, έστω κάνα βουντού. Γιατί συνήθως, μετά το δημοσίευμα, ακολουθούν τα χειρότερα για τον ίδιο και την παρέα του.

Γράψαμε την περασμένη βδομάδα, ότι ο Αλεξίου καλεί σε απολογία μέλη της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ, με την κατηγορία ότι αναφέρθηκαν στις αρχές για ζητήματα του σωματείου. Και σχολιάσαμε: «Όταν [τα μέλη ενός σωματείου] διαπιστώνουν ότι καμιά δεκαριά εκατομμύρια ευρώ έχουν κάνει φτερά από το σωματείο, έχουν υποχρέωση να προσφύγουν στις αρχές. Κι όταν ο αρμόδιος υφυπουργός Βασιλειάδης στέλνει την υπόθεση στον εισαγγελέα, ο οποίος παραγγέλλει προκαταρκτική εξέταση, οι εξεταζόμενοι θα έπρεπε να εξηγήσουν τι έγιναν τα δέκα εκατομμύρια και όχι να απειλούν με διαγραφή εκείνους που κατήγγειλαν τη λοβιτούρα».

Τι ήταν να το γράψουμε; Την επομένη κιόλας, έγινε γνωστό ότι από τις 17 Μάη ο Αλεξίου και οι υπόλοιποι έχουν... αλλάξει πίστα. Δε βρίσκονται πλέον στο στάδιο των προκαταρκτικών εξετάσεων, αλλά στο στάδιο των **κατηγορούμενων για απιστία στην κακουρηγματική της μορφή**. Η είδηση δημοσιεύτηκε την περασμένη Κυριακή στην ηλεκτρονική έκδοση της «Κόντρας» (<http://www.eksegersi.gr>) και αναδημοσιεύτηκε ευρύτατα, σε ηλεκτρονικά και έντυπα Μέσα (κάποιοι απλώς της έκλεψαν, χωρίς ν' αναφέρουν την πηγή).

Κάποιοι από τους Κοντονή, Συναδινό, Βασιλειάδη (υφυπουργοί και γενικοί γραμματείς Αθλητισμού) έστειλε στον εισαγγελέα την αναφορά που είχαν συντάξει μέλη της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ για οικονομικές ατασθαλίες από το ΔΣ του σωματείου τους. Ενώ η Ερασιτεχνική ΑΕΚ εισέπραξε τουλάχιστον 10 εκατ. ευρώ την περίοδο που ο Μελισσανίδης είχε ρίξει την ποδοσφαιρική ομάδα στη Γ' Εθνική (για να την πάρει μετά «καθαρή»), δεν πλήρωνε τα ενοίκια των γραφείων της και τους εργαζόμενους σ' αυτά! Ένα ιστορικό γι' αυτή την όζουσα ιστορία, με αποκάλυψη και παρασκηνίου, έδωσε πριν από μερικούς μήνες η Ανεξάρτητη Ενωση Φίλων ΑΕΚ (εμείς τη διαβάσαμε στο <https://aekwatch.gr/> κείμενα-παρατηρητηρίου/item/1015-γιατί-δεν-πληρώνει-τους-εργαζόμενους-η-αεκ-τι-έγιναν-τα-ποσά-που-εισέπραξε-το-2013-2014).

Κάποιος από αυτούς που πέρασαν από την πολιτική ηγεσία του υφυπουργείου Αθλητισμού, λοιπόν, έστειλε τον φάκελο στον εισαγγελέα. Ο εισαγγελέας παρήγγειλε στον/στην Πταισματοδίκη Αθηνών να διενεργήσει προκαταρκτική εξέταση, για να διαπιστώσει αν υπάρχουν αποχρώσεις ενδείξεις για τη διάπραξη του κακουρηγήματος της απιστίας, η προκαταρκτική εξέταση διήρκεσε περίπου ένα πεντάμηνο, προφανώς ο Αλεξίου και οι υπόλοιποι του ΔΣ της Ερασιτεχνικής (τακτικά και αναπληρωματικά μέλη από τον Ιούνη του 2013 μέχρι τον Ιούνη του 2014) έδωσαν τις εξηγήσεις τους (απολογία), η δικογραφία επέστρεψε στον εισαγγελέα κι αυτός -αντί να τη βάλει στο αρχείο πα-

Οι άνθρωποι του Μελισσανίδη στην Ερασιτεχνική ΑΕΚ

Κατηγορούνται για κακούργημα!

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΡΟΗΣ ΜΗΝΥΣΗΣ

ΒΙΒΛΙΟ ΜΗΝΥΣΗΣ : ΑΘ / 2016 / 145
ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ :
ΜΗΝΥΤΗΣ : Α.
ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ : Α.Α., Α.Ε., Α.Μ., Β.Β., Γ.Ν., Δ.Κ., Κ.Γ., Κ.Ε., Κ.Κ., Α.Δ., Μ.Γ., Μ.Κ., Ν.Ι., Ν.Κ., Ν.Σ., Π.Κ., Π.Σ., Χ.Γ., Χ.Ι., Χ.Κ.
ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ : ΑΠΙΣΤΙΑ ΕΚ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ Η ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΗ ΖΗΜΙΑ ΥΠΕΡΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΠΟΣΟ ΤΩΝ 30.000 ΕΥΡΩ ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΥ ΚΑΤ' ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ : ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ (ΑΡΘ. 26§1Α', 27,45,98,390 ΕΔ. Β'-Α' ΠΚ)

ΕΝΕΡΓΕΙΑ	ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ	ΗΜ/ΝΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ	ΗΜ/ΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ	ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ	ΠΑΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΙΝΗΣΗΣ
ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ ΓΙΑ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑ ΑΝΑΚΡΙΣΗ	ΠΤΑΙΣΜΑΤΟΔΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ	10/1/2017	2/5/2017		
		17/5/2017			

ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟ ΠΑΗΡΟΦΟΡΙΑΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΣΑ

ραδίδοντας άσπιλους και αμόλυντους στην κοινωνία αυτούς τους αδάμαντες, που υπηρετούν με ανιδιοτέλεια και προσωπικό κόστος τα υψηλά ιδανικά του ερασιτεχνικού αθλητισμού- άσκησε **ποινική δίωξη για απιστία στην κακουρηγματική της μορφή, από κοινού κατ' εξακολούθηση** (αυτό σημαίνει ότι όλοι μαζί την κάνανε τη «δουλειά» και ότι η «δουλειά» κράτησε καιρό) και παρέπεμψε την υπόθεση σε τακτική ανάκριση.

Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι οι απολογητικές καταθέσεις ή τα απολογητικά υπομνήματα που κατέθεσαν οι 20 κατηγορούμενοι δεν έπαισαν τον εισαγγελέα για το αβάσιμο των σε βάρος τους καταγγελιών. Ο εισαγγελέας έκρινε ότι υπάρχουν αποχρώσεις ενδείξεις ενοχής και τους άσκησε ποινική δίωξη. Κι όπως το κόβουμε το πράγμα, όταν ολοκληρωθεί και η τακτική ανάκριση, **θα παραπεμφθούν σε δίκη στο Εφετείο Κακουρηγμάτων**. Δεν νομίζουμε ότι θα αλλάξει κάτι στη διαδικασία της ανάκρισης, διότι όλη η υπόθεση συνοψίζεται στο... γιωργάκειον ερώτημα: «πού πήγαν τα λεφτά;». Αν ο Αλεξίου και οι υπόλοιποι είχαν πειστικές απαντήσεις, θα τις είχαν δώσει στην προκαταρκτική εξέταση και δε θα ήταν τώρα κατηγορούμενοι.

Δε θα πρέπει να μπερδεύουμε το ποινικό αδίκημα της απιστίας (άρθρο 390 Ποινικού Κώδικα) με την απιστία μεταξύ ζευγαριών (αν και στην περίπτωση μας ταιριάζουν και τα δύο: απιστία απέναντι στην «αγαπημένη τους» ομάδα και απιστία στα οικονομικά του σωματείου). Όταν κάποιος διαχειρίζεται την περιουσία ενός άλλου και εν γνώσει του προκαλεί βλάβη σ' αυτήν (λαμογιά το λέει ο λαός), διαπράττει απιστία, η οποία είναι πλημμέλημα μέχρι του ποσού των 30.000 ευρώ, ενώ πάνω απ' αυτό το ποσό γίνεται κακούργημα, που τιμωρείται με **κάθειρξη από πέντε μέχρι δέκα χρόνια**. Επειδή τα 10 εκατομμύρια είναι ποσό πολλαπλάσιο των 30.000 ευρώ, όπως αντιλαμβάνεστε, η επαπειλούμενη εν προκειμένω ποινή πιάνει ταβάνι (10 χρόνια).

Κατ' εξακολούθηση...

Οι κατηγορούμενοι Αλεξίου και σία είναι **οι ίδιοι που προώθησαν την επαίσχυντη και παράνομη σύμβαση εκχώρησης του οικοπέδου της ΑΕΚ** (της έχει παραχωρηθεί από το Ελληνικό Δημόσιο κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση) **στην εταιρία «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» της οικογένειας Μελισσανίδη**.

Οι δυο αυτές υποθέσεις (εξαφάνιση 10 εκατ. ευρώ και παράνομη παραχώρηση του οικοπέδου) είναι συγκοινωνούντα δοχεία. Η άσκηση ποινικής δίωξης

για απιστία σε βαθμό κακουρηγήματος ενδιαφέρει και το δικαστήριο που εκδίκασε την προσφυγή μελών της ΑΕΚ κατά του κύρους της γενικής συνέλευσης-παρωδίας και κατά του παράνομου παραχωρητηρίου, γιατί πρόκειται για τα ίδια πρόσωπα, που δρουν παράνομα καθ' όλη αυτήν την περίοδο. Ενδιαφέρει όμως και το υπουργείο Περιβάλλοντος (υπηρεσιακούς παράγοντες και πολιτική ηγεσία), που έχουν την εκκρεμότητα της νομιμοποίησης ή της απόρριψης της παράνομης σύμβασης.

Για το τελευταίο, πρέπει να θυμίσουμε μερικά πράγματα, για να μην παραστήσουν τους ανήξερους ο υπουργός Σταθάκης και ο αναπληρωτής υπουργός Φάμελλος, αλλά και οι υπηρεσιακοί παράγοντες που χειρίζονται την υπόθεση. Από την πρώτη στιγμή (Αύγουστος 2014) που η «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» κατέθεσε μια αίτηση κι έναν άδειο φάκελο ζητώντας έγκριση και άδεια δόμησης για κατασκευή γηπέδου, μετά και από δική μας παρέμβαση, ο τότε προϊστάμενος της ΔΟΚΚ του ΥΠΕΝ ζήτησε νομιμοποιητικά έγγραφα. Ένα μήνα αργότερα, ο πρόεδρος και ο γενικός γραμματέας της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ (**αυτοί που είναι σήμερα κατηγορούμενοι για απιστία σε βαθμό κακουρηγήματος**) έστειλαν στην υπηρεσία κάποιο έγγραφο, με το οποίο προσπάθησαν να νομιμοποιήσουν τη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» ως κύριο του έργου.

Δεν έχουμε δει τι ακριβώς έγραφε αυτό το έγγραφο, ξέρουμε όμως πώς το έκρινε το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του ΥΠΕΝ. Σε έγγραφό του με αρ. πρωτοκόλλου 5522/6.2.2015, που υπογράφει η τότε προϊσταμένη Ξανθίππη Πουρνάρα, με εισηγήτρια τη δικηγόρο Ζωή Βισβάρδη, το Τμήμα σημείωνε: «Πέραν του από 16.9.2014 εγγράφου του Αθλητικού Σωματείου ΑΕΚ που πρόκειται περί απλού ενημερωτικού εγγράφου, δεν υπάρχει κανένα στοιχείο για το ποιος ή ποιες συμβάσεις έχουν υπογραφεί για την εκπλήρωση των σκοπών της παραχώρησης κατά χρήση της έκτασης, ποιο το αντικείμενο αυτό, ποιες δράσεις υλοποιούνται, ποιοι φορείς ή οργανισμοί ή νομικά πρόσωπα είναι οι συμβαλλόμενοι στις συμβάσεις αυτές που σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 3 του άρθρου 42 [Ν. 4277/2014] **δύνανται να υπογράφουν με το ως άνω ερασιτεχνικό σωματείο ΑΕΚ ειδικές προγραμματικές ανάπτυξης κλπ.**».

Ο κατηγορούμενος για κακούργημα Αλεξίου **προσπάθησε να εξαπατήσει** τις υπηρεσίες του ΥΠΕΝ, προκειμένου αυτές να εκδώσουν οικοδομική άδεια στο όνομα της «Δικέφαλος 1924 ΑΕ». Είχε, ως φαίνεται, σκοπό να παραχωρήσει το οικόπεδο στη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ»

με μια απλή απόφαση του ΔΣ, δηλαδή του εαυτού του. Όταν η προσπάθεια εξαπάτησης απέτυχε, όπως φαίνεται καθαρά από το απόσπασμα του εγγράφου που παραθέσαμε, αναγκάστηκε να συγκαλέσει (πέντε μήνες αργότερα!) τη γενική συνέλευση-παρωδία, που ενέκρινε το παραχωρητήριο του οικοπέδου στη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ», χωρίς κανείς να το διαβάσει. «Δεν θέλω να διαβάσετε ούτε το παραχωρητήριο, ούτε τίποτα. Δεν μου έχετε εμπιστοσύνη; Το έχω διαβάσει εγώ. Αρκεί!» είπε κάποια στιγμή ο Μελισσανίδης, εκνευρισμένος από τα ερωτήματα που έβαζαν κάποιοι θαρραλέοι μέσα στο κλίμα παρωδίας (το ρεπορτάζ είναι από «κιτρινόμαυρα» Μέσα στις 3.2.2015).

Αυτό το «πέτισιμο» παραχωρητήριο κατατέθηκε στη συνέχεια στο ΥΠΕΝ και ακόμα είναι σε εκκρεμότητα. **Ας έχουν, λοιπόν, υπόψη και οι υπηρεσιακοί παράγοντες και η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΝ με ποιους έχουν να κάνουν** (πέρα από τα αζεπέραστα νομικά προβλήματα που έχει η συγκεκριμένη σύμβαση παραχώρησης, τα οποία την καθιστούν άκυρη και παράνομη, διότι το οικόπεδο που έχει παραχωρηθεί κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση στην ΑΕΚ είναι **πράγμα εκτός συναλλαγής** και δεν μπορεί να παραχωρηθεί σε τρίτον και ιδιαίτερα σε ένα κερδοσκοπικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, όπως είναι η «Δικέφαλος 1924 ΑΕ».

ΥΓ1. Τα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη του ΔΣ της ΑΕΚ, που στο πληροφοριακό σύστημα του ΔΣΑ (δείτε τη φωτογραφία) αναφέρονται με τα αρχικά τους είναι με αλφαβητική σειρά οι Αλεξίου, Αθλανίδης, Αγγελόπουλος, Βάσιος, Γεωργατζόγλου, Δεληβελιώτης, Κατσαδής, Καρέρ, Κοτσάτος, Λαζόπουλος, Μπέρκοβιτς, Μάρκου, Ντικιάδης, Ντόνας, Νταγιάκος, Ποτού, Παπαϊωάννου, Χηνάς, Χατζηκομνηνός, Χατζηπαντελής. Όπως διαβάσαμε σε φιλικά προς τους κατηγορούμενους Μέσα, κάποιοι απ' αυτούς ισχυρίζονται στα απολογητικά τους υπομνήματα ότι δεν έχουν καμιά ευθύνη, είτε γιατί είχαν παραιτηθεί από το ΔΣ, είτε γιατί δεν είχαν καμιά ενεργή ανάμιξη στα διοικητικά (περιμένουμε με αγωνία να διαβάσουμε κάποια στιγμή τις απολογίες τους σε όλα τα στάδια της προδικασίας, για να δούμε πόσο βαθύς είναι ο... εμφύλιος σπαραγμός).

Οι «εγκέφαλοι» της υπόθεσης, από την άλλη, δηλώνουν ότι «παρακολουθούν με ψυχραιμία την υπόθεση, δίχως να θεωρούν πως συντρέχει λόγος ιδιαίτερης ανησυχίας», γιατί «οι συγκεκριμένες καταγγελίες είναι εντελώς αβάσιμες, κάτι που θεωρούν ότι θα αποδειχθεί και από την ανάκριση». Απορούμε με την... ψυχραιμία και την... αισιοδοξία

τους. Το υφυπουργείο Αθλητισμού πήρε μια καταγγελία και δεν την πέταξε στα σκουπίδια, όπως θα έκανε με μια προδήλως αβάσιμη καταγγελία, αλλά την έκρινε σοβαρή και την έστειλε στον εισαγγελέα, προφανώς για να μην κατηγορηθεί για συγκάλυψη. Ο εισαγγελέας παράγγειλε προκαταρκτική εξέταση για να διαπιστώσει το βάσιμο των καταγγελλόμενων. Οι κατηγορούμενοι απολογήθηκαν και δεν έπαισαν, με αποτέλεσμα ο εισαγγελέας να τους ασκήσει δίωξη για απιστία σε βαθμό κακουρηγήματος. Τι διαφορετικό θα προκύψει στην ανάκριση, ώστε να ελπίζουν ότι θα αλλάξει η ποινική τους μεταχείριση; Έχουμε την... αίσθηση ότι η ψυχραιμία και η αισιοδοξία που δηλώνουν μάλλον ένδειξη πανικού είναι.

Δηλώνουν ακόμα οι «εγκέφαλοι» ότι «οι συγκεκριμένοι καταγγέλλοντες ψεύδονται σε όσα καταμαρτυρούν και γι' αυτόν τον λόγο θα τους κατατεθούν μηνύσεις καθώς πλήττουν το όνομα και το πρεστίτζ του συλλόγου». Την ποινική δίωξη, πάντως, τους την άσκησε ο εισαγγελέας και όχι οι καταγγέλλοντες. Και μάλιστα, ο εισαγγελέας οδηγήθηκε στην άσκηση ποινικής δίωξης όχι αβασάνιστα, αλλά αφού προηγουμένως παρήγγειλε και έγινε προκαταρκτική εξέταση, από την οποία πείστηκε ότι υπάρχουν τουλάχιστον αποχρώσεις ενδείξεις ενοχής τους. Από την άλλη, κάπως αργά δε θυμήθηκαν να δηλώσουν ότι θα καταθέσουν μηνύσεις κατά των καταγγελλόντων; Αυτό θα έπρεπε να το κάνουν από την πρώτη στιγμή και όχι τώρα που είναι κατηγορούμενοι.

Κι αφού σκοπεύουν να καταθέσουν μηνύσεις, γιατί πριν το κάνουν αυτό καλούν σε απολογία τους καταγγέλλοντες με το ερώτημα της διαγραφής από το Σωματείο; Το τελευταίο δεν είναι χωρίς σημασία, καθώς σχετίζεται άμεσα με τη δυνατότητα των μελών της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ να παραστούν ως πολιτική αγωγή στη δίκη. Επιδιώκουν να τους διαγράψουν από μέλη για να μην έχουν έννομο συμφέρον που να δικαιολογεί την παράσταση πολιτικής αγωγής στην ποινική δίκη κατά των Αλεξίου και σίας.

ΥΓ2. Το τετράστιχο της εισαγωγής, παρμένο από παραδοσιακό θρήνο των Ιωαννίνων, της κατηγορίας των αληπασαλιδικών τραγουδιών, ετέθη εν είδει έμμετρης... αυτοκριτικής για τα... κακά νέα που είμαστε αναγκασμένοι να ανακινώσουμε.

ΥΓ3. Κατατρυχόμενο από το... «σύνδρομο Ραν-Ταν-Πλαν» (ο σκύλος του Λούκι Λουκ, που του πατάνε την ουρά στη δεύτερη σελίδα και αντιδρά στην πέμπτη) το βασικό «υπαλληλικό» Μέσο (aek365.gr) έγραψε την Τρίτη για μια είδηση που δημοσιεύτηκε την Κυριακή, αναπαράχτηκε την ίδια μέρα στο Διαδίκτυο και τη Δευτέρα και σε έντυπα Μέσα. «Ντροπή! Ταλαιπωρούν σε ανακριτές και δικαστήρια τους ανθρώπους που έσωσαν την ΑΕΚ» είναι ο τίτλος του δημοσιεύματος. Ακολουθεί μια περιγραφή της... ντροπής, που φιλοδοξεί να υψώσει τείχος ηθικής και νομικής υπεράσπισης στους κατηγορούμενους, το μόνο που καταφέρνει όμως είναι να τους κάψει, επιβεβαιώνοντας τη διάπραξη του αδικήματος για το οποίο κατηγορούνται! Δεν έχουν καταλάβει οι δυστυχείς ότι άλλο χούλιγκαν και άλλο δικαστές που πρέπει να κρίνουν βάσει του νόμου. Σιγά μην πήγαιναν τα λεφτά στο χάντμπολ, την ποδηλασία και το πινγκ πονγκ, λέει η... υπερασπιστική γραμμή. Τα λεφτά πήγαν μόνο στο ποδόσφαιρο και δικαιολογήθηκαν με παραστατικά εκ των υστέρων! Γι' αυτό και τους άσκησε ποινική δίωξη ο εισαγγελέας.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Μια ιστορία που αποδεικνύει πως όσο κι αν κερδίζει συνεχώς έδαφος η προσπάθεια των καπιταλιστών να μετατρέψουν το ποδόσφαιρο σε μπιζνα που γεμίζει με φράγκα τις τσέπες τους, αυτό συνεχίζει να αντιστέκεται και καταφέρνει να παραμένει το λαϊκότερο των αθλημάτων.

Ο Λεονάρντο Μπονούτσι είναι παίχτης της Γιουβέντους. Έχει δυο γιους που συμμετείχαν στη φιέστα της ομάδας για την κατάκτηση του πρωταθλήματος Ιταλίας, φορώντας τη φανέλα με το όνομα και το νόμισμα του πατέρα τους. Αν κάποιος παρατηρούσε προσεκτικά τη φωτογραφία του Μπονούτσι με τους γιους του, θα διέκρινε ότι ο μεγαλύτερος από τους δυο πιτσιρικάδες ήταν εμφανώς μουτρωμένος. Ο Λορέντσο Μπονούτσι είναι «άρρωστος» οπαδός της Τορίνο και η παρουσία του στη φιέστα της Γιουβέντους ήταν γι' αυτόν κάτι περισσότερο από καταναγκαστικά έργα.

Εντελώς αντίθετη ήταν η εικόνα του, όταν ο πατέρας του, προφανώς για να «εξιλεωθεί» για το χουνέρι που του έκανε, κανόνισε μια συνάντηση με τον Αντρέα Μπελότι, παίχτη της Τορίνο και ίνδαλμα του μικρού Λορέντσο. Ο μικρός πόζαρε όλο καμάρι στη φωτογραφία, με το πρόσωπό του να λάμπει από χαρά και το χαμόγελό του να φτάνει μέχρι τα αυτιά. Αξίζει να αναζητηθούν οι δυο φωτογραφίες στο διαδίκτυο για να φανεί με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο το κοντράστ των συναισθημάτων του πιτσιρίκου.

Οι μη μυημένοι με το ποδόσφαιρο ίσως να απορήσουν για την επιλογή του Λορέντσο, αφού το φυσιολογικό θα ήταν να υποστήριζε την ομάδα στην οποία αγωνίζεται ο πατέρας του, η οποία πρωταγωνιστεί εντός και εκτός Ιταλίας, παίρνει τίτλους και έχει πολύ μεγαλύτερη προβολή από την Τορίνο. Όμως, αυτοί που γνωρίζουν την ποδοσφαιρική ιστορία στην πόλη του Τορίνο είναι σίγουρο ότι θα θεωρήσουν απόλυτα φυσιολογική την επιλογή του γιου Μπονούτσι.

Η «Γκρανάτα» υπήρξε το καμάρι της πόλης και της πολυάριθμης εργατικής τάξης. Τη δεκαετία του '40 πρωταγωνιστούσε στο ιταλικό ποδόσφαιρο κατακτώντας πέντε πρωταθλήματα και αποτελούσε ένα από τα μεγάλα ονόματα του ευρωπαϊκού ποδοσφαίρου. Η ομάδα ξεκληρίστηκε σε αεροπορικό ατύχημα στις 4 Μάη του 1949 και έκτοτε δεν κατάφερε να ξαναγίνει μεγάλη όπως τη δεκαετία του '40. Όμως, ήταν, είναι και θα είναι η ομάδα με τους περισσότερους οπαδούς στο Τορίνο σε σχέση με τη συμπολίτισσά της Γιουβέντους, που είναι η ομάδα του Τζιοβάνι Ανιέλι, αφεντικού της ΦΙΑΤ. Η Τορίνο αντιπροσωπεύει τις αγωνιστικές παραδόσεις της πόλης και συνεχίζει να έχει στέρεους δεσμούς με την εργατική τάξη και τη νεολαία, που τη στηρίζουν και τη θεωρούν το καμάρι τους, ανεξάρτητα από τις αγωνιστικές της επιδόσεις. Η Γιουβέντους μπορεί να έχει τους περισσότερους οπαδούς στην Ιταλία, στην εργατοούπολη του Τορίνο, όμως, έρχεται δεύτερη και καταδιωγμένη.

Να ξεχωρίσουμε τους ποδοσφαιρικούς «βασιλιάδες» από τους βασιλιάδες της Ρώμης

«24 χρόνια, 8.828 μέρες, 291 μήνες, 1.261 εβδομάδες, 211.871 ώρες, 12.712.260 λεπτά. Δεν κλαίω επειδή σταματάς, χαμογελώ γιατί υπήρξες. Υπάρχουν ζωές απλές και ζωές σαν αρχηγός. Τιμή σε σένα, βασιλιά της Ρώμης...». Αυτό είναι το μήνυμα που επέλεξαν οι οπαδοί της Ρόμα για να δείξουν την αγάπη και την αφοσίωσή τους στον αρχηγό της ομάδας τους, Φραντσέσκο Τότι, ο οποίος αποφάσισε στα σαράντα ένα χρόνια του να σταματήσει την ποδοσφαιρική του καριέρα.

Ο τελευταίος αγώνας του caritano ήταν απόλυτα λογικό να τραβήξει τα φώτα της δημοσιότητας. Η στήλη για μια ακόμη φορά θα βρεθεί «κόντρα στο ρεύμα» και θα καταθέσει τη δική της «αιρετική» άποψη για την αποχαιρετιστήρια βραδιά του Τότι. Αν και στις αναλύσεις των δημοσιογράφων, τις δηλώσεις των αντιπάλων του και τις αναρτήσεις των απλών φιλάθλων στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης κυριαρχούσε η ρομαντική διάσταση της υπόθεσης και όλοι τόνιζαν το μεγαλείο του Τότι και την αφοσίωσή του στη Ρόμα, η άποψη της στήλης είναι ότι αν κάποιος προσπαθήσει να αξιολογήσει τα δεδομένα στην πραγματική και όχι στην επιφανειακή τους διάσταση, θα καταλήξει σε αντίθετο συμπέρασμα.

Όσα διαδραματίστηκαν πριν, κατά τη διάρκεια και κυρίως μετά την ολοκλήρωση του αγώνα, αξιοποιήθηκαν στο έπακρο από το star σύστημα και τους επικοινωνιολόγους για να προβληθεί η χολιγουντιανή εκδοχή του αρχηγού της Ρόμα και κατ' επέκταση η επαγγελματική διάσταση του ποδο-

σφαίρου, σε βάρος αυτού που ένοιωθαν οι οπαδοί των «τζια-λορόσι» και της αυθεντικής διάστασης του λαϊκότερου των αθλημάτων. Αρκεί μια προσεκτική παρακολούθηση του σαρανταπεντάλεπτου σχετικού βίντεο (βρίσκεται ευκόλα στο διαδίκτυο) για να αποδειχτεί η άποψη της στήλης. Ο Φραντσέσκο Τότι αποφάσισε να ακολουθήσει την παράδοση της πόλης, που είναι συνδεδεμένη με τους αυτοκρατορικούς θριάμβους και να κρατήσει την τελευταία φράση από το μήνυμα των οπαδών της ομάδας. Αποφάσισε να γευτεί την τελευταία ποδοσφαιρική βραδιά του στη διάσταση του Βασιλιά της Ρώμης και όχι στη διάσταση του αντισυμβατικού ποδοσφαιρικού ινδάλματος. Δυστυχώς, ακύρωσε με τον τρόπο του πολλά από αυτά που τον έκαναν να ξεχωρίζει στα μάτια της πλειοψηφίας των φιλάθλων.

Αρκεί να συγκρίνουμε τον τρόπο με τον οποίο αποχαιρέτησε τους οπαδούς της Μπαρτσελόνα ο Κάρλες Πουγιόλ, ο εμβληματικός αρχηγός της Μπάρτσα, στον τελευταίο αγώνα της ποδοσφαιρικής του καριέρας, για να καταλάβουμε τη διαφορά ανάμεσα σε έναν πραγματικό αρχηγό, σε έναν πραγματικό ηγέτη και σε ένα χαρισματικό ποδοσφαιρικά παίχτη, που άρχισε και τελείωσε την καριέρα του στην ίδια ομάδα.

Ο Πουγιόλ δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως χαρισματικός και με βάση την ποδοσφαιρική του αξία η θέση του στην εντεκάδα της Μπαρτσελόνα θα ήταν επισφαλής. Είχε όμως σιδερένια θέληση, ψυχή, απί-

στευτη φυσική δύναμη, ιδρώσε όσο κανείς άλλος τη φανέλα της ομάδας και ξεπέρασε τον εαυτό του για να μπορέσει να καθιερωθεί στην εντεκάδα, βασιζόμενος κυρίως στην τεράστια αγάπη που είχε για την Μπάρτσα και λιγότερο στο ταλέντο του (σε κάποια άλλη από τις πρωτοκλασάτες ευρωπαϊκές ομάδες, το πιθανότερο είναι να γυάλιζε τον πάγκο). Και όταν βρέθηκε στην κορυφή και στη θέση του αρχηγού, έθετε τον εαυτό του στην υπηρεσία του συνόλου, λειτουργώντας σαν πρώτος μεταξύ ίσων, προκειμένου να κρατήσει την αγωνιστική συνοχή και τις αρχές της ομάδας. Έχοντας αυτή την κουλτούρα και επειδή ήταν πραγματικά τεράστιος, στον τελευταίο του αγώνα δε χρειάστηκε περισσότερο από πέντε λεπτά για να ευχαριστήσει τους οπαδούς της Μπάρτσα που τον αποθέωναν, για να μοιραστεί μαζί τους τα έντονα συναισθήματα του τελευταίου χειροκροτήματος και να αποχωρήσει από τη σκηνή βάζοντας το χέρι στη θέση της καρδιάς.

Αντίθετα, ο Τότι μπορεί να χαρακτηριστεί σαν χαρισματικός παίχτης και έφτασε πολύ πιο εύκολα στην θέση του αρχηγού, εξαργυρώνοντας περισσότερο την ποδοσφαιρική του αξία και λιγότερο τις ηγετικές του ικανότητες. Θα μπορούσε να παίξει σε οποιαδήποτε πρωτοκλασάτη ευρωπαϊκή ομάδα, όμως επέλεξε να μείνει στη Ρόμα, λειτουργώντας με τη λογική του «καλύτερα πρώτος στο χωριό, παρά δεύτερος στην πόλη», ασχέτως αν πλάσαρε αυτή την επιλογή του ως αιώνια αγάπη και αφοσίωση στην ομάδα. Κατά συνέπεια, ήταν απόλυτα λογικό να θέλει να ζήσει όσο το δυνατό για περισσότερη ώρα τον τελευταίο προσωπικό του θρίαμβο. Ίσως για κάποιους η άποψη της στήλης να ακούγεται σκληρή για τον Τότι. Όταν όμως πρέπει να ξεχωρίσουμε τους πραγματικούς αρχηγούς και ηγέτες, σύμφωνα με τις αρχές και τις αξίες που κάνουν το ποδόσφαιρο το πιο λαϊκό άθλημα και όχι με τα στάνταρ του επαγγελματικού ποδοσφαίρου, τότε θα πρέπει τα κριτήρια να είναι συγκεκριμένα και η κρίση πολύ αυστηρή, γιατί μόνο έτσι θα μπορέσουμε να ξεχωρίσουμε τους ποδοσφαιρικούς «βασιλιάδες» από τους βασιλιάδες της Ρώμης...

Κος Πάπιας
 papias@eksefersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΤΕΡΕΝΣ ΝΤΕΙΒΙΣ

Ηρεμο πάθος

Ο βρετανός σκηνοθέτης, που έχει αδιαμφισβήτητη προτίμηση στις ταινίες εποχής (ενδεικτικά, οι δυο προηγούμενες ταινίες του ήταν οι «Βαθύ Μπλε του έρωτα» - 2011, «Ένα τραγούδι για το ηλιοβασίλεμα» - 2015), μένει πιστός σε αυτό το είδος. Αυτή τη φορά, θα στρέψει το βλέμμα του στη σπουδαία αμερικανίδα ποιήτρια Εμιλ Ντίκινσον.

Ο Ντέιβις προσπαθεί να κατανοήσει καλύτερα τον ψυχισμό και το έργο της Ντίκινσον, τρυπώντας στον κόσμο της, ο οποίος κατά βάση τοποθετούνταν στο δωμάτιό της, όπου ζούσε απομονωμένη και κρατούσε το ογκωδέστατο έργο της στα συρτάρια της, μαζί με τις αναμνήσεις και τις εμπειρίες της από τα λάθη, τα πάθη και τις απώλειές της.

Η τρυφερή και ευαίσθητη ματιά του Ντέιβις συναντά μία από τις μεγαλύτερες ποιήτριες όλων των εποχών.

ΜΠΡΟΥΝΟ ΝΤΙΜΟΝ

Οικογένεια Βαν Πέτεγκεμ

Καλοκαίρι 1910. Μια σειρά ανεξήγητων εξαφανίσεων έρχεται να ταράξει τις διακοπές της οικογένειας Βαν Πέτεγκεμ στο ειδυλλιακό παραθαλάσσιο θέρετρο της Μάγχης. Τουρίστες αρχίζουν να εξαφανίζονται με αινιγματικό τρόπο. Δύο επιθεωρητές αρχίζουν να διερευνούν την υπόθεση και σύντομα ανακαλύπτουν ότι αυτές οι εξαφανίσεις γίνονται σε ένα ιδιαίτερο σημείο της περιοχής, εκεί όπου κατοικεί η οικογένεια ψαράδων των Μπρεφόρ. Στο μεταξύ, ένα παράξενο ειδύλλιο θα προκύψει ανάμεσα στη μικρή κόρη της μεγαλοαστικής και λίγο εκφυλισμένης οικογένειας Βαν Πέτεγκεμ και στον γιο των Μπρεφόρ, Μα Λουτ. Μαζί με το μυστήριο των εξαφανίσεων, ο έρωτας των δυο παιδιών θα επηρεάσει με απρόβλεπτο τρόπο τις δύο τόσο διαφορετικές οικογένειες.

Ταξικός, κοινωνικός και θεσμικός κανιβαλισμός δοσμένος με χιούμορ και σουρεαλισμό. Ο Ντιμόν, ο οποίος δεν έχει ασχοληθεί ιδιαίτερα με την κωμωδία («Ζωή του Ιησού» - «Καμίλ Κλοντέλ 1915»), τραβάει στα άκρα το υλικό της ταινίας του, με αποτέλεσμα να αναδεικνύονται όλες οι ποιοτικές διαφορές ανάμεσα στους ήρωες, έστω και με γκροτέσκο τρόπο ενίοτε.

ΜΑΡΣΕΛ ΜΠΑΡΕΝΑ

100 μέτρα

Η ταινία είναι βασισμένη στην πραγματική ιστορία του Ραμόν, ενός άντρα πετυχημένου στη δουλειά του, με οικογένεια που

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Μουσική φωτιά.

Πανδαισία, μπουμ - μπουμ...

School's out for summer.

Δρακουμέλ: «εθνική ομοψυχία» μηνυμάτων.

Σούχω στείλει ένα CD, που δυνατό θα ακουστεί.

Βάλε / Μωρό μου / Ενα σι - ντι / Στη διαπασών /
Να παίζει, / Να γίνουν ούλα / Μπάχαλο, /
Να σκάσουν / Οι εχθροί μας

► Να και οι παλληκαρισμοί του Καμίνη: «Δεν δεχόμαστε τη βία και την ανομία» - και ΔΕΝ μιλάει για Μελισσανίδη και Φιλαδέλφεια...

► «Ισες αποστάσεις» (;) του Περισσού για Φιλαδέλφεια, καμμία όσον αφορά τον Παπαδήμο και τον Δρακουμέλ (είπαμε: δεν γίνεται και με τον χωροφύλαξ και με τον αστυφύλαξ...).

► Πάλι «ξέχασε» ο Ριζοσπάστης (ονλάιν, 30/5/2017) το 1988 - 89 στο βιογραφικό του Μητσοτάκουλα... (σελ. 10). Παντού υπάρχει η φωτό με Σαρτζετάκη, Στεφανόπουλο, Μητσοτάκη, Φλωράκη, Κύρκο. (κα - κα - κάθαρση... το σύνθημα των τότε συνασπισμένων).

► Ο βασιλιάς της σκόνης.

► Τσιριμόνιες, τεμενάδες
Και αλλοιθώρες μαινάδες.
Κουλούρι και Ακρόπολη
Με ολίγο Δικαιοπολη.
Σουβλάκι με τζατζίκι
«μητέρα» Φρειδερίκη.
Προπό και μπισκοτάκι
Χωρίς το Μητσοτάκη.
Αγος αιώνιο
Το 4ο Μνημόνιο.
Κι ενώ τρώει σφαλιάρια
Χειροκροτάει Σπαλιάρια.

► Τι είπε ο άνθρωπος: «Η ελάφρυνση του χρέους δεν μπορεί να μετατίθεται διαρκώς στο μέλλον» - Γ. Δραγασάκης. «Χωρίς συνέπειες» - καλά, τώρα χέστηκε πάνω του το ΔΝΤ και όλοι οι ιμπεριαλιστές - δανειστές.

► Μερτζοφασίστας.

► Ο έτερος συριζαίος Κ. Ζαχαριάδης εδήλωσε (λες και απευθύνεται σε πολύ μαλάκες): «...η κυβέρνηση προχωράει με

συγκρούσεις και με συμβιβασμούς» - αφού κατελήφθησαν τα χειμερινά ανάκτορα, ο σοσιαλισμός προχωρεί ακάθεκτος... (Ρε, δε γα...!).

► Πολύ «πρυξ - κλαψ», αδερφέ... πάρα πολύ.

► Υμνολόγιο Β(Λ)ΗΜΑΤΟΣ για τον Δρακουμέλ: www.tovima.gr/opinions/article/?aid=882648. Ναι, ναι, το «Βήμα» που το '65 έκαιγαν στους δρόμους οι διαδηλωτές της εποχής.

► Τώρα απ' αυτό το «όλοι συμφώνησαν να συνεχίσουν να εργάζονται εν όψει του Eurogroup της 15ης Ιουνίου» πώς προκύπτει ότι η Μέρκελ, ο Μακρόν και ο Τουσκ (με τους οποίους μίλησε τηλεφωνικά ο Τσίπρας) εργάζονται «για το χρέος»; (από: www.avgi.gr/article/10842/8196487/telephonikes-synomilies-toutsipra-me-merkel-makron-tousk-gia-to-chreos). Αλλά για το χρέος... τίποτα!

► Το πέταξε το αστεϊάκι της η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ: «Κων/νος Μητσοτάκης - Απέπνεε εμπιστοσύνη»...

► «Η κρίση του καπιταλισμού στις δυτικές κοινωνίες, με την ολοένα μεγαλύτερη ανισότητα...» - Ν. Κωνσταντάρας, www.kathimerini.gr/911477/opinion/epikairothta/politikh/imerologio-tromoy. Οστε υψίσταται καπιταλισμός (εξού) και (οι) ανισότητες. Μιλάμε για... αποφάρα.

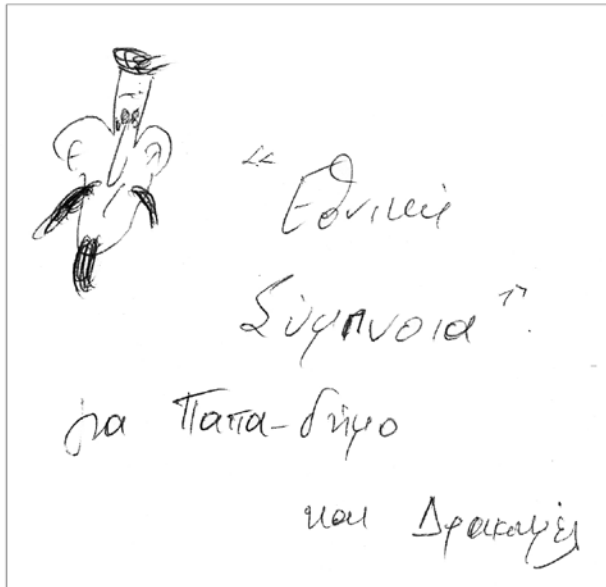
► Ψόφησε και ο Νορίεγκα.

► Όταν δε δουλεύει η...α τότε έρχεται η κατσούνα.

► «Ιδιοφυής διαχειριστής» ο Κ. Καραμανλής, (ο θεϊός), κατά τον Χ. Γιανναρά

τον αγαπά και τον θαυμάζει. Η τύχη του όμως σύντομα θα αλλάξει. Καθώς η πίεση από τη δουλειά του μεγαλώνει, ο Ραμόν ανακαλύπτει ότι πάσχει από σκλήρυνση κατά πλάκας και του ανακοινώνουν ότι σύντομα δε θα μπορεί να περπατήσει ούτε 100 μέτρα. Έχει δύο επιλογές: να αφήσει την ασθένεια να πάρει τον έλεγχο του σώματός του ή να παλέψει. Με τη γέννηση του δεύτερου παιδιού του, ο μαχητής μέσα του τον ωθεί να λάβει μέρος στην πιο δύσκολη δοκιμασία τριάθλου. Με τη βοήθεια ενός αναπάντεχου συμμάχου, μαθαίνει να ξεπερνά όλους τους περιουσιμους που του θέτει η ασθένειά του και καταφέρνει να ολοκληρώσει το τρίαθλο για τον τίτλο του «Σιδερένιου ανθρώπου»: 3,8 χλμ κολύμβηση, 180 χλμ ποδηλασία και 42 λεπτά τρέξιμο.

Ελένη Π.

Ριζοσπάστης ο Τσερτοκόπουλος

της Καθημερινής (www.kathimerini.gr/911475/opinion/epikairothta/politikh/h-patriotikh-paratazh). Κάποιον πρέπει να «υμνολογήσει» κι αυτός.

► Μπορεί να δόθηκαν στην κυκλοφορία κάποια χιλιόμετρα της Ιονίας Οδού, όμως η Κλόκοβα (σταθμός διοδίων) είναι πανέτοιμη για εισπράξεις...

► Τι σόι σύνταξη είναι αυτή; «Υπό κράτηση 17χρονος Σύρος - ύποπτος ότι σχεδίαζε επίθεση...» (www.ethnos.gr, 30/5/2017).

► Πρτ! Πρτ! Στη Βουλή...

► Το κοσώνι και το κοθώνι.

► «Η μάχη για απομείωση του χρέους είναι εθνικού χαρακτήρα» - κυβερνητικές πηγές. Νυν υπέρ πάντων ο αγών.

► Τρεις εργάτες με εγκαύματα στην TOP GAS στον Ασπρόπυργο. Και τι «απαιτεί» το κλαδικό «Συνδικάτο Ενέργειας Αττικής - Βοιωτίας - Εύβοιας - Κορινθίας»; «Την πλήρη διαλεύκανση των αιτιών του ατυχήματος και την άμεση παρέμβαση του Κέντρου Πρόληψης Επαγγελματικού Κινδύνου (ΚΕΠΕΚ) στη συγκεκριμένη επιχείρηση, αλλά και

στις συναφείς επιχειρήσεις». Στους «θεσμούς» απευθύνεται το σωματείο. Οσο για τη «διαλεύκανση» δεν μας εξηγεί πού απευθύνεται...

► ΚΑΙ το SNP (Scottish National Party) στις εκλογές του Ιούνη στην Βρετανία. Οι Τόρηδες (δημοσκοπικά) κρατάνε διαφορά 12 μονάδων από το Εργατικό Κόμμα (με τάση μείωσης της διαφοράς).

► «Πολυανάπηρος σε εποχή λιτότητας: Σε μεταχειρίζονται χειρότερα από ζώο σε φάρμα» (www.theguardian.com/society/commentisfree/video/2017/may-30/living-with-disabilities-youre-treated-worse-than-a-farm-animal).

► «Γραμμή κατά Τ. Μεί από την J.P. Morgan: «Εάν χάσει τις εκλογές η Μεί, αυτό θα είναι καλό για την στερλίνα». Φαγωμάρες...

► Με πόσα δα ψευδώνυμε
Θε να διαβούμε
Τούτο το ποτάμι.
Πόσες αγάπες τρύπιες
Θα ραίνουν το κεφάλι.
Μικρές - μικρές σιωπές,
Να γίνουμε κλαυθμός.

Βασίλης

Η γλώσσα του σώματος που λένε...

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Η καθηγήτρια πανεπιστημίου Νουριγιέ Γκιουλμέν και ο δάσκαλος Σεμίχ Οζακτσά, απολυμένοι όπως και χιλιάδες άλλοι συνάδελφοί τους μετά την απόπειρα πραξικοπήματος και το πογκρόμ που εξαπέλυσε το καθεστώς Ερντογάν, ξεκίνησαν απεργία πείνας στην πλατεία Γιουκσέλ της Αγκυρας. Στις 23 Μάη, η τουρκική Αντιτρομοκρατική τους συνέλαβε

και τους προφυλάκισε, ενώ απέκλεισε κάθε πρόσβαση στην πλατεία, για να αποτρέψει συγκεντρώσεις αλληλεγγύης. Την περασμένη Πέμπτη, 1 Ιούνη, στις 6 το απόγευμα, η Επιτροπή Αλληλεγγύης για τους Πολιτικούς Κρατούμενους στην Τουρκία και το Κουρδιστάν κάλεσε σε συγκέντρωση και πορεία στο Σύνταγμα, στο πλαίσιο μιας διεθνούς καμπάνιας αλληλεγγύης στους δύο προφυλακισμένους απεργούς πείνας. Κάλεσμα για συμμετοχή στη συγκέντρωση έκανε και η Κόντρα.

◆ Μήπως πρέπει να χαρούμε; «Η εποχή» καταγγέλλει «ευρωπαϊκό κυνισμό», διαπιστώνοντας ότι ίσχυσε «το δίκαιο του ισχυρότερου στο Γιούρογκρουπ της 22ας Μαΐου». Μήπως διευρύνεται το αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο με τη συμμετοχή και της φράξιας των 53+ του ΣΥΡΙΖΑ, τις θέσεις των οποίων εκφράζει η συγκεκριμένη εφημερίδα; Πλάκα κάνουμε, φυσικά. Οι... ανανεωτικές κοιτοπονηριές δεν

μπορούν ούτε πρωτάρηδες στην πολιτική να εξαπατήσουν πλέον. Αντίθετα, συσσωρεύουν οργή γι' αυτούς τους εξουσιομανείς τύπους, που από μικροαστοί διανοούμενοι (που ήταν στο παρελθόν) έχουν μετατραπεί σε αδόστακτους διαχειριστές της αστικής εξουσίας, βλέποντας ότι η ευκαιρία να «πιάσουν την καλή» δύσκολα θα τους ξαναδοθεί. Ο,τι φάμε, ό,τι πούμε κι ό,τι αρπάξει ο κ@@ος μας είναι το δόγμα που καθορίζει την πολιτική τους συμπεριφορά. Αφού διαπιστώσει με θλίψη ότι «η ελληνική πλευρά που υποχρεώθηκε να νομοθετήσει νέα μέτρα πέραν του 2018, (...) βρίσκεται έκθετη, ακριβώς γιατί ο κ. Σόμιπλε δεν τα βρίσκει με το ΔΝΤ για το ζήτημα των μεσοπρόθεσμων μέτρων για το χρέος», αφού θρηνησί γιατί οι «ισχυροί παράγοντες» της ΕΕ «υπερασπίζεται ο καθένας τα συμφέροντά του, αναζητά τις συμφωνίες με τους άλλους που τον εξυπηρετούν, τονίζει τις διαφωνίες από τις οποίες δεν είναι διατεθειμένος να υποχωρήσει, και αδιαφορεί για το αποτέλεσμα, τόσο γενικά όσο και προς την ελληνική πλευρά», η... ανανεωτική φυλλάδα καταλήγει με μοιρολατρία που θα τη ζήλευε και ινδός προσκυνητής στις όχθες του Γάγγη: «Το βέβαιο, πάντως, είναι ότι η ελληνική πλευρά δεν θα μεταβεί στην ευρωομάδα της 15ης Ιουνίου με τους βαθμούς αισιοδοξίας που φαίνεται να τη συνόδευσαν στις 22 Μαΐου. Ο ευρωπαϊκός κυνισμός ήταν τόσο έκδηλος που δεν αφήνει περιθώρια για αυταπάτες». Νάτη πάλι η... λεξούλα: αυταπάτες. Αυταπάτες είχαν το πρώτο εξάμηνο του 2015, αυταπάτες είχαν και μέχρι τις 22 Μάη του 2017, όταν ο Τσίπρας δήλωνε ότι... 'θ' αναγκαστεί να φορέσει γραβάτα, γιατί τα πράγματα ήταν too good to be true. Σε ποιον τα πουλάτε αυτά, ρε απατεώνες; Οι αυταπάτες είναι ο φερετζές πίσω από τον οποίο προσπαθείτε να κρύψετε την αδόστακτη πολιτική σας. Γιατί κάποιος που διαπιστώνει ότι είχε αυταπάτες, αν διαθέτει ίχνος εντιμότητας, παραιτείται. Δε συνεχίζει να υπογράφει ό,τι του βάζουν στο τραπέζι.

Στις αρχές του χρόνου ο Τσίπρας έλεγε, με το γνωστό του ύφος: «ούτε ένα ευρώ επιπλέον μέτρα από όσα προβλέπει η συμφωνία». Τελικά, υπέγραψαν νέα μέτρα περίπου μισού δισ. για το 2018 και πάνω από 2 δισ. αθροιστικά για το 2019 και το 2020 (μετά τη λήξη του τρίτου Μνημονίου).

Στις αρχές του χρόνου έλεγαν ότι αποκλείεται να προνομοθετήσουν μέτρα ή μέτρα υπό αίρεση, γιατί αυτό είναι

ση κατάλαβε ότι προσπαθούν να της φορτώσουν συνευθύνη και έσπευσε να απορρίψει την «ιδέα» (ακόμα και ο Λεβέντης που «ψοφάει» για καφέ στο προεδρικό μέγαρο). Το Μαξίμου ανακοίνωσε ότι «σε αυτή τη φάση δεν υπάρχει πρόθεση για συμβούλιο πολιτικών αρχηγών», αδειάζοντας αναγκαστικά τον «λαγό» Παπαδημούλη. Κάποιοι συριζαίοι άρχισαν να καταφέρονται κατά του Σόιμπλε. «Κανείς δεν θέλει τη χρεοκοπία της

Τελευταίοι λεονταρισμοί πριν να πέσουν οι υπογραφές

αντιδημοκρατικό. Αντίκειται και στην ελληνική συνταγματική έννομη τάξη και στην ευρωπαϊκή συνταγματική παράδοση. Ούτε να το σκεφτούν δε θα τολμούσαν, έλεγε κομπορρημονώντας ο Τσίπρας. Τελικά, και προ-νομοθέτησαν μέτρα και έβαλαν ρήτρες που κάποια απ' αυτά καθίστανται υπό αίρεση. Και μάλιστα υπό την αίρεση του ΔΝΤ και της τρόικας, όχι υπό την αίρεση της... κυρίαρχης ελληνικής κυβέρνησης. Χαρακτηριστική είναι και η ίδια η αιρεσιμότητα: αν το ΔΝΤ κρίνει ότι «δε βγαίνουν τα νούμερα», το πετσόκομμα του αφορολόγητου θα εφαρμοστεί από το 2019 και όχι από το 2020 όπως νομοθετήθηκε. Αν το ΔΝΤ κρίνει ότι «δε βγαίνουν τα νούμερα», τα περιβόητα «αντί-μετρα», μέτρα φιλανθρωπικού χαρακτήρα κυρίως, δε θα εφαρμοστούν ή θα εφαρμοστούν για χαμηλότερα ποσά.

Αυτά που «αποκλειόταν» να κάνουν τα έκαναν «για να πάρουμε το χρέος», όπως έλεγε ο Τσίπρας. Αποδείχτηκε, όμως, ότι ακόμα και το άνευ πρακτικής σημασίας ευχολόγιο για τη μελλοντική αναδιάρθρωση του χρέους ήταν υπό αίρεση. Προκειμένου να τονώσει το αίσθημα... εθνικής ευθύνης των βουλευτών των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, ώστε να ψηφίσουν με χαρά και όχι μουτρωμένοι το τέταρτο Μνημόνιο, ο ίδιος ο Τσίπρας έπιασε τους κοινοβουλευτικούς συντάκτες και τους είπε τάχαμου στο χαλαρό («εξωνώντας», όμως, να ζητήσει off the record ή να στείλει τον Τζανακόπουλο να το ζητήσει εκ των υστέρων), ότι τα νέα που παίρνει για το Eurogroup της 22ας του Μάη είναι «too good to be true» (τόσο καλά που δεν μπορούσε να τα πιστέψει!), που θα τον αναγκάσουν να φορέσει γραβάτα (το είχε βάλει στοίχημα με τον Ρέντσι, ότι θα φορέσει γραβάτα άμα καταφέρει να ρυθμιστεί το χρέος).

Μετά, πήγε ο Τσακαλώτος

στο Eurogroup κι αντί να βρει έτοιμα τα «too good to be true» μέτρα για το χρέος, βρέθηκε στη μέση να παίζουν σε βάρος του «μπιζ» ο Σόιμπλε, ο Τόμσεν, ο Ντράγκι και ο Ντεϊσελμπλούμ. Κι είχε και τον Λεμέρ να παριστάνει τον ευγενή, ζητώντας να σταματήσουν να του ρίχνουν τόσο δυνατές σφαλίρες, χωρίς να παραλείπει να τονίζει ότι αντιλαμβάνεται μεν τις δυσκολίες του Ευκλείδη, αλλά επί της ουσίας συμφωνεί με τον Βόλφγκανγκ.

Λίγο πριν από τα μεσάνυχτα αυτής της αποφράδας μέρας, ζαλισμένος από τις σφαλίρες, ο Τσακαλώτος δήλωσε στο Eurogroup ότι μίλησε με τον πρωθυπουργό του και κατέληξαν πως η πρόταση που του παρουσίασαν (να κάνει το ΔΝΤ μια προκαταρκτική εκτίμηση και να πει ότι το ελληνικό χρέος είναι βιώσιμο, αλλά την τελική του έκθεση να την κάνει όταν ολοκληρωθεί το τρίτο Μνημόνιο και γίνει η τελική αξιολόγησή του) έχει μεν θετικά στοιχεία, αλλά έτσι όπως είναι θα προκαλέσει πολιτική κρίση στην Ελλάδα και για να την αντιμετωπίσει θέλει λίγο χρόνο να το σκεφτεί.

Από τις 23 Μάη μπήκαμε στη... «χρονιά του τσαμπουκά» (η οποία χρονιά θα είναι συντημένη, καθώς θα διαρκέσει τρεις εβδομάδες, μέχρι τις 15 Ιούνη). «Δεν έχετε δίκαιο να λέτε ότι από την ελληνική κυβέρνηση υπήρξε υπεραισιόδοξη ρητορική τις προηγούμενες ημέρες», είπε την ίδια μέρα στην ενημέρωση των πολιτικών συντακτών ο Τζανακόπουλος! Και το «too good to be true» και η γραβάτα τι ήταν, απαισιόδοξες δηλώσεις; Ο θυμόσοφος Θανασάκης Κανελλόπουλος, κυβερνητικός εκπρόσωπος του Καραμανλή του πρεσβύτερου, είχε χαρακτηρίσει τον κυβερνητικό εκπρόσωπο «αποσμητικό στην τουαλέτα της κυβέρνησης». Ο Τζανακόπουλος ούτε αυτόν τον ρόλο δεν μπορεί να παίξει.

Η «χρονιά του τσαμπουκά» αυτή τη φορά δεν έχει και τόσο τσαμπουκά. Έχει και πισικουλιές και τσιριτσάντσουλες. Πήγε ο Τσίπρας στις 24 Μάη στο ΥΠΕΝ για βίζιτα-φιέστα εξαγγελιών και πέταξε -τάχαμου στα τυχαία- ότι «ο στόχος να μπορέσει η χώρα με το πέρας του τρίτου προγράμματος τον Αύγουστο του 2018 να έχει δυνατότητα να δανείζεται από τις αγορές με σταθερά επιτόκια, είναι στρατηγικός στόχος και κάτι τέτοιο είναι κοντά. Αυτός ο στόχος μπορεί να επιτευχθεί είτε πάρουμε μια λύση για το χρέος σαν αυτή που μας παρουσίασε ο Γερμανός υπουργός Οικονομικών, και αρνηθήκαμε...». Το 'πιασαν το... υπονοούμενο τα αστικά ΜΜΕ, το σχολίασαν όπως έπρεπε, αλλά την επομένη τους ήρθε η απανταχούσα από το Μαξίμου ότι κατασκεύασαν την είδηση πως τάχαμου «ο πρωθυπουργός άλλαξε γνώμη και μία μέρα μετά τη μη αποδοχή της πρότασης (...) έκανε πίσω στο ζήτημα του χρέους και αποδέχτηκε την παραπάνω πρόταση». Την ίδια μέρα ο Τζανακόπουλος δεν παρέλειψε να επαναλάβει ότι η πρόταση Σόιμπλε αποτελεί «βάση συζήτησης».

Η τακτική «μια στο καρφί και μια στο πέταλο» συνεχίστηκε σε καθημερινή βάση. Ο Τσακαλώτος μίλησε για «μια λύση που δε θα είναι η τέλεια λύση» (ο νοών νοεΐτω). Ο Τσίπρας διέrrευσε πως αν δε δοθεί λύση στο Eurogroup της 15ης Ιούνη, θα βάλει το θέμα στη σύνοδο κορυφής που είναι προγραμματισμένη για τις 22 Ιούνη. Για να γίνει πιο πιστευτός, το Μαξίμου ανακοίνωσε ότι είχε τηλεφωνικές επικοινωνίες με τη Μέρκελ, τον Μακρόν και τον Τουσκ (που ως πρόεδρος της ΕΕ κανονίζει την ημερήσια διάταξη των συνόδων κορυφής). Ο Παπαδημούλης πέταξε πως καλό θα ήταν να γίνει μια σύσκεψη πολιτικών αρχηγών στο προεδρικό μέγαρο, για να συνασπιστούν όλοι σε μια «εθνική γραμμή». Η αντιπολίτευση

Ελλάδας, λιγότερο από όλους ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε», είπε ο Τσακαλώτος γλυκαίνοντας τη «φάση» (για το «λιγότερο» που έπρεπε να είναι «περισσότερο» ας όψονται τα ελληνικά του).

Κάπως έτσι θα πορευτούμε μέχρι τις 15 Ιούνη, όταν στο τραπέζι του Eurogroup θα τεθεί μια πρόταση που «δε θα απέχει επί της ουσίας από αυτόν τον συμβιβασμό» (της 22ας του Μάη), όπως δήλωσε στον ανταποκριτή των «Νέων» πηγή του γερμανικού υπουργείου Οικονομικών. Στην πραγματικότητα, ένα πράγμα επιδιώκουν οι Τσιπραίοι. Να πει η ΕΚΤ το «ναι» για την είσοδο των ελληνικών ομολόγων στο πρόγραμμα «ποσοτικής χαλάρωσης», για να έχει ο Τσίπρας να λέει ότι... δρομολόγησε την «απομείωση» του χρέους. Μόλις πάρουν αυτή τη διαβεβαίωση, θα υπογράψουν και με τα δυο χέρια. Τα υπόλοιπα, οι λεονταρισμοί και οι ψευτοτσαμπουκάδες (που πάντως γίνονται σε πολύ κατεβαμένους τόνους σε σχέση με αντίστοιχες περιόδους στο παρελθόν) είναι αποκλειστικά για εσωτερική κατανάλωση στην Ελλάδα. Για παράδειγμα, ξέρουν πολύ καλά ότι δεν υπάρχει περίπτωση να πάνε το θέμα σε σύνοδο κορυφής, γιατί η Μέρκελ, ο Μακρόν και όλοι οι υπόλοιποι θα τους πουν ότι πρόκειται για θέμα αποκλειστικής αρμοδιότητας του Eurogroup. Ούτε έχουν αυταπάτες ότι η Μέρκελ θ' αδειάσει τον Σόιμπλε και μάλιστα σε προεκλογική περίοδο. Τα λένε μπας και τα χάσουν τίποτα Χαχόλοι στην Ελλάδα.

Οσο για το χρέος, δε θα κουραστούμε να γράφουμε ότι θα υπάρξει νέα αναδιάρθρωση (και άλλες στο μέλλον), αλλά αυτή θα αποφασιστεί με τους όρους των ιμπεριαλιστών, όταν θα λήγει το τρίτο Μνημόνιο, και φυσικά θα συνοδεύεται από συμφωνία συνέχισης της σκληρής ιμπεριαλιστικής επιτροπείας επί του ελληνικού καπιταλισμού.

βαθύ κόκκινο

Πολιτική διαπραγμάτευση!

Από το πρώτο εξάμηνο του 2015 ήδη, όταν οι Τσιπροκαμμένοι έπαιζαν το έργο «σκληρή διαπραγμάτευση και δημιουργική ασάφεια», υποστηρίζαμε την άποψη ότι η μόνη διαπραγμάτευση που κάνουν είναι με τον ελληνικό λαό και όχι με τους ιμπεριαλιστές δανειστές.

Ακόμα και όταν κορύφωσαν τη διαπραγματευτική τακτική τους, προκηρύσσοντας το δημοψήφισμα της 5ης Ιούλη του 2015, υποστηρίξαμε ότι το δημοψήφισμα είναι κάλπικο και σκοπό έχει να εγκλωβίσει τον ελληνικό λαό, να τον σύρει πίσω από το άρμα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, ώστε στη συνέχεια να έχουν λυμένα τα χέρια για να υπογράψουν το νέο Μνημόνιο με τους δανειστές.

Βλέπαμε, δηλαδή, σ' αυτό το δημοψήφισμα την κορύφωση της διαπραγματευτικής τους τακτικής έναντι του ελληνικού λαού. Η θέση μας θεωρήθηκε... αιρετική, ου μην και... σεκταριστική από εκείνους που έσπευσαν να τσιμπήσουν το τυράκι χωρίς καν να καταλάβουν ότι πιάστηκαν στη φάκα των Τσιπροκαμμένων. Που χόρευαν εκστασιασμένοι «Στ' άρματα, στ' άρματα, εμπρός στον αγώνα» στην πλατεία Συντάγματος, γιορτάζοντας τη «μεγάλη νίκη του λαού», ακόμα και όταν ο Τσίπρας είχε εμφανιστεί στην τηλεόραση και είχε ανακοινώσει πως πηγαίνει στον πρόεδρο της Δημοκρατίας για να ζητήσει σύσκεψη των πολιτικών αρχηγών για την επομένη.

Τη συνέχεια την ξέρουμε όλοι. Η σύσκεψη των πολιτικών αρχηγών έκανε το μόνο που θα μπορούσε να κάνει: μετέτρεψε το Όχι σε Ναι και εξουσιοδότησε τον Τσίπρα να πάει στις Βρυξέλλες και να φέρει το τρίτο Μνημόνιο, το οποίο στη συνέχεια ψήφισε το ευρύτατο μνημονιακό τόξο στη Βουλή, αφού στο μεταξύ οι Τσιπροκαμμένοι είχαν χάσει την κοινοβουλευτική πλειοψηφία.

Ολ' αυτά θα αποτελούσαν χρήσιμο ιστορικό μάθημα, αν πολλοί από εκείνους που πιάστηκαν τότε στη φάκα δεν επέμεναν ακόμα και σήμερα ότι ακολούθησαν την επιβεβλημένη τακτική, επιστρατεύοντας επιχειρήματα άθλιου τακτικισμού, χωρίς καμιά επαφή με την κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα.

Από την άποψη αυτή, έχει ιδιαίτερη σημασία να μελετήσει κανείς τα άτυπα πρακτικά του Eurogroup της 22ης Μάη του 2017, τα οποία μπορείτε να τα αναζητήσετε στη διαδικτυακή διεύθυνση: <http://www.euro2day.gr/news/economy/article/1541518/mylos-to-eurogroup-gia-to-ellhniko-hreos.html>. Δυστυχώς είναι στα αγγλικά και οι Τσιπραίοι, που τα διέrrευσαν, δε φρόντισαν να τα μεταφράσουν, με στόχο να διαρρέουν τη μετάφραση επιλεγμένων σημείων και όχι του συνόλου. Η «Κόντρα» δημοσίευσε μια εκτεταμένη παρουσίαση των πρακτικών στο προηγούμενο φύλλο της, όμως όποιοι γνωρίζουν καλά αγγλικά ας κάνουν τον κόπο να διαβάσουν το πρωτότυπο. Θα αποζημιωθούν.

Όταν, λοιπόν, η συνεδρίαση φτάνει στο τέλος της, χωρίς συμφωνία επί της «πρότασης Σόιμπλε», παρά το τετράωρο παρασκήνιο, ο Τσακαλώτος παίρνει το λόγο για να εξηγήσει τη μη συμφωνία, και αφού δηλώσει «απογοητευμένος» και ζητήσει «λίγο χρόνο» λέει: «Χρειαζόμαστε αυτόν τον χρόνο για να συμφωνήσουμε μ' αυτό που είναι στο τραπέζι και να εργαστούμε για να το βελτιώσουμε. Αν το υπέγραφα τώρα, θα υπήρχε μια μειζων πολιτική κρίση στην Ελλάδα και αν αυτό πρόκειται να συμβεί χρειάζομαι χρόνο για να σκεφτώ επ' αυτού».

Η ελληνική κυβέρνηση αποδέχεται ως βάση το σχέδιο Σόιμπλε και ζητά χρόνο για να το περάσει στην Ελλάδα, έστω και αυτούσιο, προκειμένου να αντιμετωπίσει τον κίνδυνο μιας μειζονος πολιτικής κρίσης. Αυτό ακριβώς είπε ο Τσακαλώτος, ενημερώνοντας τους συναδέλφους του ότι κατά τη διακοπή είχε τηλεφωνική συζήτηση με τον Τσίπρα.

Η λεγόμενη πολιτική διαπραγμάτευση είναι με τον ελληνικό λαό, όχι με τους ιμπεριαλιστές δανειστές. Οι Τσιπραίοι το έχουν μάθει πια το κόλπο και το εφαρμόζουν συνεχώς. Μπορεί να πει κανείς ότι δεν αποδίδει πλέον. Δεν έχουν, όμως, και κάτι άλλο. Αυτό θα εφαρμόζουν και θα μετρήσουν το αποτέλεσμα στην κάλπη.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση